

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Ridolphini J. C. Nobilis Cortonensis, Patritiiqve
Romani, Ac Protonotarii Apostolici, De ordine procedendi
in Iudiciis in Romana Curia Praxis Recentior**

Ridolfini, Pietro

Coloniae Agrippinae, 1680

Caput XIV. De Executione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-99137](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-99137)

- 683 Quæ quidem citatio videtur necessaria, quando causa non est appellabilis, ut possit ad ulteriora in executione procedi, sine metu attentatorum, nec non etiam in causa appellabili committenda in Curia; nam tunc appellatus, si ei expediat, potest prævenire appellentem in committendo causam appellationis, cum in Curia depositio cap. oblata, de appell. non habeat locum Marches. de Commiss. vig. cap. oblat. par. 8, i, num. 15. Scac. de appell. d. q. 13, n. 82, vers. verum.
- 684 Sed potius in hoc casu videtur esse in arbitrio appellati, an velit citare appellentem, ad videndum sibi responderi de Apostolis, vel causam appellationis ex adverso interponere, si ei ita expediat, committere, etiam termino juris pendente, cum tunc pars ipsa appellata videatur appellationi deferre, & possit etiam addere in commissione, & obtinere cum clausula, non obstante termino juris, &c. ita ut appellans pro Apostolis redire non teneatur, de qua dictum est supra lit. F. vers. nam in Curia, n. 186, & seqq. & lit. X. num. 412.
- 685 Cæterum in causa appellabili committenda extra Curiam, citatio ad videndum sibi responderi de Apostolis, non videtur aliquid operari, nam extra Curiam habet locum dispositio d. c. oblata de appell. unde appellatus nec in termino juris ad redeundum pro Apostolis potest prævenire appellentem, nec causam appellationis ex adverso interponere committere, nisi saltem post sex menses, juxta stylum Signaturæ, & quando etiam Judex à quo de Apostolis respondisset, nihilominus nec isto casu arctaretur appellans ad causam appellationis citius committendum infra decem dies, prout in Curia: nam si Judices de partibus non dant Apostolos: eventuales in forma, sed vel reverentiales simpliciter, vel alios dimissorios, in quibus talibus appellans habet annum ad causam committendam, & si Judex appellanti terminum brevioris constitueret, sufficeret in illo sola arreptio itineris ad Curiam ex allegatis supra lit. EE. vers. Sed hoc non procedit, n. 554, & seqq.
- 689 De hac amplissima appellationum materia uberrimum, & elegantem Tractatum compilavit Sigismundus Scac. l. C. Romanus, ideo in reliquis ad illum in facti occurrentia poterit haberi recursus, non enim omnia potest hic praxis libellus complecti, & continere.

SUMMARIUM CAP. XIV.

- 1 Reus omni remedio destitutus potest confugere ad refugium miserorum, suscipiendo terminum ad solvendum à lege Debitoribus miserationis gratia concessum.
- 2 Terminum ad solvendum quid sit.
- 3 Judices Romanæ Curie terminum ad solvendum decem dierum concedunt, excepto A.C. qui terminum 30. dierum dare potest.
- 4 Terminum simpliciter suscipiendus, & ejus formula.
- 5 A.C. concedit terminum triginta dierum, etiam condemnatus in aliis Tribunalibus urbi, ut in formula, sed parte citata.
- 6 Citatio ad videndum inhiberi, attenta susceptione termini, & ejus formula, & processus.
- 7 Terminum suscipi debet per acta Notarij cause coram eodem Iudice, qui fecit Decretum, nec alia citatio tunc requiritur.
- 8 Debitor, suscipiens terminum coram diversis Iudicibus, citandus est ad videndum moderari.
- 9 Citatio ad videndum moderari terminum, & illius formula, & processus.
- 10 Terminum 30. dierum non potest suscipi nisi semel, ideo hic suscipiens moderatur parte citata.
- 11 Alleganti terminum fuisse in alio Tribunali susceptum, incumbit onus probandi.
- 12 Creditor par per obitum reduci terminum ad viginti, vel quindecim dies, si agitur de parva summa.
- 13 Citatio ad videndum moderari terminum attenta parva summa, & ejus formula, & processus.
- 14 Terminum nulliter susceptus non refragatur, sed citata parte proceditur ad executionem, & num. 15.
- 15 Citatio ad videndum mandari exequi mandatum, non obstante termino nulliter suscepto, & ejus formula, & processus.
- 16 Susceptus desista, suscipiens terminum, citatur ad cavendum.
- 17 Citatio ad cavendum de solvendo in fine termini, & ejus formula, & processus in Tribunali A.C. raro contingens.
- 18 Terminum elapsus, si mandatum non fuit expeditum vigore Decreti, potest expediti etiam vigore termini.
- 19 Virtute mandati ser. ser. expediti, potest obtinere sequestrum.
- 20 Sequestrum vigore mandati executivi, & illius formula.
- 21 Sequi stro executio, quando debitor principalis, & sequestrarii carentur.
- 22 Citatio ad consignandum, consignarique videndum pecunias sequestratas, & ejus formula, & processus.
- 23 Sequestratariis nihil opponentibus, expeditur mandatum gratiosum contra eos.
- 24 Mandatum gratiosum contra sequestratarios, & ejus formula.
- 25 Protestatio sequestratarii nihil habentis in manibus, & ejus formula.
- 26 Creditore probante, sequestratarium habere pecunias debitoris penes se, est exequendum mandatum gratiosum domi dimissa copia.
- 27 Citatio ad docendum, se paruisse mandato gratioso, & ejus formula, & processus.
- 28 Contra sequestratarium, qui à debitore principali potest via executiva conveniri proceditur executive, alias est agendum via ordinaria.
- 29 Citatio, qua fit ad consignandum, consignarique videndum pecunias, res, & bona sequestrata, & ejus formula, & processus.
- 30 Mandatum gratiosum contra sequestratarium pro consignatione pecuniarum, & bonorum, & ejus formula.
- 31 Sequestratario recusanti parere mandato gratioso, fit intimatio ejusdem mandati, & deinde illo citato, expeditur contra eum mandatum executivum, & proceditur ad executionem.
- 32 Si pecunia à sequestratario consignanda non sufficiunt, proceditur ad subhaftationem bonorum in depositaria consignatorum.

- 33 Citatio ad videndum revocari sequestrum, & eius formula, & processus.
- 34 Sequestri minus legitime facti obtinetur revocatio absq. alia cautione.
- 35 Sequestro executo super fructibus montium, & creditore satisfacto, extrahuntur partita ad probandam satisfactionem.
- 36 Citatio ad videndum destinari Notarium, ad effectum extrahendi partitiones, & eius formula, & processus.
- 37 Citatio ad praestandum patientiam in extractione partitionum, & eius formula, & processus, quando habens libros extractionem non permittit.
- 38 Debitor docens, creditorem fuisse jam satisfactum obtinet ser. ser. revocationem sequestri.
- 39 Sequestrum vigore mandati omnibus conceditur, sed pro asscuracione iudicii in Tribunali A.C. non conceditur nisi in aliquibus casibus iudici benevisis, docto de credito, & jurato de metu.
- 40 Protestatio pro obtinendo sequestro pro asscuracione iudicii, & eius formula.
- 41 Sequestrum pro asscuracione iudicii, & eius formula.
- 42 Bona sequestrata pro asscuracione iudicii non confiscantur, nisi sequestrante declarato vero & legitimo creditore, ser. ser. servandis.
- 43 Mandatum suspitionis fuge ab A.C. aliquando conceditur, docto de credito, & jurato de metu, sed ab eius locumtenentibus non conceditur.
- 44 Protestatio pro obtinendo mandato suspitionis fuge, & eius formula.
- 45 Mandatum suspitionis fuge, quod absq. citatione concedi solet, & eius formula.
- 46 Capius, nisi suspectus de fuga, qui non caret de stando iuri, & iudicatum solvendo, carceratur donec caveat, si vero caveat, non molestat, donec creditor obtineat sententiam favorabilem.
- 47 Mandatum suspitionis fuge aliquando conceditur parte citata.
- 48 Citatio ad cavendum de stando iuri, & iudicatum solvendo, & eius formula, & processus.
- 49 Mandatum suspitionis fuge, quomodo expeditur, quando pars fuit citata.
- 50 Arresta contra carceratos non conceduntur, nisi iuxta reformationem Sanctissimi, virtute mandati executivi ser. ser. relaxati.
- 51 Arrestum virtute mandati executivi, & eius formula.
- 52 Creditor, qui obtinuit mandatum, si non vult procedere per viam sequestri, potest procedere per viam executionis contra personam, & bona obligata.
- 53 Citatio ad concordandum de executore, ad effectum faciendi diligencias de reperiendo personam, aut bona Debitoris, super quibus posui fieri executio, a quo inventa, & eius formula, & processus.
- 54 Protestatio, & productio diligentiarum seu fidei Executoris contra obligatum in forma Camera, cuius forma extensio est necessaria ad effectum censurarum, etiam si sit consensus in mandatum unicus, &c.
- 55 Citatio ad videndum extendi formam Camera, & se in iuris subsidium declarari excommunicatum, & eius formula, & processus.
- 56 Citatio ad videndum relaxari literas declaratorias, & eius formula, & processus.
- 57 Cedulones, qui pro summa tantum scuta 25. excedente conceditur, & eius formula.
- 58 In casibus pensionum potest quis excommunicari, etiam pro quolibet termino non soluto, & parvo etiam infra summam cur. 25. & quare.
- 59 Excommunicatus, citata parte, obtinet absolvi cum reincidentia.
- 60 Citatio ad videndum absolvi à censuris in honorem festivitatum, & eius formula, & processus.
- 61 Citatio ad videndum absolvi à censuris, & eius formula, & processus.
- 62 Absolutio à censuris ex causa vel nova productione, potest obtineri longior etiam ad beneplacitum.
- 63 Debitor petens ab executoribus ducitur ad carceres, & non relaxatur, donec solvat, vel caveat.
- 64 Debitor qui carceratus non est solvendo, solet à Visita, vel à carcerum praefide obtinere dilationem citata parte.
- 65 Citatio ad videndum concedi dilationem, & eius formula, & processus.
- 66 Dilationes, & executiones dependent ab arbitrio Visitationis, & Praefidis; & ab eorum Decretis non datur appellatio.
- 67 Debitor carceratus, si est miserabilis, potest docto de paupertate, citare adversarium ad praestandum sibi alimenta.
- 68 Citatio ad praestandum alimenta attenta paupertate, & eius formula, & processus.
- 69 Creditore non praestante alimenta taxata à carcerum Praefide, Debitor eximitur à carceribus.
- 70 Contra obligatum in forma Camera executio personalis, & unico contextu realis super mobilibus, vel stabilibus fieri potest.
- 71 Executor mobilia in executione capta consignat in depositaria Urbana ad effectum subastandi.
- 72 Tenens portam clausam, ne fiat executio super mobilibus, citatur ad tenendum portam apertam.
- 73 Citatio ad tenendum portam apertam, & eius formula, & processus.
- 74 Mobilibus non existentibus, vel non sufficientibus pro satisfactione creditoris fiet executio super mobilibus, & quomodo.
- 75 Instrumentum executionis super stabilibus, & eius formula.
- 76 Executor facta executione super stabilibus facit de illa relationem Officialibus Depositaria Urbana, & ad quid.
- 77 Lex dat Debitoribus condemnatis, & confectis terminum ad solvendum.
- 78 Dilatio, seu terminus ad solvendum quid sit.
- 79 Dilatio quatuor mensium debitoribus à lege data, potest à iudice prorogari, & archari ex iusta causa.
- 80 In confectis quadrimestre fuit à consuetudine redditum ad 10. dies de iure communi, & ex dispositione statuti.
- 81 Habens terminum ad solvendum tenetur cavere de solvendo in fine termini, etiam si sit solvendo, alias potest capi.
- 82 Debitor antequam capitur, citari debet ad cavendum de solvendo in fine termini.
- 83 Suspectus de fuga potest capi, etiam si non constituitur in mora per citationem ad cavendum, de solvendo in fine termini.
- 84 Debitor valde dives non tenetur cavere de solvendo in fine termini.
- 85 An creditor ex susceptione termini possit damnum

- damnum pati nec ne, *Judex* pro suo arbitrio iudicabit.
- 86 Condemnato ex deposito non datur quadrimestre ad solvendum, quia statim tenetur solvere.
- 87 *Refractorie* appellanti currit quadrimestre à die prime sententie, alias currit à die confirmationis.
- 88 Condemnatus à *Judice*, à quo non datur appellatio, non habet quadrimestre.
- 89 In causa alimentorum, vel restitutionis in integrum minoris, *Judex* exequitur sententiam infra quadrimestre.
- 90 Condemnato per interlocutoriam non datur quadrimestre ad solvendum.
- 91 Appellatione deserta non datur debitori quadrimestre, nisi à die lata sententie.
- 92 Condemnato per sententiam arbitratorii non datur quadrimestre ad solvendum.
- 93 In actione reali non datur quadrimestre, sed si res non potest restitui, statim datur dilatio arbitrio *Judicis*, de modo condemnatus det cautionem de solvendo affirmationem, si res non restituatur.
- 94 Reus in criminali condemnatus ad restituendum si deussori non habet quadrimestre, prout nec ejus si deussor pro eo solvens.
- 95 Condemnatus in causa criminali non datur quadrimestre ad solvendum, ex iusta causa tamen est aliquando super sedendum in executione.
- 96 *Judices* Romane curie quibuscumq; debitoribus condemnatis, & confessi solent dare terminum decem dierum, excepto A.C. qui dat terminum 10 dierum, & n. 97.
- 97 Praxis notoria in Tribunali A.C. ad supplendam dilationem 10 dierum usq; ad triginta, adinvenit, quod debitor sarendo debitum suscipiat in se censuras, & mandatum.
- 98 Dilatio triginta dierum olim, censura, appellata, terminus nuncupatur post Pij V. reformationem.
- 99 Solus in A.C. in Romana Curia concedere potest terminum triginta dierum agnoscentibus debitum.
- 100 Olim elapso tempore censurarum susceptarum unico contextu *Judex* relaxabat mandatum, & censuras, & excommunicationem fulminabat.
- 101 Hodie elapso termino triginta dierum, mandatum contra bona, & personam obligati absq; excommunicatione conceditur, nec proceditur ad censuras, nisi in subsidium juris factis diligentius, etiam in loco destinata solutionis.
- 102 A.C. ex iusta causa, vel si agatur de parva summa, aut creditor sit pauper, solet reducere terminum triginta dierum ad viginti, aut quindecim dies, ejus arbitrio.
- 103 Terminus est pure suscipiendus, alias non valet.
- 104 Terminus elapso actor absq; alia citatione vigore mandati prosequitur executionem, nec alio novo iudicio opus est.
- 105 Terminus elapso in Tribunali A.C. potest expediri mandatum vigore termini, & fieri executio absq; alia citatione, secus in aliis Tribunalibus, in quibus citatio requiritur.
- 106 Terminus pendente nihil est innovandum.
- 107 Terminus etiam tantum suscepto pendente, adhuc nihil innovandum.
- 108 Terminus de stylo Tribunalis A.C. nemini petenti, & debitum agnoscenti, solet denegari.
- 109 Terminus in Tribunali A.C. conceditur etiam obligatis in forma Camera, & contentis in Salvia no.
- 110 A.C. potest concedere terminum, etiam conventis in aliis Tribunalibus, etiam si debitor illius susceptionem renunciaverit.
- 111 Hodie in Tribunali A.C. debitor citatus non tenetur cavere de solvendo in fine termini, nisi sit suspectus de fuga, & tunc susceptione probata.
- 112 Suscipiens terminum facit se verum debitorem, & agnoscit debitum.
- 113 Susceptio termini inducit confessionem debiti, renunciationem cuilibet exceptioni, approbationem debiti, & omnium antea gestarum.
- 114 Susceptio termini non sanat nullitatem processus.
- 115 Terminus susceptio per errorem, & ex falsa causa nihil operatur.
- 116 Ubi potest presumi alia causa, quam approbationis debiti, debitum per termini susceptionem non dicitur approbatum, & solum potest repeti.
- 117 Sequestratio alia voluntaria alia necessaria.
- 118 Sequestratio voluntaria quid sit, & unde dicat.
- 119 Sequestratio voluntaria privat possessione.
- 120 Si in materia sequestrationis voluntaria in specie nil actum fuit, quod possessio transiret in sequestrum, licet illa non juvetur unus contra alium deponentem, proderit tamen victori contra alios, alias secus.
- 121 Sequestratio petita cum clausula, sine prejudicio jurium in petitorio, & possessorio, non privat petentem sua possessione.
- 122 Sequestratio non privat possessione, quando actum fuit, ut causa custodia tantum censetur facta depositio.
- 123 Sequestratio necessaria, quæ sit *Judicis* auctoritate, quid sit.
- 124 Sequestratio necessaria regulariter non privat aliquem sua possessione.
- 125 Sequestrum in dubio censetur appositum causæ custodie, non animo privandi possessione, etiam si pari consentiat sequestro, & quare.
- 126 Sequestratio necessaria privat possessione, si constet, quod *Judex* habuerit animum privandi.
- 127 Sequestratio necessaria privat possessione, quando possessio est attentata.
- 128 Sequestrum appositum à *Judice* vigore Clem. 1. de leg. post. & fruct. privat possessione.
- 129 Sequestratio necessaria privat possessione, quando possessio est turbida.
- 130 Sequestrum propriè super mobilibus, minus propriè vero etiam super stabilibus apponi dicitur.
- 131 Sequestrum apponitur tam in prophanis, quam in beneficiis, & tam in corporalibus, quam super incorporalibus, & spiritalibus.
- 132 Sequestrum in beneficiis appositum durat usq; ad finem litis.
- 133 Super stabilibus loco sequestri solet concedi inhibito de non alienando, quæ est ejusdem virtutis.
- 134 Sequestrum potest fieri super fructibus, qui sunt partes immobilis.
- 135 Sequestris qui sint, & ad quæ teneatur.

- 136 Sequestrarii tenentur in fine ad restitutionem rerum actione depositi.
- 137 Si unus tantum deposuit, & per actorem fiat, quominus lis finitur, potest agi contra Sequestrarium præscriptis verbis.
- 138 Contra Sequestrum agitur executivè, sicut contra Depositarium.
- 139 Omne sequestrum est depositum, sed non è contra.
- 140 Contra Sequestrum debitorem debitoris, si debitori contra eum non competit via executiva, non potest executivè procedi.
- 141 A sequestrationibus non est inchoandum.
- 142 Sequestratio est regulariter de jure prohibita, tamquam odiosa.
- 143 Sequestratio voluntaria est de jure permissa, non tamen iussa.
- 144 Sequestratio non contentiosa ad juris conservationem facta, etiam iudicis potestate, est de jure permissa.
- 145 Lata sententia in Curia in causa beneficii sequestrum super fructibus Beneficii, est de jure apponendum.
- 146 Sententia pro lata habita in Curia in causa beneficii sit locus Clementina, & apponitur sequestrum super fructibus Beneficii.
- 147 Possessor Beneficii nisi sit obligatus stando unice, & etiam consentiens sequestro, non potest obtinere Remissionem.
- 148 Sententia, quæ habet præsumptionem contra se, non operatur, ut super fructibus Beneficii sit apponendum sequestrum.
- 149 Sententia lata in Curia habet maiorem præsumptionem pro se, quam sententia de partibus, & ideo sit locus Clementina, & sequestro licet ante latam sententiam in Curia sint lata contrarie sententia in partibus.
- 150 Sententia lata in petitorio sit locus Clementina, etiam contra eum, qui antea obtinuerat in possessorio, & quare.
- 151 In dubio melior est conditio Possidentis, & non est locus sequestro.
- 152 Lata sententia in Curia non apponitur sequestrum super fructibus Beneficii, quando possessor est triennalis.
- 153 Habens vitiosum ingressum, non defenditur à regula de triennali, & ob id data contra eum sententia in Curia sit locus sequestro, & Clementina.
- 154 Sententia lata pro alio, vel nulla defectu jurisdictionis, vel non definitiva existente, non est locus sequestro, aut Clementina.
- 155 Sequestratio non est prohibita, si probetur dilapidatio vel suspicio dilapidationis.
- 156 Is, contra quem petitur sequestrum, ob dilapidationis suspensionem est citandus, nisi periculum sit in mora.
- 157 Sequestrum contra possidentem stabilia, & eum, cuius qualitas finitram suspensionem excludit, non conceditur ante sententiam.
- 158 Sequestratio possessionis nulla, vel etiam attentata omnino sequestranda, est de jure permissa.
- 159 Sequestratio possessionis hinc inde turbida est permissa, secus si constat de possessione alterius præsertim clara.
- 160 Sequestratio possessionis vacantis est de jure permissa, cum nemini fiat injuria.
- 161 Sequestratio est permissa, quando alias fructuum recuperatio difficilis, vel executio difficilior reddetur.
- 162 Sequestratio, quando res est litigiosa ob timorem scandali, ne Partes veniant ad arma, est de jure permissa.
- 163 Si clarè constat de possessione alterius, ille est manutenendus, etiam si adsit timor, quod Partes veniant ad arma.
- 164 Sequestratio pro executione sententia, vel mandati est omnino licita.
- 165 Alii undecim casus, in quibus sequestratio est de jure permissa.
- 166 Sequestrum obtinere prætendens, debet docere, se illud petere in casu permissi, & exceptuato.
- 167 In casibus in quibus sequestratio est prohibita, admittitur tamen descriptio & inventarium; sed iudex in his debet esse cautus.
- 168 Cautio est medicina sequestræ.
- 169 Sequestratio est inducita in defectum non idoneæ cautionis.
- 170 Sequestrum contra eam qui dedit idoneam Fideiussorem, non est concedendum.
- 171 Sequestrum factum pro executione sententia, vel mandati ad effectum solutionis, non revocatur cautione, sed est necessaria solutio.
- 172 Sequestrum in casu Clem. 2. de sequest. poss. & fructuum revocatur cautione.
- 173 Sequestratio non revocatur cautione casibus in quibus à lege præcipitur.
- 174 Sequestrum factum de mandato Principis, aut alterius superioris cautione non revocatur.
- 175 Sequestrum factum appellatione pendente, non tollitur satisfactione.
- 176 Sequestrum obventum ob timorem scandali non tollitur satisfactione.
- 177 Sequestrum non revocatur cautione, lata sententia inter competentes inter litigantes, secus si litigarent contra tertium.
- 178 Sequestrum inter personas, inter quos satisfactio non cadit, non tollitur cautione.
- 179 Sequestrum non tollitur cautione, quando conditio alterius efficeretur deterior, prout si possessio erat vacans, vel posset in alium transferri.
- 180 Sequestrum factum contra obligatum in forma Camera non revocatur cautione.
- 181 Sequestrum emanatum contra obligatum in forma Camera, de stylo Curia, tollitur data idonea cautione in forma depositi secundum Salut. Tiber. sed hic reprehenditur Zaccaria.
- 182 Sequestrum emanatum virtute obligationis Cameralis, & crediti liquidi, & clari, & rei iudicata, vel mandati illius vigore relaxati, non revocatur nisi solutione.
- 183 Sequestrum emanatum vigore crediti non clari, nec liquidi, in dubio potest tolli cautione mediante.
- 184 Sequestrum concessum vigore crediti omnino illiquidum revocatur, præstata sola juratoria cautione.
- 185 In illis causis beneficiis, in quibus A.C. procedit, non potest decernere sequestra nisi iuxta formam Clem. & proviso, quod cultus divinus manuteneatur, animarum cura exerceatur, & onera superiorum ex fructibus.

- 186 A.C. potest concedere sequestra, tantum Parte citata, & causa cognita, nisi adsit metus fuge, vel dilapidationis, & de his praestetur iuramentum.
- 187 Antiqua laxitudo relaxandi sequestra contra juris tramitem in tribunali A.C. moderata.
- 188 Sequestrium obtentum contra Suspectum de dilapidatione si non est iustificatum, est instante Parte iustificandum, alias debet revocari.
- 189 Sequestrium est species executionis.
- 190 De cautione in forma depositi, quando sufficiat ad revocationem sequestri remissive.
- 191 Facultas excommunicandi, & coercendi per censuras Ecclesiasticas, ornam habuit ab amplissima potestate ligandi, & solvendi, quam Christus Petro ejus in terris Vicario, & successoribus tradidit.
- 192 Potestas excommunicandi est actus jurisdictionis, qui a summo Pontifice in Episcopos, & Praelatos transfunditur.
- 193 Episcopi jurisdictionem non aliunde quam a summo Pontifice habuerunt, etiam ab initio Ecclesiae nascentis.
- 194 Censura quoad potestatem est de jure divino, quo vero ad formam de jure positivo pontificio introducta.
- 195 Facultas coercendi per censuras a summo Pontifice in A.C. quomodo influit.
- 196 Censura pluribus modis, sed in praesenti pro correctione Ecclesiastica accipi debet.
- 197 Censura Ecclesiastica quid sit.
- 198 Censura Ecclesiastica cur pena spiritualis dicatur.
- 199 Censura Ecclesiastica quid sit, secundum Navarrum.
- 200 Censura seu spiritualis correctio est triplex, scilicet Excommunicatio, suspensio, & interdictum.
- 201 Excommunicatio quid sit.
- 202 Excommunicatio unde dicatur.
- 203 Excommunicatio est major poena, quam Ecclesia imponere soleat.
- 204 Excommunicatio alia major, alia minor, & quid sit major, & minor excommunicatio.
- 205 Excommunicatio alia judicialis, alia extrajudicialis.
- 206 Excommunicatio alia a Canone, alia ab homine.
- 207 Excommunicatio alia publica, qua annullat gesta ab excommunicato ratione publici officii, alia occulta quae ea non annullat.
- 208 Excommunicatio alia generalis, alia specialis.
- 209 Anathematizatio an, & in quibus differat ab excommunicatione.
- 210 Suspensio quid sit, & quos operetur effectus.
- 211 Suspensio alia juri, alia hominis.
- 212 Suspensio alia propria, alia impropria, alia Major, alia Minor, alia quoad se, alia quoad alios, alia quoad se, & alios.
- 213 Suspensio alia officii, & beneficii simul, alia officii tantum, vel partis ejus aut pertinentiae ad illud.
- 214 Suspensio ab officio quid sit, & quid suspensio a Beneficio.
- 215 Interdictum Ecclesiasticum quid sit.
- 216 Interdictum universale quid sit, & quid singulare unius loci, & quid unius personae.
- 217 Interdictum quoduplex sit, secundum Navarrum.
- 218 Interdictum locale tantum quid sit, & quoduplex sit.
- 219 Interdictum personale tantum quid, & quoduplex sit.
- 220 Interdictum locale, & personale simul quid sit.
- 221 Censura Ecclesiastica non potest ligari, nisi homo mortalis baptizatus habens Superiorem.
- 222 Hebraei, Turcae, & similes, etiam Catechumeni non possunt excommunicari, aut Censura ligari.
- 223 Hebraei, Pagani, & similes percutiendo Clericum, non incidunt in Canon. Si quis suaderet diabolo.
- 224 Judaei, & similes quomodo possint per indirectum quodammodo excommunicari.
- 225 Papa nullum habet Superiorem, & a nemine judicatur.
- 226 Papa est supra leges, & canones, & concilium.
- 227 Papa excommunicari, aut ab homine, aut a jure censurari ligari non potest.
- 228 Angeli, anima separata a corpore, animal irrationale, & demones excommunicari, aut censurari ligari non possunt.
- 229 Civitas, Universitas, Collegium, Capitulum, & similes, qui non sunt homines, non possunt excommunicari.
- 230 Persona vera habens animam rationalem baptizata potest tantum excommunicari, non autem persona ficta per representationem.
- 231 Justus non debet pati pro peccatore.
- 232 Praxis excommunicandi Universitatem, Collegium, vel Capitulum, quando constat, omnes de Universitate, Collegio, vel Capitulo esse culpabiles, traditur.
- 233 Universitas, licet non possit excommunicari, potest tamen interdicti, vel suspensio.
- 234 Suspensio solis Clericis, interdictum etiam Laicis convenit, & sicut potest quis suspensio sine propria culpa, ita interdicti pro alterius.
- 235 Haeretici, & Schismatici sunt ipso jure excommunicati, & possunt iterum ad terram excommunicari, prout fit quotannis in Bulla Cena Domini.
- 236 Excommunicatio licet reiterata, unica absolutione tolli potest, & quare.
- 237 Excommunicari quis non potest, nisi precedente personali Citatione, seu Monitione, vel intimatione.
- 238 Excommunicari quis potest absque citatione personali, quando quis comparuit saltem per Procuratorem.
- 239 Contra personaliter ab initio citatum, a Curia recedentem, potest procedi per contradictas.
- 240 Male absolutus si agitur de illo retinendo, non est de necessitate personaliter citandus.
- 241 Si citatio venit ad noticiam Citati, & notitia est certa, & indubitata, non requiritur alia personalis citatio.
- 242 Latitans vel is ad quem citatus non patet accessus, potest citari domi dimissa copia, & per affixionem, vel si domum non habet per edictum.
- 243 Obligatus in forma Camerae potest citari coram A.C. domi dimissa copia vel per contradictas, vel per diligentias, & per affixionem, & sic citatus etiam excommunicari.
- 244 Excommunicari quis non potest, nisi trina monitione praemissa.

- 245 In suspensione, & interdicto requiritur trina monitio, sicut in excommunicatione.
- 246 Monitio trina debet continere spatium sex dierum, videlicet duorum dierum pro qualibet monitione, seu termino.
- 247 Trina monitio, si necessitas aliter exposculet, non requiritur in excommunicatione, seu censura Ecclesiastica.
- 248 Contumax notorius potest excommunicari, absque alia monitione.
- 249 In Excommunicatione lata à lege, vel Canone, trina monitio non requiritur, secus in lata ab homine.
- 250 In excommunicatione non est necessaria trina monitio, quando periculum est in mora.
- 251 Monitio trina non requiritur in excommunicatione pro futuro culpis, & quare.
- 252 Excommunicatio pro futuro culpis ferri dicitur, quando quis consentit, ut iudex eum excommunicet, nisi infra certum tempus satisfecerit Creditori.
- 253 Quando pactum efficitur causa immediata obligationis, quis non potest, se ad penam Excommunicationis obligare; secus si causa obligationis immediata non efficitur pactum, sed ipsa contumacia.
- 254 Pro futuro culpis non potest quis excommunicari nulla precedente causa, secus si dici potest causa praecessisse.
- 255 Stylus Curia A.C. apponendi singulis diebus manum in Broliardo, unde inoleverit, & quare, numero 256.
- 256 Relaxatio Censurarum est Decretum definitivum, quod debet ferri in scriptis.
- 257 Excommunicatio, quae fertur à Lege, Canone, vel Statuto, potest ferri pro futuro culpis.
- 258 Excommunicatio generaliter ab homine, pro futuro culpis, tunc ferri potest, quando culpa, vel offensa praecessit, ne impossibilem admittatur, vel reuteretur.
- 259 Causa rationabili existente, potest ab homine ferri Excommunicatio pro futuro culpis, secus si nec culpa, nec offensa, nec causa praecessit.
- 260 Prelatus regularis excommunicare potest Religiosum suum absque trina monitione & quare.
- 261 In interdicto suspensione, & Excommunicatione positus non ad medelam, sed ad penam, trina monitio non requiritur.
- 262 In Excommunicatione lata pro defensione Jurisdictionis excommunicantis non requiritur trina monitio, si ille processit extrajudicialiter, uti pars, non uti iudex in iudicio.
- 263 Quando adest prohibitio, vel monitio alicujus futuri à lege, vel ab homine non requiritur in excommunicatione trina monitio.
- 264 Excommunicatio lata pro manifesta offensa contra praesentem non requirit trina monitionem.
- 265 Contumacia, seu delicto manifesto existente, potest quis absque trina monitione excommunicari.
- 266 Excommunicatio lata virtute obligationis Cameralis in subsidium furis, trina monitionem non requirit; & quid hoc casu observet Praxis.
- 267 Decretum nisi infra tres, videtur loco trina monitionis, vel unius pro tribus, ut validius ad Censurarum fulminationem procedi possit.
- 268 Praeceptum iudicii, quod continet in se obligatio Cameralis, videtur loco trina monitionis in ferenda sententia excommunicationis illius vigore.
- 269 Et lapsis tribus diebus in decreto contentis obtinetur relaxari, & expediri literas declaratorias, & affigi Cedulones.
- 270 Obligatus se in forma Camerae consentit, se posse pro executione excommunicari, sed excommunicatio non fertur, nisi extensa forma Camerae citata parte, etiam si sit consensus in Mandatum unica, &c. & nisi in subsidium furis.
- 271 Pro debito, aut pena pecuniaria ex dispositione Concilii Tridentini non potest quis, nisi in furis subsidium, excommunicari.
- 272 Diligentia, ut possit procedi ad excommunicationem in furis subsidium, fieri debent in locis destinata solutionis.
- 273 Censuras vigore obligationis Cameralis solus A. C. fulminare potest.
- 274 Sunt plures persone, contra quas A. C. non solet vigore obligationis Cameralis censuras fulminare.
- 275 Episcopi, Praelati, & in dignitate constituti non solent excommunicari, sed interdicti, vel suspendi à Divinis, licet, si sint obligati in forma Camerae, attento eorum consensu, non videatur eorum dignitati fieri injuria.
- 276 In Curia contra Episcopos, Praelatos, & magnates litera declaratoria etiam in furis subsidium, non conceduntur, nisi facto verbo cum Sanctissimo, & de illius mandato.
- 277 Mulieres virtute obligationis Cameralis non solent excommunicari.
- 278 Miserabilis pauper effectus sine sua culpa, obligatus in forma camerae, non solet excommunicari, secus si ejus culpa talis effectus sit.
- 279 Cessante contumacia, Excommunicatio contra Debitorem ferri non solet.
- 280 Sententia excommunicationis lata contra inopem probata inopia potest, uti injusta, revocari.
- 281 Infantes, Mentecapri, & similes Infantibus equiparati, non possunt excommunicari vigore obligationis Cameralis, & quare.
- 282 Pupillus doli capax in forma camerae valide obligatus potest excommunicari illius vigore.
- 283 Obligatus in forma Camerae effectus furiosus, non videtur posse excommunicari, cum non contemnat id, ad quod tenetur.
- 284 Furiosus est veluti infans, qui quicquid videt, & facit, ignorat.
- 285 Sine dolo, contumacia, vel mora non fertur contra alium Excommunicatio.
- 286 Furiosus satis suo furore torquetur.
- 287 Afflictio non est addenda afflictio.
- 288 Excommunicatio operatur, ut Excommunicatus repellatur à limine iudicii.
- 289 Excommunicatus non est concedenda Manutentio.
- 290 Excommunicatus potest se defendere.
- 291 Clericus per se verans per annum in excommunicatione, potest privari beneficio.
- 292 Limita ut non procedat, quando Clericus fuit excommunicatus ob causam pecuniariam.
- 293 Ab Excommunicatione lata in Curia non datur absolutio, nisi causa cognita.
- 294 A Censuris latis in Curia de Stylo Rota non datur absol-

- absolutio ad cautelam, nisi constet de nullitate.
- 295 A censuris latis in partibus commissa causa Appellationis, & nullitatis in Rota, semper Rota solet ad cautelam ab illis absolvere.
- 296 Rota non absolvit à Censuris sine commissione speciali.
- 297 A.C. potest à Censuris, absque alia commissione quovis penitus absolvere, vigore suarum facultatum.
- 298 Absolutio in honorem festivitatum cum reincidentia post Festa, datur etiam de Stylo Rota.
- 299 Absolutus cum reincidentia, elapso tempore per quod absolutus fuit, ipso jure remanet, ut antea, excommunicatus absque alia declaratione.
- 300 Excommunicatus sub conditione, nisi infra tres, aut decem satisfecerit, illa pendente non est excommunicatus.
- 301 Absolutio vigore Bullae Cruciatæ non juvat, nisi post satisfactionem, & in foro Conscientiæ tantum.
- 302 Absolutio vigora Bullae Cruciatæ operatur, ut sic absolutus possit suscipere Sacramenta.
- 303 Petens absolvi non tenetur se excommunicatum, nisi ex ejus narrativa, probata remaneat excommunicatio.
- 304 Petens absolvi à Censuris, tenetur jurare de stando mandato Ecclesiæ super illa excommunicatione.
- 305 Petens absolvi ab excommunicatione lata pro contumacia judiciali, ad partis instantiam, tenetur prestare Fidejussorem, vel pignora.
- 306 Petens absolvi ab excommunicatione lata pro contumacia judiciali, si agitur de expensis factis occasione dictæ contumaciæ, tenetur satisfacere, vel prestare Fidejussorem, vel pignora.
- 307 Absolutus, non servans promissa, non absolvitur amplius, nisi dato idoneo Fidejussore.
- 308 Si dubitatur, quod excommunicatus non servet juramentum, non sufficit, quod petens absolvi præstet juratoriam cautionem.
- 309 Petens absolvi, quando agitur de restituenda possessione alias sequestrata, tenetur cavere cum Fidejussore, vel pignore.
- 310 Excommunicatus ob manifestam contumaciæ non absolvitur, nisi satisfaciatur.
- 311 Excommunicatus ob manifestam offensam, seu crimen, quod principaliter respicit partem adversam, non absolvitur, nisi satisfaciatur, secus si crimen sit principaliter contra Deum.
- 312 Pauper, qui satisfacere non potest, petens absolvi, præstat illam cautionem, quam potest de satisfaciendo, cum pervenerit ad pinguiorem fortunam.
- 313 Staphil. de lit. Grat. fol. 157. vers. sed ego distinguere, confusè, & contra textum locutus fuit.
- 314 Oran. decif. 115. n. 6. post Zach. de oblig. Camer. videtur confundi, & quo casu ejus dictum salvari possit.
- 315 Excommunicatus, ob debitum, vigore privilegii obligationis Cameralis, non absolvitur nisi aliquando per mensem cum reincidentia, si debitum est clarum, alias si non est clarum, absolvitur ad beneplacitum.
- 316 Excommunicatus pro debito omnino illiquido, justificato, absolvitur, absque cautione, vel absolutio non est necessaria.
- 317 Censura debent ex eisdem actis, non ex noviter deductis justificari.
- 318 Debitor carceratus non relaxatur, nisi soluto debito, vel data cautione in forma depositi, quod procedit de Stylo Tribunalis A.C.
- 319 Jurisdiclio carcerum prosidit, per relaxationem carcerati à carceribus, expirat, & merita causa sunt à suo Judice cognoscenda.
- 320 Decem casus, in quibus Visitatores carcerum Urbis ex reform. San. mem. Paul. V. habent facultatem relaxandi Debitores à carceribus eorum arbitrio.
- 321 Socius præsertim omnium bonorum non tenetur nisi in quantum facere potest, deducto ne egeat.
- 322 Socius qui negat se Socium, vel dolose versatur, & Fidejussor, vel Hæres Socii non gaudet privilegio, ne teneatur, nisi in quantum facere possunt.
- 323 Patroni, eorumque liberi, & parentes, nisi jus Patronatus sit amissum, non tenentur, nisi in quantum facere possunt.
- 324 Parentes in infinitum à liberis conventi, & Milites in expeditione, non tenentur, nisi in quantum facere possunt.
- 325 Maritus conventus ab Uxore, & Uxor à Marito conventa pro quovis contractu, non tenetur, nisi in quantum facere possunt.
- 326 Socer conventus in judicio à Nuru, vel à Genere pro dote, constante Matrimonio, non tenetur, nisi in quantum facere potest, secus Matrimonio soluto.
- 327 Filii ejusdem Matrimonii hæredes viri conventi pro restitutione dotis, non tenentur, nisi in quantum facere possunt; secus est in filiis ex alio matrimonio, & in hærede non suo.
- 328 Procurator, vel defensor Mariti, eo vivente, non tenetur, nisi in quantum facere potest; secus Marito mortuo, & num. 330.
- 329 Fidejussor ejus, qui non tenetur, nisi in quantum facere potest, si quasi defensor judicium suscipit, gaudet eodem privilegio, ne teneatur ultra, quam facere possit.
- 330 Defendere quid sit, & in quo fiat durior conditio Procuratoris, seu Defensoris, quam Domini.
- 331 Fidejussor ejus, qui non tenetur, nisi in quantum facere potest, quando principalis comparat, & opponit exceptionem ex persona sua, non tenetur, nisi in quantum facere potest: secus si Principalis non suscipit in se judicium, nisi Fidejussor illud in se suscipiat, uti defensor.
- 332 Clericus non tenetur, nisi in quantum facere potest.
- 333 Conventus ex causa donationis non tenetur, nisi in quantum facere potest, deducto, ne egeat, & deducto are alieno, nisi conveniatur ab eo, qui suis delegatus.
- 334 Donationem omnium bonorum præsentium, & futurorum valere, quæ ratione, disputando, defendi possit contra communem.
- 335 A communi Doctorum opinione in judicando non est recedendum.
- 336 Maritus conventus ab Uxore pro dote, non tenetur nisi in quantum facere potest.
- 337 Maritus, qui dolo fecit, quo minus facere posset, conventus ab Uxore non gaudet privil. ne teneatur, nisi in quantum facere potest.

- 338 Privilegiata, qui dolo fecerunt, quo minus facere possent, non gaudent privilegio, ne teneantur, nisi in quantum facere possunt.
- 339 Qui mentitur in eo quod est causa beneficii, non est beneficio dignus.
- 340 Maritus ingratus, prout qui insidiatus fuit viro uxoris, ab ea conventus non gaudet privilegio ne teneatur, nisi in quantum facere potest.
- 341 Privilegiati omnes ob ingratitudinem amittunt privilegium, ne teneantur, ultra quam facere possunt.
- 342 Ingratus amittit etiam alimenta, & id quod iure natura debetur.
- 343 Maritus non gaudet privilegio, ne teneatur, nisi in quantum facere potest, quando Uxor est aequè pauper.
- 344 Pauper potest in carceribus detineri ab aequè paupere, licet non praestet alimenta.
- 345 Privilegium Mariti, & aliorum qui non tenentur nisi in quantum facere possunt, non transit ad heredes, nisi sint filii ejusdem Mariti: monii heredes Viri conventi pro dotis restitutione.
- 346 Senex septuagenarius pro debito civili capi non potest personaliter.
- 347 In executione primò capiuntur mobilia, & semoventia, secundo stabilia, tertio nomina Debitorum, quarto executiuntur bona Fidejussoris, & denique capitur persona Debitoris.
- 348 In obligatione Camerali, vel Guarantigia potest incipi à captura personae & fieri executio realis, & personalis, nulla facta discussione bonorum, aut Confidejussorum.
- 349 In obligatione Camerali admittitur variatio de uno ad alium, de Principali ad Fidejussorem, de re ad rem, & de persona ad rem.
- 350 Executio personalis ex urbanitate non fit contra Praelatos, & Viri illustres, ac Mulieres honestas, licet obligatio Cameralis etiam contra eos gaudeat ejus privilegio.
- 351 Praesumitur pro executione quod sit rite, & rectè facta.
- 352 Actus praesumitur factus, prout valde fieri debuit, & quod praecesserint necessaria, & opportuna.
- 353 Semper in dubio sumenda interpretatio pro validitate actus, ideo quod neganti validitatem incumbat onus probandi.
- 354 Executio nulla quando constat de bono jure, & esset denovo faciendae, sustineri debet ad evitandos circuitus.
- 355 Executio nulla confitto de bono jure, potest sustineri in vi compulsiva, scilicet in vi expulsiua, quia tunc spoliatus est, ante omnia restituendus, nisi notoriè constet per sententiam de non jure spoliati.
- 356 Executio nulla, confitto de bono jure, sustinetur secundum opinionem glossae sequacium, sed secundum opinionem Castrensis unico contextu est revocanda & exinde ser. de novo concedenda.
- 357 Opinio Castrensis, quod executio nulla sit revocanda, & de novo incontinenti faciendae, quando constat de bono jure, & quod si executio non esset facta, esset faciendae, ad nil aliud deferri videtur, nisi ad gravandas partes in expensis.
- 358 Executio non est faciendae contra tertium, sed procedendum contra eum via ordinaria.
- 359 Executio potest fieri contra tertium, qui injustè possidet.

360 Executio potest fieri contra tertium, quando bona fuerunt in eum alienata lite pendente, in quo recurrenda est ad distinctionem superius traditam.

361 Debitor omni remedio destitutus, si habet pecunias in promptu, potest tradendo illas Executori, utramque executionem evitare.

De executione Mandati Pars I. Cap. XIV.

REus, qui suas propositas exceptiones, vel probare, vel probatas tueri non potuit, si nec aliqua impedimenta habeat, vel ei in medium allata non suffragentur, & causa non est appellabilis, vel appellatio tantum cum clausula sine praedicio, & sic ad effectum devolutivum, non autem suspensivum, fuit admissa, & ob id omni remedio destitutus, executionem evitare non valeat, illam saltem aliquatenus differre valebit, si terminum ad solvendum, qui debitoribus datur, à lege suscipiat.

A Est autem terminus ad solvendum, A, dilatio decem dierum, quae debitori miserationis gratia à lege conceditur, cum creditor, ut vulgo dicitur, cum sacco paratus venire non debeat.

Hæc dilatio ab omnibus Romanæ Curiae Judicibus, dum à jure profuati concedi potest decem tantum dierum, sed A. C. habet in facultatibus, ut terminum, seu dilationem ad solvendum debitoribus, triginta dierum concedere valeat; debet autem terminus purè, & simpliciter, & absque ulla conditione suscipi in actis, ut infra, videlicet.

Pro NN. contra NN.

In Officio NN. & satendo debitum scutorum NN. ex adverso petitem ad illud solvendum suscepit terminum triginta dierum, quo elapso consensit relaxationi mandati absque alia citatione, & sic tactis & c. juravit, & c. omni, & c.

Non solum autem A. C. concedit hujusmodi terminum debitoribus in ejus Tribunali conventis, sed etiam aliis quibuscunque in quovis alio tribunali Urbis condemnatis, sed quando condemnatio est secuta, seu Mandatum est relaxatum extra tribunal, A. C. necesse est suscipere terminum, ut infra, videlicet.

Pro NN. contra NN.

In Officio, & c. NN. & satendo debitum scutorum NN. ex adverso petitem in curia NN. ad illud solvendum suscepit terminum triginta dierum, quo elapso consensit relaxationi Mandati absque alia citatione, & sic tactis, & c. juravit, & c. omni, & c.

Deinde opus est deducere hujusmodi termini susceptionem ad notitiam partis, alias non afficeret, & citatio fieri potest, ut infra, videlicet.

A. C. N.

Intimetur NN. ex adverso principali, qualiter instas suscepit terminum triginta dierum, per acta infra scripti Notarii, ad solvendum debitum

g

peti-

petitum in Curia NN. ideo citetur idem, ad videndum sibi inhiberi ad statim, seu ad p.d. & interim quodcumque, ne audeat aliquod Mandatum suscipere, aut susceptum exequi facere, aut quicquam contra instantem innovare, sub poenis scilicet 500. & excommunicationis in subsidium & aliis arbitrio Domini, &c. instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

Decretum.

NN. petit, & obtinuit, ut supra inhiberi, omni &c.

A. C. N.

Intimetur NN. ex adverso principali, qualiter D. inhibuit, & aliis prout in actis, instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

7 Est autem terminus, quando condemnatio est facta, seu Mandatum est relaxatum ab A. C. suscipiendus per acta ejusdem Notarii, in quibus fuit lata sententia, seu factum Decretum, aut relaxatum Mandatum, & coram eodem iudice qui tulit sententiam, seu fecit Decretum, aut relaxavit Mandatum, aliis non subsistit, & tunc non est alia citatio, seu intimatio necessaria, sed sufficit quod termini susceptio in actis in Broliardo appareat, ut executio, & processus ad ulteriora retardetur.

8 Evenit aliquando, quod debitor in alio tribunali condemnatus, suscipit terminum decem dierum coram Iudice, qui illum condemnavit, vel contra eum Mandatum executivum relaxavit, & deinde suscipit, eo elapso, terminum triginta dierum coram A. C. tunc necesse est citare illum, qui huiusmodi terminum suscepit, ad videndum moderari, & obtinebitur reduci terminum secundo loco susceptum ad viginti dies, qui defuncti in primo, ut infra, videlicet.

A. C. N.

9 Citetur NN. ex adverso principalis ad videndum moderari inhibitionem, & terminum in actis susceptum, attento quod suscepit alias pro eadem summa terminum per acta NN. coram NN. & Decretum necessarium, & opportunum fieri, & interponi ad p.d. instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

Decretum.

NN. petit, & obtinuit, ut supra reduci terminum ad viginti dies, nisi ad p. d. cum intimatione, omni &c.

A. C. N.

Intimetur NN. ex adverso principali qualiter D. moderatus fuit terminum, & aliis prout in actis, instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

10 Sed si debitor alias coram A. C. pro eodem debito terminum triginta dierum suscepisset, & habuisset, tunc illo citato, moderatur terminus in omnibus.

11 Est tamen necesse, alleganti terminum fuisse alias, vel coram alio susceptum, id probare, & in actis fidem de huiusmodi susceptione, citata parte, ad dicendum contra iura exhibere, nam alias moderatio, vel reductio termini obtineri in

his casibus minime posset, nisi de illa constaret ex eisdem actis.

12 Ceterum si quis suscepit terminum triginta dierum ad solvendum, & agatur de parva summa, obtinetur reductio termini ad viginti dies, & etiam ad quindecim, si Creditor esset pauper, & tunc citatur, ut infra, videlicet.

A. C. N.

13 Citetur NN. ex adverso principalis, ad videndum moderari terminum in actis susceptum, attenta parva summa scutorum NN. & decretum necessarium, & opportunum fieri, & interponi, ad p.d. instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

Decretum.

NN. petit, & obtinuit, ut supra, reduci terminum ad viginti quinque dies, nisi ad p.d. cum intimatione, omni &c.

A. C. N.

Intimetur NN. ex adverso principali, qualiter D. reduxit terminum, & aliis prout in actis, instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

14 Quod si terminus ob substituti, seu scriptoris incuriam non fuerit purè, & simpliciter susceptus uti debet, sed forte sub aliqua conditione, vel cum aliqua reservatione, vel non fuerit susceptus per acta Notarii actuam causam, de qua agitur, vel non fuerit susceptus coram Locumtenente, qui Mandatum relaxavit, seu Decretum fecit, aut Sententiam tulit, citatur, & obtinetur, ut infra, videlicet.

A. C. N.

15 Citetur NN. ex adverso principalis, ad videndum mandari exequi Mandatum, prætenso termino nulliter suscepto, & aliis quibuscumque non obstantibus, ad p.d. instante NN. principali, sive &c.

Decretum.

N. Notarius.

NN. petit, & obtinuit, ut supra, nisi ad p.d. cum intimatione, omni &c.

A. C. N.

Intimetur NN. ex adverso principali, qualiter D. mandavit exequi Mandatum, quibuscumque non obstantibus, & aliis prout in actis, instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

16 Aliquando evenit, quod suscipiens terminum est suspectus de fuga, & tunc probata suspicio ne citatur, ut infra, videlicet.

A. C. N.

Citetur NN. ex adverso principalis, ad cavendum de solvendo in fine termini per eum suscepti, aliis videndum mandari exequi Mandatum quibuscumque non obstantibus, ad p.d. instante NN. principali, sive &c.

Decretum.

N. Notarius.

NN. petit, & obtinuit, ut supra, nisi ad p.d. cum intimatione, omni &c.

A. C. N.

Intimetur NN. ex adverso principali, qualiter D. mandavit exequi Mandatum, quibuscumque non obstantibus, & aliis prout in actis instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

Sed

Sed hæc citatio in Tribunali A. C. est de rato contingentibus.

18 Termino elapso, si mandatum non fuit expeditum vigore Decreti, potest expediti etiam vigore termini suscepti elapsi, sicut virtute decreti, termino non suscepto.

19 Cujus mandati virtute diversimodè ad executionem proceditur, aliquando illius vigore obtinetur sequestrum super bonis, seu pecuniis debitoris, penes debitorem debitoris, aut alios existentibus, tenoris infra scripti, videlicet.

20 De mandato Illustriss. & Reverendiss. Domini A. C. sive R. P. D. NN. ejus in Civilibus Locumtenentis, & ad instantiam NN. principalis creditoris NN. in scutis NN. ac julii NN. pro expensis mandati executivi in actis expediti, tenore præsentium.

B Sequestrentur B. & sub arcto, & firmo sequestro ponantur, penes omnes, & singulos in executione præsentium nominandos, & cognominandos, omnes & singule pecuniarum, rerum, & bonorum summa, qualitates, & quantitates ad d. NN. quomodolibet spectantes, & pertinentes, & quæ in futurum spectabunt, & pertinebunt, inhibentes expressè eidem sequestrariis, ne visis præsentibus, sub 500. ducatorum auri Rev. Cameræ Apostolicæ applicent. & pro illis mandati executivi, in iuris subsidium excommunicationis, aliisque, &c. penis etiam de proprio reiterandæ solutionis, audeant, &c. pecunias, res & bona, ut supra, sequestrata alicui personæ dare, tradere sive consignare, nisi prius d. Domino instante de præmissis satisfacto, vel aliàs absque Domini licentia, quovis prætextu, & si quis &c. compareat, &c. alioquin, &c.

N. Notarius. Loc. + Sigilli.

21 Executio sequestro per Curatorem contra habentes penes se pecunias, seu alia bona debitoris in illius executione nominatos, & cognominatos, relatione facta, citantur sequestrarii ad dicendum contra iura, & repetito Decreto mandati, una cum voto processu, & sequestro executio, ac docto, penes eos esse pecunias, & bona ad N. debitorem spectantia, citantur tam debitor principalis, quam sequestrarii prædicti, ut infra, videlicet.

A. C. N.

22 Citentur infra scripti ex adverso principales, & sequestrarii respectivè, ad consignandum consignarique videndum instanti pecunias sequestratas, & quodcumque Mandatum de consignando, tam gratiosum, quam rigorosum, & aliud necessarium, & opportunum decerni, & relaxari, ad p. d. instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

NN. & NN. ex adverso principalis, &

NN. & NN. sequestrarii.

Decretum.

NN. petit, & obtinuit, ut supra, nisi ad p. d. cum intimatione, omni &c.

Intimetur infra scriptis, qualiter D. mandavit consignari pecunias sequestratas, & aliàs prout in actis, instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

NN. ex adverso principalis, &

NN. & NN. Sequestrarii.

23 Si sequestrarii nihil opponunt, expeditur contra eos mandatum gratiosum tenoris, videlicet.

24 De mandato Illustriss. & Reverendiss. D. A. C. seu R. P. D. NN. ejus in Civilibus Locumtenentis, & ad instantiam NN. principalis creditoris NN. in scutis NN. monetæ, ac expensis mandati executivi serv. serv. contra eundem NN. relati, tenore præsentium.

Mandatur vobis NN. & NN. ex adverso sequestrariis, quatenus statim, visis, & receptis præsentibus, sub mandati rigorosi, aliisque, &c. penis, debeatis, & quilibet vestrum debeat ex pecuniis penes vos existentibus, spectantibus ad NN. debitorem, sequestratis, eidem NN. instanti eadem scuta NN. monetæ, ut supra, debita, & alia scuta NN. pro expensis mandati executivi solvisse, & exbursasse, & solvi, & exbursari fecisse, & mandasse, recepta quietantia. Nam vobis, & dd. NN. debitore citatis, & relatis, Reverendiss. D. ita mandavit, hac die, &c.

N. Notarius. Loc. + Sigilli, N. Locumten.

25 Cæterum si sequestrarius nihil habeat in manibus, quod spectet ad d. NN. protestetur, ut infra videlicet.

Pro NN. contra NN.

In Officio NN. medio juramento tactis, &c. dixit non habere aliquid in manibus, quod spectet ad NN. & ideo non posse relaxari aliquod mandatum, & nihil fieri servatis servandis, verificatis verificandis, aliàs, &c.

26 Qua protestatione facta, nisi creditor doceat sequestrarium habere in manibus pecuniam ad NN. debitorem spectantem, non poterit illum cogere ad consignandum, sed si eo citato ad dicendum contra, vel aliàs probaverit, sequestrarium eundem habere in manibus, & ipse nihilominus solvere recuset, exequitur contra eum mandatum gratiosum expeditum, hoc est curator copiam d. mandati domini, vel in manibus propriis sequestrarii relinquit, & facit de hoc relationem, & deinde citatur sequestrarius, ut infra videlicet.

A. C. N.

27 Citetur NN. ex adverso sequestrarius, ad dicendum se paruisse mandato gratioso, aliàs, videlicet decerni, & relaxari mandatum rigorosum, & executivum necessarium, & opportunum ad p. d. instante NN. principali, sive, &c. N. notarius.

Decretum.

NN. petit, & obtinuit, ut supra, nisi ad p. d. cum intimatione, omni, &c.

A. C. N.

Intimetur NN. ex adverso sequestrario, qualiter D. relaxavit mandatum rigorosum, & aliàs prout in actis, instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

28 Et nisi sequestrarius solvat, expeditur contra eum mandatum executivum, si tamen ipse principalis Debitori est obligatus, ita, & taliter quod possit contra eum agi executivè, nam aliàs esset agendum contra eum via ordinaria, & causa esset appellabilis.

29 Si verò sequestrum fuit executum super diversis bonis mobilibus, & aliis ad debitorem spectantibus, tunc reproducto sequestro, & probatis probandis, ut supra, fit citatio, ut infra, videlicet,

G g 2

A. C. N.

A. C. N.

Citentur infra scripti ex adverso principales, & Sequestrarii respectivè, ad consignandum, consignarique videndum, pecunias, res, & bona sequestrata, quatenus sint pecuniæ, in scripto Instanti, pro concurrenti quantitate sui crediti, quatenus verò bona, in Depositaria Urbana, ad effectum, &c. & quodcumque Mandatum de consignando tam gratiosum, quam rigorosum, & aliud necessarium, & opportunum decerni, & relaxari ad p. d. Instante NN. principali, sive, &c.

N. Notarius.

NN. ex adverso principalis, & NN. ex adverso sequestratarius.

Decretum,

NN. petit, & obtinuit, ut supra nisi ad p. d. cum Intimatione, omni, &c.

A. C. N.

Intimetur NN. ex adverso principali, & NN. ex adverso Sequestratorio, qualiter D. mandavit consignari pecunias, & bona sequestrata, & alias prout in actis, instante NN. principali, sive, &c.

N. Notarius.

30 Elapsa prima die iudica post intimationem executam, expeditur Mandatum gratiosum, tenoris, videlicet.

De mandato Illustri, & Reverendiss. D. A. C. seu R. P. D. NN. ejus in Civilibus Locumtenentis, & ad instantiam NN. principalis Creditoris NN. in scitis NN. monetæ, ac expensis Mandati executivi contra eundem NN. relaxati, Tenore præsentium.

Mandatur tibi NN. ex adverso, Sequestratorio, quatenus statim, visis, & receptis præsentibus, sub Mandati rigore, aliisque pœnis, &c. debeas pecunias, res & bona penes te existentia, spectanti ad NN. Debitorem sequestrata, quatenus sint pecuniæ, NN. instanti scuta NN. monetæ, ut supra debita, alia scuta NN. pro expensis Mandati exequutivi, solvissè, & exbursasse, quatenus verò sint bona, in Depositaria Urbana consignasse, ad effectum, &c. & solvi, consignarique fecissè, & mandasse, recepta quietantia, nam te & d. NN. Debitore citatis & relaxatis Reverendiss. D. ita mandavit, hac die, &c.

N. Notarius Locus + Sigilli. N. Locumten.

31 Quod si Sequestratarius parere Mandato gratioso recusaverit, tunc intimato illi dicto Mandato domi dimissa copia, vel personaliter per cursorem, & citato ad docendum, se paruisse Mandato gratioso, nisi aliquid relevans deducat, expeditur contra eum Mandatum rigorosum, seu executivum, & datur Executori Curiae ad effectum illud, ut supra exequendi.

32 Sed si Sequestratarius pareat mandato consignatis pecuniis creditoribus, si quas habebat, recepta quietantia, bonis verò in depositaria Urbana, si pecuniæ non sufficiant pro satisfactione Crediti, proceditur ad Subhastationem, & deliberationem dictorum bonorum in Depositaria consignatorum, ac si super illis fuisset ab Executori facta realis executio, prout dicitur in sequenti capite de subhastatione, & deliberatione Pignorum.

33 Non omitto, quòd aliquando post factum sequestrum pars adversa obtinet illius revocationem, citando, ut infra videlicet,

A. C. N.

Citetur NN. ex adverso principalis, ad videndum revocari præteritum Sequestrum, & decretum necessarium, & opportunum fieri, & interponi ad p. diem instante NN. principali, sive, &c.

N. Notarius.

Decretum (si Sequestrum fuit obtentum pro assecuratione iudicis.)

NN. petit & obtinuit, ut supra data idonea cautione de stando juri, & iudicatum solvendo nisi ad p. d. cum intimatione, omni, &c.

Decretum (si Sequestrum fuit obtentum vigore Mandati executivi per se relaxati.)

NN. petit, & obtinuit, ut supra facta solutione (vel data cautione idonea, C. in forma depositi) nisi ad p. d. cum intimatione, omni, &c.

A. C. N.

Intimetur NN. ex adverso principali, qualiter D. revocavit Sequestrum, & alias prout in actis, instante NN. principali, sive, &c.

N. Notarius.

34 Sed si Sequestrum non fuisset legitime factum, obinetur illius revocatio simpliciter absque alia cautione, citando, ut supra partem adversam, ad videndum revocari Sequestrum.

35 Si verò sequestrum fuisset factum super fructibus locorum Montium, & Creditor esset jam satisfactus, & ob id esset opus extrahere partitas Librorum Montium, ad effectum probandi satisfactionem, poterit citari prout infra videlicet.

A. C. N.

36 Citetur NN. ex adverso principalis, ad videndum destinari Notarium ad effectum extrahendi partitas Librorum Montis NN. (seu alterius libri secundum facti contingentiam) penes NN. d. Montis Depositarium existentium, & mandari dd. partitas extrahi in forma, & Decretum necessarium, & opportunum fieri, & interponi ad p. d. instante NN. principali, sive &c.

Decretum,

N. Notarius,

NN. petit, & obtinuit, ut supra, destinari Notarium, ne non extrahi partitas pro diebus, & horis certis intimandis, &c.

A. C. N.

Intimetur NN. ex adverso principali, qualiter D. mandavit extrahi partitas, & destinavit Notarium, & alias prout in actis, & Notarius accedet ad huiusmodi extractionem faciendam die N. cum duobus sequentibus, de mane, hora N. & de fero, hora N. ideo citetur idem ad interessendum quatenus, &c. alias, &c. instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

37 Si verò habens librum, seu libros huiusmodi, penes se, impediret extractionem Partitarum, & nolle in hoc patientiam præstare, citatur, ut infra videlicet.

A. C. N.

Citetur NN. Depositarius Montis NN. ad præstandum patientiam in extractione partitarum librorum dicti Montis, alias videndum per

per

per Dominum gravari, & pro gravamine decerni, & relaxari mandatum executivum, ad p.d. instante NN. principali, live, &c.

NN. Notarius.

Decretum.

NN. petit, & obtinuit gravari in Iuliis NN. quolibet die donec paruerit, & ut supra, nisi ad p.d. cum intimatione omni, &c.

A.C.D.

Intimetur NN. ex adverso principali, qualiter D. relaxavit mandatum, & alias prout in actis, instante NN. principali, live &c.

NN. Notarius.

Elapsa prima die juridica post executam intimationem, si citatus patientiam adhuc non praestat, expeditur mandatum pro gravamine iudici benevito, iuxta formulam superius traditam contra testem reculantem se examini subiacere hac eadem par. 1. c. 1. n. 22.

38 Extra actis vero partis, citatur pars ad dicendum contra jura, & illis repetitis in actis, & admissis si & in quantum, citatur iterum, ut supra ad videndum revocari sequestrum, & stante solutione, seu satisfactione, obtinetur illius revocatio.

39 Sed hic obiter occasione sequestri, potest animadverti, quod licet in tribunali A.C. sequestrum vigore mandati omnibus passim illud perentibus concedatur, non tamen ita de facili conceditur sequestrum pro affecuratione iudicii, sed tantum in aliquibus casibus iudici benevitis, docto de credito, & jurato de metu dilapidationis bonorum, ut infra videlicet.

Pro NN. contra NN.

40 In officio, &c. NN. ad docendum de suo bono jure, & credito seu ori NN. moneta, quod habet contra NN. facto per compulsum in forma, &c. produxit instrumentum publicum, obligatione Camerali vallatum, rogatum per acta NN. sub die NN. &c. prout in folio tenoris, &c. & medio juramento tactis &c. juravit de metu dilapidationis bonorum, &c. ideo instetit sibi concedi sequestrum pro affecuratione iudicii, non solum, ut supra, sed omni alio, &c.

Tenor sequestri.

41 De mandato illustri, & Reverendissimi D. A.C. sive R.P.D. NN. eius in civilibus locum tenentis, & ad instantiam NN. principalis, Creditoris NN. in scutis NN. vigore instrumenti publici in actis producti tenore praesentium.

Sequestrentur, & sub arcto & firmo sequestro ponantur, penes omnes, & singulos in executione praesentium nominandos, & cognominandos omnes, & singulas pecuniarum, rerum, & bonorum summam qualitates, & quantitates ad d. NN. quomodolibet spectan. & pertinent. & quae in futurum spectabunt, & pertinebunt, inhibentes expresse eidem sequestrariis, ne visis praesentibus, sub 500. Ducatorum auri Reverende Camerae Apostolicae applicandorum, & pro illis mandati executivi, & in iuris subdium excommunicationis aliisque, &c. penis, etiam de proprio, reiteranda solutionis, audeant &c. pecunias, res, & bona, ut supra sequestrata, alteri personae dare, trahere, sive consignare, nisi prius d. NN. de praemissis satisfacto, vel alias absque

Domini licentia, quovis praetextu quia docto de credito, & jurato de metu, &c. Reverendissimi D. ita mandavit, &c. & si quis &c. compareat &c. alicui, &c.

NN. Notarius.

Locus † Sigilli.

42 Ad consignationem vero bonorum sequestratorum hoc casu non devenitur, nisi liquidato credito, & declarato sequestrante vero, & legitimo creditore.

43 Mandatum autem suspicionis fugae in Tribunali A.C. a locum tenentibus non conceditur, sed ab A.C. inter aliquando solet concedi, docto tamen, ut supra, de credito, & jurato de metu fugae, ut infra, videlicet.

A.C. met.

Pro NN. contra NN.

44 In officio &c. NN. ad docendum de ejus credito seu ori NN. quod habet contra NN. facto per compulsum produxit instrumentum publicum Camerali obligatione vallatum, rogatum per acta NN. sub die NN. prout in folio tenoris, &c. & medio juramento tactis &c. juravit d. NN. suspectum de fuga, ideoque instetit, sibi concedi mandatum suspicionis fugae contra eundem, non solum ut supra, sed omni alio meliori modo, &c.

45 Quod quidem mandatum nulla praevia citatione concedi solet contra debitoris personam, ut infra, videlicet.

De mandato illustri, & Reverendissimi D. A.C. met, & ad instantiam NN. principali creditoris NN. in scutis NN. moneta debitis occasione de qua in actis, iuxta formam jurum, Camerali obligatione vallatorum tenore praesentium. Capiat NN. ex adverso principalis tanquam de fuga suspectus juratus, & capris ad praesentiam Domini ducatur, & deinde, si ei videbitur, ejus arbitrio carceretur, & non relaxetur, donec caverit de stando juri, & iudicatum solvendo juxta formam Statutorum urbis, &c. & sine d. Illustrissimi Domini mandato. Quoniam confitit de credito ac jurato de suspicionis fugae, & alias prout in actis, illustri. D. ita mandavit hac die, &c.

NN. Notarius.

NN. C.A. Auditor.

Locus † Sigilli.

46 Cujus quidem mandati virtute, si debitor fuerit ab executoribus repertus, ducitur ad praesentiam iudicis, caveat de stando juri, & iudicatum solvendo, quod si cautionem non praestiterit, tunc demum ducitur ad carceres, & non relaxatur, donec fidejussorem praestiterit; si vero caverit, relaxatur, & non molestatur amplius, nec ipse, nec eius fidejussor, nisi postquam citatis citandis, ac servatis servandis, ad favorem creditoris iudicatum fuerit.

47 Solet tamen aliquando mandatum hujusmodi suspicionis fugae concedi, citata parte ad dicendum contra jura in forma, & iuribus ad effectum docendi, ut supra de credito, in actis productis, ac per Dom. iudicem admissis, cum soluta elausula si & in quantum, & deinde iterum citata parte, ut infra, videlicet.

A.C.N.

48 Citetur NN. ex adverso principalis ad cavendum, de stando juri, & iudicatum solvendo pro

scutis

scutis NN. debitis, & petitis occasione, de qua in actis, aliàs videndum decerni, & relaxari mandatum suspicionis fugæ, & decretum necessarium, & opportunum fieri, & interponi, ad p. d. instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

Decretum.

NN. petiit, & obtinuit, ut supra, docto tamen de credito, ac jurato de suspitione fugæ, nisi ad p. d. cum intimatione, omni &c.

A. C. N.

Intimetur NN. ex adverso principali, qualiter D. relaxavit mandatum, & aliàs prout in actis, instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

49 Cujus quidem decreti vigore, elapsa prima die juridica post intimationem exequutam, expeditur mandatum, ad iudendo in eo, quod debitor suspecto de fuga jurato, citato, & intimato Illustriss. D. ita mandavit, &c. & proinde proceditur ad illius executionem, ut supra.

50 Arresta verò contra carceratos, non conceduntur, nisi juxta formam reformationis san. mem. Pauli V. virtute mandati executivi, servatis servandis, citatâ parte, relaxati, ut infra, videlicet.

51 De mandato Illustriss. & Reverendiss. D. A. C. sive R. P. D. NN. eius in civilibus causis locum tenentis, & ad instantiam NN. principalis creditoris NN. in scutis NN. virtute mandati ser. ser. relaxati tenore præsentium.

Arrestetur NN. in carceribus, in quibus reperitur, ad instantiam NN. pro scutis NN. debitis occasione, de qua in actis, ac iulius NN. pro expensis mandati executivi ser. ser. relaxati, prout in actis, & non exarceretur, donec eidem iussu de d. eius credito, ac expensis satisfecerit. Quoniam vigore dicti mandati executivi ser. ser. relaxati, in vim obligationis Cameralis, & aliàs prout in actis, Reverendiss. D. ita mandavit, hac &c.

N. Notarius. Loco † Sigilli. N. Locumten.

52 Ceterum, ad rem redeundo, expedito mandato vigore Decreti, vel vigore termini suscepti, & elapsi, ut supra, si creditor noluerit procedere per viam sequestri, sed per viam executionis personalis, aut realis, datur mandatum executivum Executoribus Curiae, ut illud contra personam, & bona obligati exequentur.

53 Quod si nec persona, nec bona, super quibus executio fieri possit, repellantur, & debitor est in forma Camere obligatus, procedit, factis prius diligentis per exequutores, contra eum ad censuras, & tunc R. P. D. meus Bichius Sacre Rotæ Romanæ Auditor, dum esset A. C. Locumtenens, induxit, ut citaretur pars, ut infra, & ita hodie observat praxis, videlicet.

A. C. N.

Citetur NN. ex adverso principalis, ad concordandum de Executore, qui faciat diligentias pro executione mandati, aliàs videndum per Dominum deputari ex officio, ad p. d. instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius &c.

Decretum.

NN. petiit, & obtinuit, ut supra deputare in Executorem NN. nisi ad p. d. cum intimatione, omni &c.

A. C. N.

Intimetur NN. ex adverso principali, qualiter D. deputavit Executorem, & aliàs prout in actis, instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius

Elapsa primâ die juridicâ post intimationem, Executor deputatus fidem facit, se ad instantiam NN. diligentias de rependo personam, & bona NN. eius debitoris, ad effectum &c. fecisse nec personam, nec bona, super quibus mandatum exequi potuerit, invenisse.

Hæc fides Executoris, si debitor est in forma Camere obligatus, producit in actis causæ, citatâ parte ad dicendum contra jura in forma, necnon ad videndum extendi formam Camere in iuribus, de quibus in actis appositam, juxta stylum Curiae, quæ productio fieri potest, ut infra, videlicet.]

54 Pro NN. contra NN.

In officio NN. & ad docendum de diligentis factis ab Executore, de rependo personam, & bona NN. Adversarii, ad effectum executionis mandati, & nec personam, nec bona reperti, facto, per compulsum, produxit dictum mandatum executivum, aliàs expeditum, una cum fide dictarum diligentiarum per executorem factarum, tenoris, &c. & repetita omnia jura, & instrumenta producta, & repetita. Decreta facta, acta, & aditata per acta mei, in quantum &c. petens &c. omni &c.

Et reproductâ citatione, ad dicendum contra jura, & ad videndum extendi, legitime executâ, ac obtento Decreto admissionis illorum si, & in quantum &c. & extensionis formæ Camere juxta praxim superius traditam par. i. c. z n. 14. & seq. & n. 19. & n. 174. (nam extensio huiusmodi formæ Camere, ad effectum fulminandæ censuræ, est omnino necessaria, etiam si fuerit consensus in mandatum executivum, unica, &c.) si pars non opponit generalia contra, & pendente huiusmodi termino nihil fieri, citatur pars ad videndum se in iuris subsidium declarari excommunicatum in forma, aliàs parte opponente generalia contra, & pendente &c. quia tunc officium Judicis super extensione formæ Camere, & alio quovis Decreto, conqiescit, & Judex solum admittit, & mandat recognosci jura, opus est iterum citare partem ad videndum extendi, & obtinere Decretum extensionis formæ Camere, poteritque tunc, etiam unico contextu, citari ad videndum extendi, & se declarari, &c. ut infra, videlicet.

A. C. N.

55 Citetur NN. ex adverso principalis, ad videndum extendi formam Camere in iuribus, de quibus in actis appositam, juxta stylum Curiae, & se in iuris subsidium declarari excommunicatum, D. & literas declaratorias, & Cedulones decerni, & Decretum necessarium, & opportunum fieri, & interponi ad p. d. instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

Decretum.

Decretum.

NN. petit, & obtinuit extendi formam Camere juxta stylum Curie, ut supra, nisi infra tres, omni, &c.

Elapsis vero tribus diebus currentibus, vel tertia die post factum Decretum sequente, citatur pars ad versa, ut infra, videlicet.

A.C.N.

- 56 Citetur NN. ex adverso principalis, ad videndum relaxari literas declaratorias, & Cedulones alias decretos, & quatenus opus sit de novo decerni, & relaxari, ad p. d. instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

Decretum.

NN. petit, & obtinuit, ut supra, nisi ad p. d. cum intimatione, omni &c.

A.C.N.

Intimetur NN. ex adverso principalis, qualiter D. decrevit, & relaxavit literas declaratorias, & alias prout in actis, instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

Elapsa prima die juridica post intimationem executam, illa reproduci, expeditur litera declaratoria, & assignantur Cedulones in locis publicis, tenoris infra scripti, videlicet.

- 57 D. NN. ex adverso principalis, auctoritate Apostolica in iuris subsidium denunciatur excommunicatus, & declaratus ob non solutionem scutorum quingentorum moneta, seu alterius summe scuta viginti quinque, moneta excedens, pro quibus in forma Camere obligatus exiit occasione Societatis officii, vel alia de causa servandum facti contingentiam, exprimenda, prout in actis, quia ipso citato, & intimato Reverendiss. D. ita mandavit, hac die &c. instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius. Locus † Sigilli. N. Locum ten.

- 58 Observandum tamen est, quod in causis pensionum potest quis excommunicari pro quolibet termino non soluto, licet parvo, & infra summam scutorum viginti quinque, quia Papa ipse in literis reservationis pensionis excommunicat non solventem, & A.C. prout quilibet alius executor exequitur, juxta literarum formam, & tenorem.

- 59 Aliquando excommunicatus obtinet absolutionem per mensem cum reincidentia, vel in honorem festivitatum cum reincidentia post festa, parte tamen citata, ut infra, videlicet.

A.C.N.

- 60 Citetur NN. ex adverso principalis, ad videndum instantem absolvi a censuris in honorem festivitatis sanctissimi Natalis, vel Paschalis Resurrectionis, D. N. Jesu Christi, & quodcumque Decretum desuper necessarium, & opportunum fieri, & interponi ad p. d. instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

Decretum.

NN. petit, & obtinuit, ut supra, absolvi cum reincidentia post festa, cum intimatione, omni &c.

A.C.N.

Intimetur NN. ex adverso principalis, qualiter

D. absolvit instantem, & alias prout in actis, instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

Si vero sit absolvendus extra tempora festivitatum, citatur, & obtrinetur, ut infra, videlicet.

A.C.N.

- 61 Citetur NN. ex adverso principalis, ad videndum instantem absolvi a censuris, & quodcumque Decretum desuper necessarium, & opportunum fieri, & interponi, ad p. d. instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

Decretum.

NN. petit, & obtinuit, ut supra, absolvi per mensem cum reincidentia, nisi ad p. d. cum intimatione, omni &c.

A.C.N.

Intimetur NN. ex adverso principalis, qualiter D. absolvit a censuris, & alias prout in actis, instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

- 62 Ex causa vero, vel si ex nova iurium productione, aut alias, creditum redderetur turbidum, posset etiam aliquando obtineri absolutio longior, etiam ad beneplacitum, parte tamen semper, ut supra citata, & intimata, mutatis mutandis.

- 63 Ceterum si Debitor fuerit repertus, executores illum captivum ducunt ad carceres, & si est solvendo, non relaxatur, donec solvat, vel praestet cautionem idoneam in forma depositi de E solvendo ad omne mandatum Domini E.

- 64 Sed si Debitor non est solvendo, solet sapere a Sacra visita, seu ab Illustriss. Carcerum Praefide, ad quem solent etiam a Sac. Visita causae hujusmodi carceratorum remitti, obtinere dilationem parte tamen citata, ut infra, videlicet.

- F Illustriss. D. Carcerum Praefide F.

- 65 Citetur NN. ex adverso principalis, ad videndum instantem concedi dilationem ad solvendum debitum, de quo agitur, & mandari eundem excarcerari, & quodcumque Decretum desuper necessarium, & opportunum fieri, & interponi, ad p. d. instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

Decretum.

NN. petit, & obtinuit, ut supra, excarcerari, data tamen cautione idonea de solvendo scuta NN. moneta quolibet mense, usque ad integrum dicti debiti satisfactionem, ita quod, ipso deficiente in una solutione, teneatur ad duas, & deficiente in duabus, teneatur ad totam summam, nisi ad p. d. cum intimatione, omni &c.

Carcerum Praefide.

Intimetur NN. ex adverso principalis, qualiter D. mandavit instantem excarcerari, & alias prout in actis, instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

- 66 Dilationes autem, & excarcerationes hujusmodi plurimum pendent ab arbitrio Sacrae Visitae, seu Illustriss. Carcerum Praefidis, a quorum decretis non datur appellatio.

- 67 At si debitor carceratus est pauper, miserabilis, & nihil habet in bonis, tunc exhibita fide parochi super paupertate debitoris in actis Notarii

tarii Illustriss. D. Carcerum Præsidis citato adversario, ad dicendum contra iura, vel produ-
ctis in eisdem actis articulis, super dicta pauper-
tate, parte citata ad dicendum contra Articulos
in forma, examinatisque testibus, servatis ser-
vandis, ac probata paupertate, citatur creditor
ad præstandum alimenta, ut infra, videlicet.

Carcerum Præside.

- 68 Citetur NN. exadverso principalis, ad præ-
standum instanti alimenta attenta ejus pauper-
tate, aliàs videndum mandari excarcerari, &
quodcumque mandatum de excarcerando de-
super necessarium, & opportunum decerni, &
relaxari, ad p. d. instante NN. principali, sive
&c.

N. Notarius.

Decretum.

NN. petit, & obtinuit, ut supra, cum intima-
tione, omni &c.

Carcerum Præside.

Intimetur NN. exadverso principali, qualiter
D. mandavit instantem excarcerari, & aliàs pro-
ut in actis, instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

- 69 Et tunc deficiente creditore in præstatione
alimentorum, quæ taxantur arbitrio Illustriss. D.
inspecta qualitate personarum, debitor eximi-
tur à carceribus.

- 70 Contra obligatum autem in forma Camere
potest unico contextu fieri executio personalis,
ut supra, & etiam realis.

G Executio realis, G. aut fit super mobilibus, aut
super stabilibus debitoris.

- 71 Si fit super mobilibus, Executor vigore man-
dati aufert dd. mobilia, & illa consignat officia-
libus depositariæ Urbane, ad hoc, ut possit ad
illorum subhaftationem, & deliberationem de-
veniri, & ex illorum pretio creditori satisfieri.

- 72 Et quia aliquando Debitor tenet portam
clausam, ne Executores possint exequi manda-
tum super mobilibus in ea existentibus, ideo
tunc citatur, ut infra, videlicet.

A. C. N.

- 73 Citetur NN. exadverso principalis, ad tenen-
dum portam apertam, ita ut Mandatum con-
tra eum decretum, & relaxatum exequi possit,
aliàs videndum mandari eam aperiri per vim,
& Decretum necessarium, & opportunum fie-
ri, & interponi, ad p. d. instante NN. principali,
sive &c.

N. Notarius.

Decretum.

NN. petit, & obtinuit, ut supra, nisi ad p. d.
cum intimatione, omni &c.

A. C. N.

Intimetur NN. exadverso principali, qualiter
D. mandavit aperiri portam, & aliàs prout in a-
ctis, instante NN. principali, sive &c.

N. Notarius.

- 74 Si verò executio fit super stabilibus, forte
quia mobilia non ad sunt, vel non sufficiunt pro
satisfactione creditoris, Executor unà cum No-
tario causæ actuarius, accedit ad domum, vel vi-
neam, super qua faciendū est executio, & in
eam introeundo, ac per eam deambulando, ex-

equitur mandatum, de qua executione Nota-
rius, coram duobus testibus, conficit instrumen-
tum publicum, ut infra, videlicet.

- 75 In Dei nomine &c. Anno &c. NN. exequutor
Curie Illustriss. & Reverendiss. D. A. C. habens
præ manibus mandatum executivum, ad instan-
tiam NN. relaxatum contra NN. ejus tenor est in-
frascriptus, videlicet. De mandato Illustriss. &
Reverendiss. Domini A. C. sive R. P. D. NN. ejus
in civilibus locumtenentis, & ad instantiam &c.
(hic inferatur totus tenor mandati) unà cum
Notario actuarius infrascripto, accessit ad vine-
am NN. sitam extra portam N. juxta bona NN.
& NN. viam, & alios &c. si qui sint &c. super
qua, & illius juribus, & pertinentiis, virtute præ-
instructi mandati fecit executionem, non solum,
ut supra, sed omni alio meliori modo &c. super
quibus &c. acta fuerunt hæc omnia & singula
suprascripta &c. præsentibus NN. & NN. testi-
bus vocatis habitis specialiter, atque rogatis.

- 76 Postquam autem executor super vinea, ut su-
pra, vel aliis stabilibus executionem fecit, de hoc
Officialibus Depositariæ Urbane relationem
afferit, ut ad ulteriora subhaftationem, & delibera-
tione deveniri, & sic pecuniis satisfieri valeat
creditori.

Observationes.

A EX dat miserationis gratiā
77 debitoribus condemnatis, &
confessis terminum, seu di-
lationem ad solvendum.
Etenim Imp. Pius Cassio
proconsul in hæc verba re-
scripsit: Illi, qui fatebuntur se debere, aut ex re ju-
dicata necesse habebunt reddere, tempus ad solven-
dum detur, quod sufficere pro facultate cuiusque vi-
debitur, §. Debitoribus 31 ff. de re jud.

78 Et si quaeratur, quæ sit ista dilatio, responderet
Bart. in l. Si debitoribus n. 1. ff. de re jud. de iure esse
tempus quatuor mensium, quod confessis est
concedendum, sicut idem datur etiam conde-
mnatis regulariter, l. 4. §. si quis condemnatus, ubi
glos. in verb. majorem, ff. de re jud. l. 2. C. de Usur.
rei jud. c. quod ad consultationem, de re jud. cap. qua-
renti, ubi glos. in verb. quadrimestre, & Felyn. n. 2. de
offic. Deleg. d. l. Debitoribus, ubi glos. & DD. ff. de re
judic. d. l. si Debitori, ubi glos. in indultum ff. de judic.
Alex. cons. 77. n. 1. versic. sed de jure communi, lib. 2.
& Bartolus in dicta l. si debitori, n. 1. sequitur Ab-
bas in d. cap. quod ad consultationem, n. 2. de re jud.
Felyn. in d. cap. quarenti, n. 7. de offic. deleg. ubi di-
cit ad hoc esse textum in l. centum, §. ult. ff. de Con-
fess.

79 Verumtamen istud quadrimestre potest à ju-
dice ex iusta causa prorogari, & arctari, l. 2. ff. de
re jud. cap. quod ad consultationem, ubi glos. in verb.
Arctari de re jud. Sed si iudex illud arctaret, sine
causa suppleretur a lege usque ad tempus legi-
timum, videlicet usque ad quadrimestre, l. 4. §.
si quis condemnatus, ubi glos. in verbo minorem, ff. de
re jud. glos. in d. c. Quod ad consultationem, in verbo
Arctari, de re jud.

80 Ceterum in confessis fuit quadrimestre à
consue-

consuetudine limitatum, & reductum ad decem dies. *l. Si debitori, ubi glos. in verb. modicum, & in verbo indultum, quam Bart. num. 1. declarat, & alii sequuntur, ff. de iud. adem Bart. in d. l. Debitoribus, n. 2. Cast. num. 15, & alii. ff. de re jud. Abb. in d. cap. Quod ad consultationem, num. 2, de iud. Felyn. in cap. Quarenti, n. 2, ante finem, & n. 7, de offic. Deleg.*

Et non solum fuit, ut supra, ad decem dies limitatum de iure communi, sed etiam ex dispositione Statuti urbis lib. 1, cap. 89. Luc. Per. in prax. lib. 4, c. 3, nu. 18. Fenzon. ad Statut. urb. d. lib. 1, cap. 89, n. 14.

81 Tenentur autem tam condemnatus, qui habet terminum quatuor mensium, quam etiam confessus, qui habet terminum decem dierum, omnino cavere de solvendo in fine termini, alias possent capi, & in carceribus detineri, donec satisfacerent, *l. Si debitori, ibi, competentis cautela, ubi etiam glos. & Angel. n. 2. Bart. n. 3. Fulgof. n. 4. Castren. n. 11, ff. de iud. ubi quod id procedit etiam si debitor sit solvendo, f. as. in l. Debitoribus, n. 14, ff. de re jud.*

82 Debet tamen debitor, antequam capiatur, citari ad cavendum de solvendo in fine termini, & constitui in mora, alias non posset, ratione d. satisfactionis, carcerari, *Bald. in d. l. Si debitori, n. 3, in fine ff. de iud. Cast. qui dicit se ita practicasse, in l. Si universa, n. 6, & ibi f. ason. n. 2, C. de precib. Imperat. offer. Aenas Falcon. ad Abbatem in cap. Quod ad consultationem, sub n. 22, in verb. Debet satisfacere, ubi dicit se ita practicasse; nisi esset*

83 *†* suspectus de fuga, quia tunc posset capi, etiam si non constitueretur in mora, *Bald. in d. l. Si debitori, n. 3, in fine, ff. de iud.*

84 Sed hoc non procedit, quando debitor esset valde dives, adeo quod ex huiusmodi dilatione nullum damnum creditori posset inferri per subtractionem personae, aut bonorum, nam tunc cessaret ratio, ob quam DD. praefati d. satisfactionem exigunt, ac proinde debitor non esset cogendus ad satisfaciendum, *Alberic. in l. Si debitori, in princ. vers. unde exponunt, ff. de iud. Abb. in cap. Quod ad consultationem, num. 23, de re jud. Bald. in l. fin. num. 1, in fine, vers. quid ergo, C. de execut. rei jud. f. as. in l. Debitoribus, num. 14, in fine, ff. de re jud.*

85 An autem creditor damnum huiusmodi pati possit, nec ne, Iudex pro suo arbitrio, secundum personarum qualitates, diiudicabit, *Alberic. in d. l. Si debitori in princ. vers. unde exponunt, ff. de iud. Bald. in d. l. fin. in fin. vers. Quid ergo, C. de execut. rei jud.*

86 Primò tamen Regula superius firmata, quòd condemnatis detur terminus quatuor mensium ad solvendum, non procedit in condemnato ex deposito, qui statim tenetur solvere, *l. Si quis ibi, illico, & ibi, quam celerrimè, C. de pos. Felyn. in cap. Quarenti, n. 2, de offic. Deleg. Soc. reg. 396, in prima fallentia.*

87 Secundò non procedit, quando quis appellavit, & ejus appellatio fuit reperta manifestè frustratoria, quia clare constabat, quòd ei nulla competebar defensio, nam tunc currit dictum tempus à die latæ primæ sententiae, secus si non

fit ita manifestè frustratoria, quia tunc non currit tempus, nisi à die confirmationis, secundum distinctionem, quam tradit *Bald. in l. 2, n. 7, C. de usur. rei jud. quem sequitur Alex. conf. 94, n. 2, l. 4.*

88 Tertiò non procedit, quando quis fuit condemnatus à Iudice, à cuius sententia appellare non licet, nam tunc illa statim executioni demandatur: infra decem dies per *Text. in d. §. Aliud ubi Angel. in auth. ut spons. largit. Felyn. in c. Quarenti, n. 2, de offic. Deleg. Alex. in d. l. Debitoribus, nu. 13, & ibi f. ason. n. 9, ff. de re jud. Soc. in d. reg. 396, in 4. fallentia.*

89 Quartò non procedit, quando agitur de alimentis alicui constituendis, vel de subveniendis Minori per viam restitutionis in integrum; nam tunc Iudex infra quadrimestrem sententiam exequitur, *Text. est expressus in l. Qui pro Tribunali ubi glos. in verbo constituatur, & in verbo subveniat, ff. de re jud. glos. in l. fin. in verb. statutum, C. de execut. rei jud.*

90 Quintò non procedit in condemnato per interlocutoriam, ut litum sit quandoque finis, ita post *Bart. in l. a divo Pio, §. in venditione, n. 10, ff. de re jud. tenet f. as. in l. Debitoribus, n. 10, ff. de re jud.*

91 Sextò non procedit, quando causa appellationis est deserta, *l. Quoniam nonnulli, ubi Bald. C. de appell. Roman. in l. 2, n. 2, & n. 62, ff. de re jud. Alex. conf. 94, n. 2, lib. 4. Felyn. in d. c. Quarenti, n. 2 de offic. Deleg. quod ubi hoc habet locum, quando à die latæ sententiae lapsus est quadrimestris, alias, licet fiat executio vigore d. sententiae, datur supplementum temporis, usque ad dictum quadrimestrem.*

92 Septimò non procedit in sententia arbitratoris, quia ipse inducit transactionem inter partes, *Roman. in l. 2, n. 2, vers. 7, fallit, ff. de re jud. Felyn. in c. quarenti, n. 2, de offic. Deleg. Bald. in l. fin. n. 5, C. de execut. rei jud. Alex. in l. Debitoribus, n. 12 & ibi f. as. n. 8, ff. de re jud.*

93 Octavò non procedit, quando fuit actum actione reali, *Glos. in l. fin. in verb. statutum, vers. vel forte iudex, C. de execut. rei jud. Innoc. in cap. quarenti, num. 1, in verb. quadrimestre, de offic. Deleg. Alex. in l. Debitoribus, num. 10, & ibi f. as. num. 13, de re jud. Si tamen res statim restitui non possit, datur tempus ad illam restituendam, arbitrio Iudicis, Innoc. in d. c. quarenti, n. 1, de offic. Deleg. f. as. in d. l. Debitoribus, n. 13, ff. de re jud. dummodo condemnatus det cautionem de praestanda estimatione, si res non restituatur, per *Text. in §. Et si in rem insit, de offic. iud. Glos. in l. fin. in verb. statutum, vers. vel forte, C. de execut. rei jud. Innoc. in d. cap. quarenti, n. 1, de offic. Deleg.**

94 Nonò non procedit, quando fidejussor solvit pro reo in causa criminali, & obtrahit reum condemnari ad restituendum; nam si fidejussor solvens pro reo non habuit d. quadrimestrem, nec etiam illud habebit reus condemnatus ad restituendum fidejussori, ita post *Bald. in addit ad Specul. de sent. l. 2, p. 3, ante fin. in vers. Titius fidejussor iudicatum solvi, tradit Felyn. in d. c. quarenti, n. 2, vers. 6, de offic. Deleg.*

95 Decimò non procedit in causa criminali, *l. cum reis, ff. de pæn. Specul. de dilat. §. 1, vers. Executoria, num. 24, p. 2. Cald. conf. 197, alias 1, de re jud.*

H b Felyn.

- Felyn. in cap. Querenti. n. 2. de offic. deleg. Bald. in l. final. n. 10. C. de execut. rei jud. ubi quod cum condemnatis criminaliter pro delicto non est ita misericorditer agendum, secus cum condemnatis civiliter etiam pro delicto, idem Bald. in d. l. fin. n. 9. C. de execut. rei jud. ex iusta causa tamen superferendum est in executione sententiae criminalis in pluribus casibus, de quibus per Alex. in l. Debitoribus. num. 1. §. seqq. & ibi Jaf. n. 15 ff. de re jud. Felyn. in d. cap. Querenti. n. 6. de offic. deleg.*
- 96 Verum Iudices Romanae Curiae quibuscumque debitoribus etiam condemnatis, postquam debitum agnovērunt, & confessi fuerunt, dare solent terminum decem dierum ad solvendum, & haec est praxis notoria, nec potest ullus ex dd. Iudicibus (A.C. excepto) in vim quarumcumque suarum facultatum, dare longiorem dilationem, *Salust. Tib. in prax. lib. 1. c. 28. n. 5.*
- 97 Ad supplendam autem hanc dilationem ultra decem dies, qui dantur volentibus agnoscere debitum, antiqua, & notoria praxis fuit adinventā in A.C. Tribunali, quod debitor accedens ad Iudicem, confitendo debitum, susciperet in se omnes censuras, & mandatum executivum, & hoc modo haberet debitor dilationem triginta dierum ad solvendum, *Gallef. de oblig. Camer. q. 36. n. 35. Salust. Tib. in prax. lib. 1. c. 28. n. 1.*
- 98 Et ob id huiusmodi dilatio, censurarum nomen antiquitus sortita est, *Salust. Tib. d. lib. 1. c. 28. num. 1.* post verò Pii V. reformationem, quae est ejus *Constit. 117. inter illa, secundum antiq. impress.* amissio antiquo nomine censurarum, caput terminus nuncupari, *Salust. Tiber. d. lib. 1. cap. 28. n. 2.*
- 99 Solus igitur A.C. in Romana Curia debitum agnoscens terminum triginta dierum concedere potest, & sic privative hanc habet facultatem, quoad omnes alios Romanae Curiae Iudices, *Pius V. in reform. Trib. A.C. Constit. 117. inter illa in §. quod si, secundum antiq. impress. Paul. V. in reform. Trib. urb. sub tit. de A.C. & ejus Trib. in §. & si Patri, & sub tit. de jud. in caus. civil. in §. nec quinquam, & est ejus const. 71. Universi agri, Salust. Tib. d. l. 1. c. 28. n. 5.*
- 100 Antiquius susceptis censuris, post triginta dies elapsos, solebat, unico contextu, & unica citatione, Iudex relaxare censuras, & mandatum executivum, & censuram, & Excommunicatio fulminabatur ab eo eodem tempore, *Gallef. de oblig. Camer. q. 36. n. 35. Salust. Tib. d. c. 28. n. 4.*
- 101 Sed hodie, suscepto termino 30. dierum elapso, mandatum executivum tantum contra bona, & personam obligati absque alia excommunicatione conceditur, *Salust. Tib. d. cap. 28. n. 4.* nec hodie proceditur ad Excommunicationem, & Censuras, nisi in subsidium juris, quando factis diligentibus, non reperitur persona, nec adiunt bona, super quibus executio fieri possit, quae quidem diligentiae etiam in locis destinatae solutionis faciendae sunt, tam ex antiqua praxi, quam ex Reform. sel. mem. Pauli V. sub tit. de A.C. & ejus Trib. §. minus, quae est A. eius constitutio Universi agri.
- 102 Et solet A.C. ex iusta causa, prout si agatur de parva summa, aut creditor sit pauper, terminum triginta dierum reducere ad viginti, aut quindecim dies ejus arbitrio, *Pius V. de Constit. 117. §. Quod si parti, Paul. V. d. Constit. 71. §. Et si parti petenti, Gallef. de oblig. Camer. q. 36. Salust. Tib. d. l. 1. c. 28. n. 4.*
- 103 Est autem terminus purus, & simpliciter absque ulla conditione suscipiendus, alās nihilominus conditio, & praeservatio nullius est roboris, aut momenti, *Paul. V. d. Constit. 71. §. Et si parti petenti, Salust. Tiber. d. lib. 1. cap. 28. num. 11. & seqq.*
- 104 Et, eo elapso, actor absque alia citatione, vigore mandati antea decerni, aut relaxati, aut traditi, executionem prosequi potest, nec alio novo iudicio opus est, *Pius V. d. Constit. 117. inter, §. Quia in re, Paul. V. d. Constit. 71. Universi agri, §. Et si parti petenti.* Si verò mandatum antea non fuerat expeditum † in Tribunali A.C. potest expediri absque alia citatione, etiam virtute termini suscepti, & successivè fieri executio; secus est in aliis Tribunalibus, in quibus solet citari debitor, ad solvendum iuxta formam termini, *Salust. Tib. d. lib. 1. cap. 28. n. 9.*
- 106 Termino tamen huiusmodi pendente, nullum omnino mandatum relaxari, nullaque prorsus executio fieri potest, & sic nihil penitus est innovandum, *Pius V. d. Constit. 117. inter illa, §. Quod si parti, Paul. V. d. Constit. 71. §. Et si parti petenti, Rota post Zach. ad Gallef. de oblig. Camer. decis. 2. n. 5. & seq. & dec. 3. num. 1. & tradit etiam Rota dec. 259. n. 3. p. 1. recent.*
- 107 Et hoc procedit, etiam si terminus fuerit tantum in actis susceptus, licet Iudex illum non denegat, quia adhuc, eo pendente, nihil est innovandum, *Rota d. de §. 359. num. 4. & decis. 383. n. 5 par. 1. recent. & post Zach. de oblig. Camer. d. dec. 2. num. 7.* nam censetur datus eo ipso, quod sit petitus, etiam si Iudex super eo non sit in fine locutus, ut de notorio stylo A.C. testatur *Rota d. dec. 383. n. 5. par. 1. recent.*
- 108 Et conceditur hic terminus ex notorio stylo Tribunalis A.C. omnibus illum perentibus, & debitum contentibus, adeo quod nemini soleat denegari, *Zach. ad Gallef. de oblig. Camer. q. 36. num. 9. Rota decis. 359. num. 7. & decis. 383. num. 1. par. 1. recent. & post Zach. de obligat. Camer. decis. 2. num. 11. & decis. 3. numer. 2.* ubi quod verbum videtur, de quo in *Constit. Pii V. super Reform. Trib. A.C.* importat necessitatem, & num. 7. & seqq. etiam † obligatis in forma Camerae, unde multo minus aliis, in huiusmodi forma non obligatis denegari poterit, *Rota d. decis. 383. num. 4. par. 1. recent. & post Zach. dicta decis. 3. num. 13. & seq.* etiam conventus in Salviano, quia in hoc iudicio non debetur principaliter res, sed creditum, si res aliquo modo debetur, illud evenit secundario, & incidenter, quod non attenditur, ad effectum de quo agitur, ut de observantia, & stylo Tribunalis A.C. testatur *Rota dicta decis. 383. num. 2. & seqq. par. 1. recent. & post Zach. de obligat. Camer. dicta decis. 3. num.*

num. 7. & seqq. & non solum A.C. concedit huiusmodi terminum conventis in suo, sed etiam in quovis alio urbis Tribunali, quinimo si vult, potest illum concedere, etiam si debitor illius susceptioni renunciaverit, *Salust. Tib. d. l. i. cap. 28, n. 6, & n. 8.*

110 Et licet debitor, nisi possideat stabilia, vel mobilia, quae de facili occultari non possint, aliquando citetur ad cavendum de solvendo in fine termini, ex allegatis per *Salust. Tiber. dicto cap. 28, n. 13.* an tamen ipse debitor debeat cavere, nec ne, ut idem *Salust. ibidem* subdit, residet in Iudicis arbitrio; hodie vero nisi debitor sit suspectus de fuga, non cogitur cavere de solvendo in fine termini, & tunc suspicione probata, & ita observat praxis in Tribunali A.C.

112 Susceptio vero termini notabiles operatur effectus, nam illum suscipiens faretur, se verum debitorem, *Burat. dec. 887, num. 6.* & agnoscit debitum, iuxta textum in l. ad solutionem ubi *Glos. in verb. Acqueverit, C. de re jud. Rota dec. 773, num. 5 par. 2, & dec. 173, num. 6 par. 3, & dec. 133, n. 4, par. 5, recent.*

113 Quinimo susceptio termini non solum inducit confessionem debiti, sed etiam renunciationem cuiuslibet expeditioni, etiam compensationis antea ipsi debitori competentis, leg. sed & si quis, §. si si quis caut. l. ad solutionem, ubi *Bald. in prim. & Salust. num. 1, C. de re jud. Rota dec. 773, num. 4 par. 2, recent. Burat. dec. 144, num. 6, & approbationem debiti, & omnium antea gestorum, d. leg. ad solutionem, C. de re jud. Rota post *Zach. de Societ. off. de fione 50, num. 1. Caval. dec. 139, numero 1. Duran. dec. 373, n. 16.**

114 Sed hoc primo non procedit, ad effectum sanandi nullitatem processus, licet enim susceptio termini probet realitatem debiti, non tamen sanat processus nullitatem, *Rota dec. 173, n. 6 par. 3, recent.*

115 Secundo non procedit, quando terminus fuit susceptus per errorem, & ex falsa causa, ideo quod non sufficiat aliqualem causae scientiam habere in genere, *Duran. dec. 373, n. 17, ubi etiam de communi testatur Rot. in Romana Censu, 7. Maj. 1607. coram bon. mem. Ortemberg.*

116 Tertio non procedit, ubicumque potest praesumi alia causa, quam approbationis, prout in obligato in forma Guarantiae, vel in forma Cameratae, nam tunc terminus dicitur susceptus metu mandati, & non solum non dicitur approbatum debitum, sed etiam solutum, quod magis est, repeti potest, ex cumulatis per *Duran. d. dec. 373, n. 19, ubi plures ad hoc allegat auctoritates.*

B Sequestratio est duplex, scilicet voluntaria, 117 & necessaria, *Glos. in l. i. in verbo sequestratione, C. de prohib. sequestr. pecun. Bartol. in l. interesse, num. 2, ff. de acquir. poss. & clarius tradit Abb. in cap. Examinata, num. 14. de jud. Card. in Clement. 1, num. 25, & num. 25. de seq. poss. & fruct.*

Sequestratio voluntaria est rei controversae, 118 apud Tertium a pluribus de consensu partium facta depositio, l. ei, apud quem, §. ult. l. proprie,

& l. Licet, ff. de pos. l. sequestr. 100. ff. de verb. signif. *Archid. in cap. Quia res, n. 9. 11. quest. 1.* & dicitur sequestratio, tunc a sequendo, quia utraque pars illius Tertii, qui ideo sequestrer appellatur, sequitur fidem, d. l. sequestrer, ff. de verb. signif. cum aliis praallegatis, *Archid. in dicto cap. Quia res, num. 9.*

119 Et haec voluntaria sequestratio privat possessione, *Bart. in d. l. interesse, num. 4, & alij, ff. de acquir. poss. Archid. in d. cap. Quia res, num. 9, 11, quest. 1, Abb. de communi testatur in cap. Examinata, num. 14. de jud. Card. in Clement. 1, num. 25, & num. 32. de sequestr. poss. & fruct. Rota dec. 171, num. 4, par. 3. recentior. Gregor. dec. 307, n. 17.*

120 Sed primo hoc non procedit ita absolute, quando in specie actum nihil fuit, quod possessio transiret in sequestrum; nam tunc licet Depponentes non possint juvari illa possessione, unus contra alium, possessio tamen proderit Victori contra alios, *Archid. in d. cap. Quia res, n. 9, 11 q. 1. Card. in d. Clem. 1, n. 25. de sequ. poss. & fruct. ubi quod si actum fuit, quod possessio transeat in sequestrum, illa non proderit concertantibus, etiam contra illos.*

121 Secundo non procedit in petente sequestrum cum clausula sine praedictio iurium suorum in petitorio, & possessorio; nam tunc sequestratio etiam voluntaria, non privat aliquem sua possessione, *Card. in Clem. 1, num. 12. de sequ. poss. & fruct. Beltram. ad Greg. dec. 9, n. 15.*

122 Tertio non procedit, quando actum fuit, ut tantum causa custodire sit facta depositio; nam tunc sequestratio non privat possessione, l. Licet, §. rei deposita, & l. interesse, ff. de acquir. poss. *Glos. in l. i. in verbo sequestratione, C. de prohib. sequestr. pecun.*

123 Sequestratio autem necessaria, quae fit Iudicis potestate, seu auctoritate, aut fit de re non contentiosa, & tunc est iuris sui tendi, vel oneris vitandi gratia, apud tertium facta depositio; aut fit de re contentiosa, & tunc est rei possessae, seu detentae, vel fructuum ejus, quae in controversia vertitur, a possessore separatio, & penes Tertium depositio, officio Iudicis, & ex causa facta, latet *Archid. in d. cap. Quia res, n. 9, 11, quest. 1, & dicitur tunc sequestratio, quasi quaedam separatio, Glos. in l. i. in verbo sequestratione, ubi etiam Bald. n. 1, C. de prohib. sequestr. pec. Archid. in d. cap. Quia res, n. 9, 11 q. 1.*

124 Et haec necessaria sequestratio regulariter non privat aliquem sua possessione, *Glos. in cap. Examinata, in verbo Ecclesia, de jud. Bartol. in l. interesse, num. 4, ff. de acquir. poss. Card. in Clem. 1, num. 23, de sequestr. poss. & fruct. Abb. in cap. Examinata, num. 14, ubi de communi, de jud. Gonzal. ad reg. 8. in §. 7. praemial. num. 57, & seqq. Rota dec. 516, num. 5, & dec. 604, num. 2, par. 1. & dec. 35, num. 2, par. 2, & dec. 171, num. 5, & dec. 511, num. 2, vers. nec minus, par. 3, & dec. 72, n. 2 par. 4, recent. Gregor. dec. 9, n. 2, & dec. 437, n. 3. Caval. dec. 86, n. 6, & dec. 305, n. 2. Duran. dec. 380, n. 10, & n. 17. praeterim quando est factum causa custodia, Rota d. dec. 372, n. 3 p. 4. recent.*

125 Et in dubio sequestrum censetur appositum causa custodia, non autem animo privandi aliquem sua

Hh 2

- sua possessione, *Rota dec. 171. n. 3. & n. 5. par. 3. recent. Buratt. decif. 186. n. 7. Beltram. ad Greg. decif. 9. n. 11. Ferentill. ad Buratt. d. decif. 186. n. 15.* Etiam si pars consentiat sequestro, nam tunc huiusmodi consensus non privat aliquem suam possessionem, quia regulatur secundum naturam decreti iudicis, & illi efficitur conformis, unde sicut Decretum non privat possessionem, ita nec consensus, qui sequitur eius naturam, *Rota dec. 171. n. 4. & n. 5. par. 3. recent. lare Beltram. ad Greg. d. dec. 9. n. 12. Ferentill. ad Buratt. d. decif. 186. nu. 16.* ubi quod licet sequestratio privet possessorem commodo fructuum, non tamen illum privat effectibus iuris.
- 126 Sed hoc primo non procedit, si iudex contrarium expresse, aut alias de eius contraria mente appareat, *Bart. in l. interesse, n. 4. in fin. ff. de acquir. poss. Abb. in cap. examinata, num. 14. vers. & quod dixi, de iud. Rota decif. 35. n. 2. par. 2. & decif. 511. num. 2. in fine par. 3. recent. Greg. decif. 9. n. 2.*
- 127 Secundo non procedit in possessione attentata, *Seraph. decif. 314. n. 3. Beltram. ad Greg. decif. 9. n. 14. Ferentill. ad Buratt. dec. 186. n. 17.*
- 128 Tercio non procedit, quando est appositum per iudicem virtute, *Clem. 1. de seq. poss. & fruct. Rota decif. 171. n. 5. par. 3. recent. Beltram. ad Greg. d. decif. 9. n. 13. Duran. dec. 408. n. 2.*
- 129 Quarto denique non procedit, quando possessio est turbida, *Ferentill. ad Buratt. d. dec. 186. n. 17. ubi decisiones Rotæ ad id adducit.*
- 130 Apponitur proprie sequestrum super mobilibus, licet minus proprie etiam super stabilibus apponatur, *Glos. in cap. 2. in verbo sequestrari, de seq. poss. & fruct. & in l. 1. in verbo sequestratione, C. de prohib. seq. pecun. Roman. conf. 241. n. 9. Quinto imò sequestrum apponitur tam in prophanis, quam in beneficialibus, *Abb. in cap. Dilatus, n. 20 & seq. de seq. poss. & fruct. Felyn. in c. olim, num. 11. de rescript. Salust. Tib. lib. 2. c. 23. n. 1.* & tam super corporalibus, quam super incorporalibus, & spiritualibus, *Innoc. in cap. examinata, n. 1. & ibi Hostien. n. 21. & seq. de iud. Card. in Clem. 1. n. 5. de seq. poss. & fruct.**
- 132 In beneficialibus autem semel appositum durat usque ad finem litis, *Rota decif. 136. n. 1. par. 2. & dec. 511. n. 1. & seq. par. 3. recent.*
- 133 Verum super immobilibus, loco sequestri, solet concedi inhibicio de non alienando, quæ sufficit, & idem operatur, quod sequestrum super mobilibus, *l. de pollicitationibus, ubi Bart. not. ff. de poll. cit. Bald. in l. per diversas, n. 20. C. Mand. ff. in l. si fideiussor, §. si satisfactum, n. 8. & n. 31. ff. qui satisf. cog. Lancell. de Attent. appell. pend. cap. 12. lim. 12. num. 16. Verall. decif. 92. par. 2. & decif. 158 num. 2. & seq. par. 3. Cavalier. decif. 329. n. 4. &*
- 134 potest etiam fieri sequestrum super fructibus, qui sunt pars rei immobilis, seu fundi, *ff. in d. l. si fideiussor, §. si satisfactum, num. 7. ff. qui satisf. cog.*
- 135 Sequestres verò sunt custodes, *vestr. lib. 7. c. 2. n. 4. & in literis sequestri solet illis custodia imponi. Custodes autem sunt Depositarii, l. 1. in fine, & l. Lucius 24 ff. Depof. Castr. conf. 4. n. 2. lib. 3. & tenentur fructus interim vendere, & alia facere, quæ diligens paterfamilias, & legitimus*
- administrator faceret in re propria, & quicquid superest, deductis expensis, eis, qui victoriam causæ reportabit, in fine litis restituere, *Card. in Clem. quia, n. 9. & n. 33. & seq. 7. de seq. poss. & fruct. l. si oleum, ubi Bart. ff. de dolo malo. Vestr. in prax. lib. 7. cap. 2. n. 4. & hinc controversia seu impleta conditione, sub qua factum fuit sequestrum, tenentur sequestres ad restitutionem rerum sequestratarum actione depositi sequestraria, l. ei apud quem, §. in sequestrum, & l. proprie ff. de pos. l. si oleum, ubi glos. in verbo sequestraria, ff. de dolo malo.*
- 137 Sed si conditio non est impleta, seu lis finita, quia neuter vicit, & unus tantum deposuit, & per actorem stat, quò minus lis finiat, potest contra sequestrem ad rei restitutionem agi actione præscriptis verbis, quasi tacite actum sit, ut, actore non prosequente, res ei quiliam apud sequestrem deposuit, restitueretur, *l. si oleum, ubi glos. in verbo præscriptis, & Bart. num. 4. ff. de dolo malo.*
- 138 Proceditur autem contra sequestrem viâ executivâ, *Salust. Tib. in prax. lib. 2. cap. 12. n. 15. & seq. ubi de inveterato itylo Tribunalis, testatur non secus, ac contra Depositarium, cum quo in hoc à pari procedit, Cavalier. dec. 29. n. 1. Ferentill. ad Buratt. dec. 516. n. 5. omnis namque sequestrator est Depositarius, cum omne sequestrum sit depositum, licet non econtà, *Archid. in c. quare, n. 9. 11. q. 1.**
- 140 Sed hoc non procedit, quando quis ageret viâ sequestri contra debitorem debitum in forma Camere, aut alia executiva non obligatum, contra quem nec ipse debitor posset executivè procedere, prout si ageretur pro pensionibus domus, vel pro affectus debitoris ex tacita reconductione, nam tunc non posset executivè agi ex illa tacita reconductione, licet antea ex conductione expressa expleta quis fuisset in forma Camere, vel Guarantigæ, aut alia executiva obligatus *Gallef. de oblig. Camer. q. 21. n. 18. ubi quod ita vidit iudicari, Scac. de appell. q. 17. lim. 9. n. 17. cum aliis cumulatis per Zacc. ad Gallef. d. q. 3. 1. n. 20. Salust. Tiber. in prax. lib. 2. c. 12. n. 17. ubi quod tunc viâ ordinariâ proceditur, & datur appellatio, etiam suspensiva.*
- 141 A sequestrationibus autem, sicut ab executionibus non est inchoandum, *l. 1. ubi Bald. n. 1. C. de prohib. seq. pecun. Rebuff. de sequestr. art. 1. glos. 2. num. 3. & seq. lib. 6. Rota decif. 464. num. 1. p. 1. & decif. 764. num. 5. par. 2. & decif. 222. n. 2. par. 6 recent.*
- 142 Nam sequestratio est regulariter de jure prohibita, tamquam odiosa, *l. 1. C. de prohib. seq. pecun. ff. in l. si fideiussor, §. satisfactum, n. 27. ff. si quis caut. Alex. conf. 5. num. 10. lib. 4. & conf. 163. in princ. l. 6. Rebuff. de sequestr. art. 1. glos. 2. n. 3. Rota decif. 293. n. 2. & decif. 464. par. 1. recent. Greg. dec. 118. n. 1. Caval. dec. 324. n. 1.*
- 143 Sed hoc primo non procedit in sequestratione voluntaria facta de consensu partium, nam hæc est de jure permittita, non tamen iusta, sicut ceteri contractus, *Bald. in d. l. 1. n. 3. C. de prohib. sequestr. pecun. cum aliis cumulatis per Ror. dec. 136. n. 4. par. 2. recent.*
- 144 Secundo non procedit in sequestratione

non contentiosa facta ad juris conservationem seu damni evitacionem, quia hæc etiam si fiat Judicis potestate, est permilla, Bald. in d. l. 1. n. 3. C. de probib. sequestr. pec.

145 Tertiò non procedit, quando lata est sententia in Curia in causa beneficiali, sive sit lata in possessorio, sive in petitorio; nam tunc super beneficio, & ejus fructibus apponitur sequestro, & hic est casus Clem. 1. de sequest. poss. & fruct. Glo. in d. Clem. 1. in verb. super Beneficio, & ibi Abb. n. 3. Card. n. 1. 4. Anchar. n. 1. & Imol. num. 5. latè Vestr. in Prax. lib. 7. c. 2. n. 1. & seqq. Rot. decis. 293. n. 3. par. 1. recent.

146 Hinc inferitur, quòd, cum in beneficiis non detur Remissoria in prima, nec in secunda instantia, nisi facta obligatione de stando unica sententia, quando petens remissoriam est possessor, sententia contra eum habetur pro lata facta dicta obligatione, lata autem sententia in Curia, vel pro lata habita fit locus Clementina

147 prima, de seq. poss. & fruct. & per consequens venit etiam apponendum sequestro, virtute d. Clem. & ob id nisi etiam possessor consentiat sequestro, non potest obtinere Remissoriam, Boccard. de Remiss. c. 4. n. 9.

148 Verumtamen hæc tertia fallentia, primò non habet locum in sententia, quæ habet præsumptionem contra se, Card. in Clem. 1. numer. 13. de seq. poss. & fruct. Vestr. in Prax. lib. 7. c. 2. num. 7. ver. idem etiam, Cassad. dec. 1. n. 2. & dec. 2. de seq. poss. & fruct. Put. dec. 166. lib. 2. Rot. dec. 634. n. 2. par. 3. divers. lib. 3.

149 Ex quo inferitur primò, quòd cum sententia lata in Curia habeat majorem præsumptionem pro se, quam habeant sententia de partibus, lata sententia in Curia, sit locus sequestro, & Clementina, licet antea fuerint late contrarie sententia extra curiam, ob id majorem præsumptionem, quæ magis stat pro illa, quam pro istis Buratt. dec. 22. n. 37.

150 Inferitur secundò, quòd habens sententiam & rem judicatam in possessorio, si deinde reportet contrariam sententiam in petitorio, est locus sequestro, & Clementina, quia cum dominium nihil commune habeat cum possessione, naturaliter nihil commune, ff. de acquir. poss. sententia, & res judicata in possessorio nullam faciunt præsumptionem contra aliam latam in petitorio, Vestr. in prax. lib. 7. c. 2. n. 6. Put. dec. 297. n. 2. lib. 1. in correct.

151 Inferitur tertio, quòd lata prima sententia pro possessore in Curia, secunda verò contra possessorem pariter in Curia, quia utraque sententia habet æqualem præsumptionem pro se, in dubio melior est conditio possidentis, & ob id non est locus sequestro. Card. in d. Clem. 1. n. 13. de seq. poss. & fruct. Buratt. dec. 22. n. 35.

152 Secundò, hæc tertia fallentia non habet locum contra possessorem triennalem, qui defenditur à regula de triennali, Vestr. in prax. lib. 7. c. 2. n. 6. in fine, & n. 8. Cassad. dec. 3. & dec. 4. de seq. poss. & fruct. Vestr. in d. Clem. 1. n. 3. par. 3.

153 Unde inferitur, quòd Simoniacus, vel alias habens vitiosum ingressum, non defenditur à regula, & ob id, lata contra eum sententia in Curia, sit locus sequestro, & Clementina, Vestr. d.

lib. 7. c. 2. n. 6. in fin. Cassad. d. decis. 3. de seq. poss. & fruct.

Tertiò eadem tertia fallentia non habet locum, si sententia non est lata pro eo, qui petit sequestro, sed pro alio, vel si fuit lata pro eo, qui sequestro petit, est tamen nulla defectu jurisdictionis, vel si est valida, non est lata super possessorio de per se principaliter intentato, sed simul cum petitorio postea suspensio, quo casu sententia definitiva non est, ac proinde in his casibus non est locus sequestro, aut Clementina, Vestr. d. lib. 7. c. 2. n. 7.

155 Quattò, regula, quod sequestratio est de jure prohibita, non procedit, quando probatur dilapidatio, vel dilapidationis suspicio, Glo. in l. 1. in verb. sequestratione, C. de probib. seq. pecun. Bar. in l. de pollicitationibus, ff. de pollicitat. Bal. in l. 2. num. 9. & Salicet. num. 4. in fin. C. de hered. vel act. vendit idem Bald. in l. si fidejussor, S. si satis datum, num. 2. ff. qui satisd. Salust. Tiber. in Prax. lib. 2. c. 2. in princ. & num. 1. Put. dec. 3. de sequest. poss. & fruct. Vestr. in d. dec. 91. par. 2. & dec. 158. num. 1. par. 3. Rot. decis. 654. n. 2. & dec. 727. n. 1. par. 2. recent. Cavalier. dec. 324. n. 4. Buratt. dec. 105. num. 6. & dec. 595. n. 6.

156 Debet tamen is, contra quem petitur sequestro, hoc casu citari, nisi periculum esset in mora, Rot. d. dec. 654. n. 2. par. 2. recent. Buratt. decis. 654. n. 1. & n. 2.

157 Non tamen venit concedendum ante sententiam contra eum, qui possidet stabilia, & cuius qualitas sinistram excludit suspicionem, Rot. dec. 654. n. 2. par. 2. recent. Buratt. decis. 105. num. 6.

158 Quintò non procedit, quando possessio est nulla, Rot. decis. 554. nu. 1. par. 3. recent. & multò minus procedit, si est nulla attentata, quæ ob id de Stylo Rotæ venit omninò sequestranda, Rot. dec. 503. num. 1. & dec. 514. n. 1. par. 1. & decis. 135. par. 2. & dec. 174. nu. 1. & dec. 658. n. 1. & decis. 685. n. 1. p. 3. rec. Caval. dec. 175. n. 4. Rot. in Cortonen. jurispatronatus 21. April. 1641. coram Eminenti. D. Card. Versipio.

159 Sextò non procedit, quando possessio est hinc inde turbida, Put. decis. 362. lib. 2. Buratt. dec. 527. n. 5. Duran. dec. 243. nu. 1. secus si constat de possessione alterius, nam tunc quia non est commodo suæ possessionis privandus, sed potius parti adversæ inhibendum ne illum molester, Bal. in l. 1. n. 3. vers. & alia, C. de probib. seq. pecun. Buratt. dec. 105. n. 1. Greg. dec. 61. nu. 1. vel danda illi Manutentio, Rota dec. 35. num. 1. & seq. par. 2. rec. Caval. dec. 324. nu. 8. & præsertim si possessio est clara, Greg. dec. 9. n. 3. & dec. 69. n. 8. & dec. 137. n. 4. Beltram. ad Greg. d. dec. 437. n. 3. & dec. 9. n. 16. vers. quando.

Septimò non procedit, quando possessio est vacans, nam tunc debet sequestrari, cum nemini fiat injuria, c. cum vos de off. Ordin. Rot. dec. 136. n. 4. & dec. 185. n. 1. p. 2. & dec. 174. num. 5. in fin. par. 3. recent. Buratt. dec. 900. n. 1. Rot. in Cortonen. jurispatronatus 22. Aprilis 1641. coram Eminenti. D. Card. Versipio.

161 Octavò non procedit, quando alias recuperatio fructuum esset difficilis, vel executio difficultior redderetur, Rota decis. 13. num. 3. par. 2. divers.

- vers. & decis. 136, num. 3, par. 2, recent.
- 162 Nonò non procedit, quando res est litigio-
sa, & timor est scandali, & ne partes veniant ad
arma, l. usus fructus, §. fin. cum l. sequenti, in princ. ff.
de usufr. Gaill. observ. 5, n. 2, Bald. in l. 1, n. 3, vers. &
alia, C. de prohib. seq. pecun. §. asan. l. si Fidejussor §. si
satisfactum, nu. 27, ff. qui satisf. cog. Put. decis. 372,
lib. 2, Rota decis. 5, n. 4, par. 3, recent. Quod tamen
locum non habet, quando clarè constat de possessione
alterius; nam tunc ille est manutendus, etiam si adit
dicitur timor Bald. in d. l. 1, n. 3, vers. & alia, C. de
prohib. seq. pec. Beltram. ad Greg. dec. 9, n. 16, vers. quando, & seq.
- 164 Decimò non procedit, quando sequestrum
fit pro executione sententiae, vel mandati, nam
tunc sequestratio est adeo licita, ut non possit
nisi solutione removere, l. si pecunia, §. fin. ubi Bart.
ff. ut in poss. legat. Sal. ff. Tiber. lib. 2, c. 2, num. 2,
Cavaler. dec. 567, n. 1.
- 165 Decimo primò non procedit, quando appel-
latur à mero executore.
Decimo secundò, quando quis clamat ad li-
bertatem, nam tunc sequestrantur res ejus.
Decimo tertio, quando Colonus negat pen-
siones, in quarum solutione dñi fuit cessatum.
Decimo quarto, si maritus urgeat ad ino-
piam, sequestratur dos.
Decimo quinto, si timetur de saevitia viri, &
non possit uxori caveri.
Decimo sexto, si puella, de cuius matrimonio
agitur, timetur inferri molestia, debet sequestra-
ri, in loco tuto, cap. cum locum de spons.
- Decimo septimò, cum aliquid est ablatum
ei, qui est de familia iudicis, fit sequestratio us-
que in adventum successoris, ne in causa suae Fa-
miliae iudicet.
- Decimo octavo, quando fit sequestratio
contra Contumacem.
- Decimo nonò, propter impotentiam non ca-
ventis de collatione bonorum facienda.
- Vigesimo, ne aliàs perdat vendendi com-
moditas.
- Vigesimo primò, quando lata est sententia in
iudicio universali; nam tunc omnes res, de qui-
bus est dubium, ne sint hereditariae, debet se-
questrari.
- Vigesimo secundò, quando iura partium sunt
obscura.
- Quos quidem casus enumerat Glos. in Cap. 2,
verb. sequestrari de seq. poss. & fruct. latè Abb. in d.
cap. 2, à num. 7, usque ad num. 11, §. asan. l. si Fidejussor
§. si satisfactum, num. 27, ff. qui satisf. cog. & re-
lative sequitur Card. in Clem. 1, n. 12, de seq. poss.
& fruct. Rot. dec. 293, n. 3, par. 1, recent. Cavaler.
dec. 324, n. 1.
- 166 Stante autem regula juris sequestrum prohi-
bente, ut supra, qui vult ad sequestrationem de-
venire, probare debet casum exceptuatum, Greg.
decis. 118, nu. 2, & ex adverso sufficit dicere, non
esse factum sequestrum in casu de jure permisso,
Paris. conf. 4, n. 17, lib. 1, Alex. conf. 163, n. 2, lib. 6
Cavaler. dec. 324, n. 1, & seq.
- 167 In casibus tamen, in quibus sequestratio est
prohibita, admittitur nihilominus descriptio, &
inventarium bonorum, Bald. in l. 1, n. 12, C. de
prohib. seq. pec. ubi quòd iudex debet esse cautus,
ut res procedat siue injuria cujusque, Abb. in c. 2,
n. 37, de seq. poss. & fruct. §. asan. qui alios cumulat in l.
si Fidejussor §. si satisfactum, n. 28, & ibi etiam A-
lex. n. 14, ff. qui satisf. cog.
- 168 Ceterum sequestrum ritè, & rectè factum
solet fidejussione revocari, unde, ut dicitur, cau-
tio est medicina sequestrum, l. si Fidejussor, §. fin. ff.
qui satisf. cog. l. Senatus consulto, ff. de offic. Prosti-
tus l. fin. C. de ord. cognit. Alex. in d. l. si Fidejussor,
§. si satisfactum, num. 5, si quis satisf. cog. Abb. in c. 2,
num. 19, de seq. poss. & fruct. Galles de oblig. Ca-
mer. q. 37, num. 39, Rot. decis. 654, nu. 5, par. 2, &
decis. 381, n. 2, par. 3, recent. & post Zach. de oblig.
Camer. decis. 118, n. 12, Buratt. decis. 105, nu. 10.
- 169 Est namque inducta sequestratio in defectum
non idoneae cautionis, Rot. decis. 654, nu. 2, par. 2,
recen. Ferentil. ad Buratt. dec. 654, nu. 9, & ob id
contra eum, qui dedit idoneum fidejussorem,
relaxari non debet, Buratt. d. dec. 105, n. 11, &
decis. 123, n. 7.
- 171 Sed hoc primò non procedit, quando seque-
strum est factum pro executione sententiae, vel
mandati ad effectum solutionis, nam tunc cau-
tione non revocatur, sed est necessaria solutio,
l. si pecunia, §. fin. ubi Bart. ff. ut in poss. leg. §. asan. l. si
Fidejussor, §. si satisfactum, num. 17, & ibi Alex. n. 5
ff. qui satisf. cog. Felyn. in cap. examinata, num. 10,
vers. 4, limita, de jud. Carpan. ad Stat. Mediol. c. 111,
num. 72, Ferentil. ad Buratt. dec. 595, num. 9, vers.
utrum hac conclusio. Rot. post Zach. de oblig. Ca-
mer. dec. 118, n. 11, Cavaler. dec. 567, num. 1, Buratt.
dec. 653, n. 1.
- 172 Secundò non procedit in casu Clementinae 1,
de sequestr. poss. & fruct. Alex. in l. si Fidejussor, §. fin.
num. 5, & seq. ff. qui satisf. cog. Abb. in cap. 2, n. 24,
de sequestr. poss. & fruct. Felyn. in cap. examinata, n.
10, vers. quòd limita, de jud. Card. in d. Clem. 1, nu.
29, de sequestr. poss. & fruct.
- 173 Tertio non procedit in aliis casibus, in qui-
bus sequestratio non solum permittitur, sed et-
iam praecipitur à lege, prout in casu d. Clem. 70.
Andr. ad specul. in rubr. de seq. possess. & fruct. sub
litera A. vers. quòd si sequestr. ibi, & nota, quòd
licet regulariter. Vester. in Prax. libro 7, c. 2, nu-
mero 9.
- 174 Quarto non procedit in sequestro facto ap-
pellatione pendente, seu in causa appellationis,
Carpan. ad Stat. Mediolan. d. c. 111, n. 76, Ferentil. ad
Buratt. d. decis. 595, n. 9, vers. quinto.
- 175 Quinto non procedit in sequestro facto de
mandato Principis, vel alterius superioris, §. asan.
l. si Fidejussor, §. fin. n. 17, ff. qui satisf. cog. Carpan. ad
Stat. Mediol. c. 111, n. 71, in 4, limitatione.
- 176 Sextò non procedit, quando sequestrum fuit
factum ob timorem scandali, qui timor non celsi-
faret per satisfactionem, §. asan. l. si Fidejussor, §. fin.
n. 17, vers. 2, limita 1, ff. qui satisf. cog. Felyn. in c. exa-
minata, n. 10, vers. limita 3, de judic. Ferentil. ad Bu-
ratt. dec. 595, n. 9, vers. 4.
- 177 Septimò non procedit, quando est lata sen-
tentia inter competitores inter se litigantes, Fe-
lyn. in cap. cum super. numer. 11, vers. limita 3, de re-
jud. Put. decis. 30, in fin. lib. 1, in correct. secus si ni-
hil inter se litigent, sed tantum contra tertium
possessorem, l. is à quo, ff. de rei vind. Felyn. in d. cap.
cum super. n. 11, vers. limita 3, de rejud.

178 Octavo non procedit inter personas, inter quas non cadit latitatio, l. Imperator. ff. ad Trebell. Bald. in l. 1. num. 11, c. de probib. seq. pec. 7. a. in d. l. si Fideiussor, § fin. num. 17. vers. 3. limita. ff. qui satisd. cog. Felyn. in c. examinata, num. 10. vers. sal. lit. 1. de iud. Ferentill. ad Buratt. decis. 595, nu. 9. vers. sexto.

179 Nonò non procedit, quando conditio alterius efficeretur deterior, prout quando possessio erat vacans, Felyn. in c. veniens. il. 2. nu. 9. vers. sed si possessio, de testibus, & attest. vel posset, si possessio relaxaretur, aliquo casu in alium transferri, Put. decis. 311, n. 2, lib. 1.

180 Decimò denique non procedit in Sequestro facto contra Debitorem in forma Camere obligatum, Gallef. de oblig. Camer. q. 37, nu. 39, & ibi Zacch. n. 64, Coccin. decis. n. 2, Ferentill. ad Buratt. dec. 595, n. 9. vers. secundo.

181 Sed Salust. Tiber. in Prax. lib. 2. c. 23, n. 2, testatur, quòd de Stylo Curiae tollitur Sequestrum prætita idonea cautione in forma depositi, & allegat Gallef. de oblig. Camer. qui hoc non dicit, & ob id illum reprobatur Zacch. ad Gallef. de oblig. Camer. d. q. 37, n. 64.

182 Videtur nihilominus posse distinguì, quod aut creditum obligatione Camerali vallatum, cuius vigore emanavit sequestrum, vel creditum, cuius virtute obtenta fuit res iudicata, vel Mandatum, & successivè Sequestrum, est liquidum, & clarum, & tunc Sequestrum non tollitur, nisi solutione, Gallef. de obligat. Camer. d. q. 37, n. 39, quem ita declarat Coccin. decis. 13, n. 2, in fine, Buratt. decis. 653, n. 1, & seq. & in his terminis procedit etiam doctrina Zacch. ad Gallef. d. q. 37, n. 64, ac ita passim observat Praxis in

183 Tribunali A. C. aut t. creditum non est clarum, & liquidum, & tunc in dubio Sequestrum potest tolli mediante cautione, Coccin. d. decis. 13, nu. 1, & seq. Ferentill. ad Buratt. d. decis. 595, nu. 9, vers. 2, & in his terminis bene procedit Stylus Curiae, de quo testatur Salust. Tiber. d. lib. 2, c. 23, nu. 2.

184 Aut t. creditum est omnino illiquidum, & tunc sicut Sequestrum non erat concedendum pro huiusmodi credito, ita concessum venit revocandum, prout cum sola juratoria cautione hoc casu revocatum fuisse, tradit Buratt. decis. 653, n. 2, & n. 7.

185 In reformationibus autem Tribunalis A. C. reperitur de Sequestris specialiter proviſum quod in illis causis beneficialibus, in quibus A. C. procedere potest, de quibus dictum est supra, sub huius primae partis cap. 1. non decernat Sequestra, nisi iuxta formam Clementinae primae de seq. p. ff. & fruct. prout fit in Rota, & tunc cum clauſula, proviſo, quòd de fructibus sequeſtratis cultus divinus manuteneatur, animarum cura exerceatur, & onera beneficio incumbencia supportentur, Pius IV. Const. 74, inter multiplices, § item non decernat, secun. antiq. impress. Paul. V. Const. 71, universi agri, § item non decernat Se-

186 queſtra. Et insuper quod sequeſtra nunquam, nisi parte citata, & summatia causa cognitione adhibita, decernat, nisi aliqua ratione timenda sit, iudicis arbitrio, de suspensione fugae, vel bonorum dilapidatione, Pius V. Const. 117, inter illa, § item, & in Sequestris, secun. antiq. am-

press. Paul. V. d. Const. 71, universi agri, in §. idem-que in Sequestris, & Mandatis suspensionis fugae, ubi quod quando timetur de fuga, vel dilapidatione, debet de hoc praestari iuramentum, aliàs Sequestrum, aut Mandatum suspensionis, ut supra, obtineri non poterit.

187 Ex quibus remanet moderata illa antiqua laxitudo passim contra Juris tramitem relaxandi Sequestri adversus quoscunque, praemissis non attentis, Salust. Tiber. in Prax. lib. 2, cap. 23, num. 1.

188 Non omitto, quòd si fuit obtentum Sequestrum contra suspectum de dilapidatione, & non fuit tunc plenè justificatum, debet postea justificari, & si actor sit negligens, poterit Reus illum citare ad just. fandum, & terminum ad hoc illi praestigendum curare, & nisi justificaverit, tunc, denuò illo citato, Sequestri revocationem obtinere valebit, Salust. Tiber. d. l. 2, c. 23, n. 3, Buratt. dec. 653, n. 6, & seq.

189 Ceterum quod de Sequestris, sub hoc titulo de Exequutione actum fuerit, redarguere nemo poterit, etenim Sequestrum est exequutionis species, Rebuff. de sequest. art. 1, gloss. 2, n. 3, cum aliis cumulatis per Buratt. dec. 653, n. 3.

C De cautione in forma depositi, an, & quando illius virtute possit tolli Sequestrum servaris servandis vigore Crediti, aut mandati obtentum, satis dictum est supra lit. B. vers. 10, denique non procedit, & seq. n. 180, & seq.

D Ex amplissima illa facultate eligendi, & sol-

191 vendi, quam Christus Dominus primò quidem & principaliter Petro ipsius in terris Vicario, ejusque successoribus dedit, Matth. cap. 16, num. 17, & seq. secundariò autem Apostolis, Matth. cap. 18, n. 17, & seq. quorum, & universalis Ecclesiae caput eundem Petrum constituit, Joan. cap. 21, n. 15, & seq. ubi, Pasce Agnos meos, & ibi, Pasce Oves meas, Gravari. ad Vestr. lib. 1, cap. 1, num. 6, cum aliis allegatis per Ugolin. de Censur. tab. 1, c. 1, per tot. & supra in probem. Potestas corrigendi, & coercendi per Censuras Ecclesiasticas, ortum habuit, latè Ugolin. de Censur. d. tab. 1, c. 1, n. 2, & seq.

192 q. 5, eademque excommunicandi potestas, cum sit actus jurisdictionis fori exterioris, Navarr. in Summ. seu Manual. c. 27, n. 5, cum aliis congestis per Ugolin. de Censur. d. tab. 1, c. 2, §. 11, n. 2, quinimò pars jurisdictionis, ut ait Navarr. in Summ. d. cap. 27, num. 5, ab ipso Summo Pontifice, seu Fonte, in quo omnis potestatis plenitudo reposita est, in Episcopos & Praelatos per rivulos quosdam transfunditur, & à capite in membra transmittitur, cap. ita Dominus, 19, dist. 1. Vestr. in Prax. lib. 1, cap. 1, in princ. latè Gonzal. ad reg. Canc. in §. 1 probem. nu. 14, & seq. ubi, plura cummulando, probat, quòd Episcopi quoad jurisdictionem, minimè successerunt Apostolis, sed illam à summo Pontifice habuerunt, etiam ab initio Ecclesiae nascentis.

194 Et proinde Censura, quoad potestatem Ecclesiae traditam, est de jure divino, quo verò ad formam, quia in corrigendo, seu coercendo Ecclesia utitur, est de jure positivo Pontificio introducta, Navarr. miscell. de orat. 47, n. 5, & in cap. inter verba, prelud. 3, num. 411, q. 3, latè Ugolin. de Censur. d. tab. 1, c. 2, n. 1, & seq.

- 195 Similiter hæc eadem potestas per Censuras Ecclesiasticas coercendi ab eodem Summo Pontifice in Auditorem Rev. Camera Apostolica influit, & transit, dum vigore suarum ordinariorum facultatum, à diversis Romanis Pontificibus concessarum, est quarumcunque sententiarum, & Censurarum, tam in Curia, quam extra eam latarum, executor, & potest quoslibet inobedientes excommunicare, suspendere à Divinis, & generaliter, vel specialiter interdicare, & privativè quoad omnes alios, vigore obligationum Cameralium, Censuras Ecclesiasticas promulgare, *Innoc. VIII. Const. 7. Apprimè, Pius IV. Const. 33. Ad eximia; secundum novam impress. Greg. XIV. in Const. Ad Generis impress. post Salust. Tiber. in Prax. lib. 4. Paul. V. Const. 28. Eximia, cum aliis allegatis supra hac eadem parte 1, capite 1.*
- 196 Et licet Censura dupliciter accipi possit, videlicet pro dignitate Censoris, & pro correctione alicujus: & rursus in hoc secundo sensu, vel pro qualibet correctione, & sic generaliter, vel pro correctione Ecclesiastica, & sic specialiter accipitur: nihilominus in hoc ultimo sensu in terminis, de quibus agitur, accipi debet, *Navarr. in summ. c. 27. n. 1.*
- 197 Censura ergo Ecclesiastica est correctio, seu pena spiritualis in foro exteriori Ecclesiastico, contra delinquentes infligi solita, latè *Ugolin. de Censur. tab. 1, cap. 15, in princ. & §. 1, & §. 2. per tot.*
- 198 Dicitur autem pena spiritualis, quia illa mediante anima, quæ spiritus est, principaliter puniuntur, & usus spiritualium prohibetur, *Ugolin. de Censur. d. tabul. 1, c. 1, n. 2.*
- 199 Vel Censura Ecclesiastica est sententia lata à capace ordinis Ecclesiastici, mediante jurisdictione fori exterioris, qua quis privatur communione Sacramentorum, vel etiam hominum, vel exercitio divinarum spiritualium, vel prohibetur divina officia, vel Sacramenta, vel sepultura, *Navarr. in summ. c. 27. n. 1.*
- 200 Hæc spiritualis correctio, quæ Censura nuncupatur, est triplex: Prima Excommunicatio, secunda suspensio, tertia interdictum, *Text. est expressus in c. quarenti, ubi etiam Glof. Abb. & alii de verb. signif. Oldrad. conf. 86. in fin. Bald. conf. 478, n. 7, vers. sub nomine lib. 4. Navarr. in Summa, cap. 27 num. 1, Ugolin. de Censur. tabul. 1, c. 26, num. 1, & seqq.*
- 201 Excommunicatio est Censura Ecclesiastica, quæ privat communione Sacramentorum, & hominum, vel Sacramentorum tantum, *Navarr. in summ. c. 27. n. 1.*
- Vel est pena spiritualis ad correctionem delictorum, & animæ medicinam inventa, cum medicinalis, de sent. excom. in 6, cap. notandum 24, q. 3, Rom. conf. 369, n. 12, quæ tamen, si ex contemptu, & superbia Excommunicati proveniat, mortalis efficitur, d. c. cum medicinalis, in princ. de sent. excom. in 6 & d. c. notandum, in fine 24, q. 3, *Roman. conf. 369, n. 12, vers. nec etiam.*
- Vel excommunicatio est mortis æternæ damnatio, nisi per eam, à Christo separatus, per absolutionem ei reintegretur, *Glof. in cap. presenti, in verbo, presenti declaramus, vers. unde dic. de sent. excommun. in sexto.*
- Vel denique Excommunicatio est quedam pena inhabilitans homines ad actus publicos, *Roti. dec. 693, in fine, p. 1, recent.*
- Et dicitur ab ex, & communico, quod est extra communionem pono, *Gravat. ad Vestr. l. 2, c. 4, n. 11.*
- Inter cæteras autem Excommunicatio est major pena, quam Ecclesia imponere soleat, cap. corripantur. 24, q. 3, *Roman. conf. 369, num. 10, Clar. in §. fin. q. 77, in princ. Ugolin. de Censur. tab. 2, c. 1, Rota dec. 10, n. 1, in fine, de sent. excomm. in nov.*
- 204 Duplex est excommunicatio, videlicet major, & minor: major Excommunicatio est Censura privans communionem activam, & passivam Sacramentorum, & hominum, *Navarr. in Summ. c. 27, n. 1, ubi de communi.*
- Minor verò est Censura, quæ privat participatione passiva omnium Sacramentorum, c. si celebrat, de Cler. excomm. minis, *Navarr. in Summ. d. c. 27, n. 1.*
- Vel Major Excommunicatio est privatio usus communionis exterioris Ecclesiæ, excludit enim à participatione Sacramentorum, & à communione Fidelium, *Clar. in d. §. fin. q. 77, in princ. ubi de communi, Ugolin. de Censur. d. tab. 2, cap. 6, n. 4.*
- Minor verò propriè per se est privatio usus Sacramentorum passiva tantum, c. à nobis de except. *Clar. in d. §. fin. q. 77, in princ. ubi de communi, Ugolin. de Censur. tab. 1, cap. 6, §. 1.*
- 205 Rursus Excommunicatio alia est Judicialis, quæ fertur in Judicio; alia Extrajudicialis, quæ fertur extra Judicium, c. Venerabilibus, §. attamen, & §. similiter, de sent. excomm. in 6.
- Iterum excommunicatio alia est à Canone, alia ab homine, *Feder. de Sen. conf. 11, nu. 9, vers. quinto non obstat.*
- Alia est publica, quæ annullat gesta ab excommunicato ratione publici officii, *Bald. conf. 437. Ex quo Abbas sancti Viti, lib. 2, alia occulta, quæ hujusmodi gesta non annullat, ut post Bald. d. conf. 403, tradit Felyn in c. ad probandum 24, n. 3, de rsied. Coccin. dec. 322, n. 8, Rota in Jacen. Archidiaconatus, 23 Julii 1601, in congregatione coram bo. me. Card. Pamphilio seniore, patruo Sanctiss. D. N. Innocentii X. & dec. 167, num. 2, post con. Far. in lib. 2.*
- 208 Denique Excommunicatio alia est generalis, alia specialis, c. à nobis il primo, de sent. excomm. cum aliis adductis per *Navarr. in summ. c. 27, n. 2, ubi etiam alias tradit decisiones.*
- 209 Differt autem Anathematizatio ab Excommunicatione, sicut species à genere, nam omnis Anathematizatio est Excommunicatio, non è contra, cum Anathematizatio solum majorem, non autem minorem Excommunicationem sub se comprehendat; Excommunicatio verò utramque ex vi vocabuli sub se contineat, *Navarr. de dat. & promiss. n. 9, & seq.*
- 210 Suspensio verò est Censura Ecclesiastica, qua Clericus, quatenus Clericus est, impeditur, quominus Ecclesiasticas functiones exerceat *Ugolin. de Cen. tab. 4, c. 10, n. 2.*
- Vel suspensio est Censura Ecclesiastica prohibens

- bens usum officii, vel facultatis alicujus, *Navarr. in Summ. c. 27, n. 151.*
- Vel depique Suspendio est censura Ecclesiastica, per quam interdicatur officium, vel ordo aut exercitium Personæ Ecclesiasticæ, *Silvestr. in verbo suspendio in princ.*
- 211 Suspendio alia est Juris, alia Hominis, *Abb. in cap. fin. num. 4, de Cler. excomm. minist. Gemin. conf. 133, vers. 1. quod dubium, Silvestr. in verbo. Suspendio, num. 1.*
- 212 Et alia est propria, & alia impropria, alia Major, & alia Minor, alia quoad se, alia quoad alios, alia quoad se, & alios, *Silvestr. in verbo. Suspendio in princ. & num. 1, Navarr. in Summ. cap. 27, n. 151, & seq.*
- 213 Rursus alia est officii, & Beneficii, *c. tuarum de privileg.* alia est officii tantum, vel partis ejus aut pertinentis ad illud tantum, *Navarr. in Summ. c. 27, n. 154.*
- 214 Suspendio ab officio est censura, qua Clericus impeditur, quo minus usum officii Ecclesiastici habeat; Suspendio verò à Beneficio est censura qua Clericus impeditur, quo minus fructus Beneficii Ecclesiastici percipiat, atque habeat, *Ugolin. de Censur. tab. 4, c. 10, n. 3, & seq.*
- 215 Sed interdictum est censura Ecclesiastica, qua prohibentur divina officia, Sacramenta, & Sepultura Ecclesiastica, quibusdam exceptis, *Navarr. in Summ. c. 27, n. 164.*
- Vel interdictum est censura Ecclesiastica, qua Divinorum Ecclesiarum usus prohibetur, seu Divina Ecclesia, quatenus Divina sunt, prohibentur, *Ugolin. de Censur. tab. 5, c. 18, n. 2.*
- 216 Et est duplex, Universale, & singulare: Interdictum Universale est Censura, qua Divina Ecclesia in Provincia, Regno, vel Civitate, seu loco, in quem est latum, aut omnino, aut ne de more fiant, prohibentur: Singulare verò est duplex, aut unius loci particularis, seu Ecclesiarum, aut unius Personarum: Interdictum Ecclesiarum, seu loci est censura Ecclesiastica, qua Divina in aliqua Ecclesia, seu loco particulari prohibentur, Interdictum verò Personarum est Censura Ecclesiastica, qua Ecclesia Divina alicui personaliter prohibentur, qui interdictus est, *Ugolin. de Censur. tab. 5, c. 18, n. 3.*
- 217 Vel secundum *Navarr.* Interdictum est triplex, locale tantum, personale tantum, & locale & personale simul.
- 218 Locale tantum, in quo locus interdicatur, aut est generale, prout quando interdicatur Regnum, Provincia, Civitas, Parochia, aut speciale, quando interdicatur locus, seu Ecclesia particularis.
- 219 Personale tantum, aut est generale, quod interdicatur Universitatem Hominum, ut Regni, Populi, Provincia, Civitatis, oppidi, Parochiarum, aut speciale quod interdicatur personas particulares, *Navarr. in Summ. c. 27, num. 166, Ugolin. de Censur. tab. 6, c. 6, n. 1.*
- 220 Locale & personale simul est tertia species interdicti, quando interdicatur locus, & personæ simul in universali, vel in particulari, *Navarr. in Summ. d. c. 27, n. 166.*
- 221 Primò autem ad hoc, ut quis possit excommunicari, aut Censura Ecclesiastica ligari, debet esse Homo mortalis, baptizatus, habens Superiorem, *cap. Romana, §. in Universitatem, ubi Gemin. col. ult. circa med. vers. Excommunicatio verò, de Sent. excomm. in 6, Socin. in cap. Postulasti, num. 4, de Jura. Navarr. in Summ. c. 27, n. 13, in princ.*
- Ex quo infertur primò, quòd Hebræus, Turca, & similes non possunt excommunicari, nec alia Censura Ecclesiastica ligari, etiam si Cathecumeni essent, *Navarr. in Summ. d. c. 27, num. 13, Abb. in cap. ab excommunicato, n. 9, vers. Exemplum de re script. cum aliis, quos refert, & sequitur Ugolin. de Censur. Tab. 1, c. 17, §. 1, n. 2, & seq. in tract. Censur. Pontif. reserv. par. 1, cap. 9, per tot. ubi quod hoc probatur in cap. omni Christianus 11, quæst. 3, & in cap. audivimus, §. fin. vers. sicut, 24, q. 1.*
- Hebræi etenim, Pagani & similes nec etiam incidunt in excommunicationem à Jure, seu Canone proveniente, ac proinde percutiendo Clericum, non incidunt in Canonem, si quis suadente Diabolo, 17. quæst. 4, ut probatur in cap. postulasti de Jura. Archid. in d. cap. si quis suadente Diabolo, n. 7, 17, g. 4, Navarr. in Summ. d. c. 17, num. 13, cum aliis cumulatim per Ugolin. de Censur. d. tab. 1, c. 17, §. 1, n. 2.
- 224 Potest tamen Judæus, vel alius similis, per indirectum quodammodo excommunicari, hoc est extra consortium Christianorum relegari, prohibendo Christianis sub pena excommunicationis, ne cum eo in aliquo participant, vel communicent, textus est in cap. postulasti, ubi etiam Glos. Abb. & alii, de Judæis, cum aliis congestis per Ugolin. de Censur. d. tab. 1, cap. 17, §. 1, num. 4.
- 225 Infertur secundò, quòd cum Papa nullum habet Superiorem, & à nemine judicetur, *cap. si Papa, 40, dist. cap. cum ita per mundum 9, quæst. 3, & §. sit supra Leges, & Canones, & Concilium, cap. significasti, de elect. cap. proposuit, de concess. prob. d. cap. cuncta, per mundum 9, quæst. 3 l. Princeps, ff. de leg. l. digna vox, C. de leg. conf. 588, num. 5, nec §. excommunicari, nec ab Homine, aut à Jure possit Censuris ligari, Navarr. in Summ. d. cap. 27, n. 13, Ugolin. de Censur. d. tab. 1, cap. 17, §. 6, n. 8, & seq.*
- 228 Infertur tertio, quòd neque Angeli, neque Anima separata à corpore, neque animal irrationale, neque Dæmones possunt excommunicari, aut Censuris Ecclesiasticis alligari, *Navarr. in Summ. dicto cap. 27, num. 13, Ugolin. de Censuris, dicta tab. 1, cap. 17, numer. 2, & seqq.*
- 229 Infertur quarto, quòd Civitas, Universitas, Collegium, Capitulum, & similes, qui non sunt Homines, excommunicari non possunt, *cap. Romana, §. fin. & ibi Gemin. col. ult. circa med. vers. Excommunicari verò, & alii, de Sent. excomm. in sexto, Abb. in cap. bone, il primo, numer. 20, & alii, de elect. Felin. in cap. dilecte, numer. 1, de except. Navarr. in Summ. dicto capite 27, numero 13, Covar. vers. resolut. libro 2, capite 8, numero 9, Salust. Tib. in dist. Praxilib. 1, cap. 31, numer. 13, Galle. de obligat. Camer. quæst. 36, numer. 22, & ibi Zach. num. 4.*

- num. 4. *Ugolin. de Censur. tab. 1. cap. 16. numer. 4. & §. 3. num. 1. Ferentill. ad Buratt. decis. 916. numer. 6.*
- 230 Ratio autem cur Universitas, Capitulum, & similes non possunt excommunicari, potest duplex assignari, prima est, quia universitas, & similes sunt personae fictae per presentationem; sed excommunicari non potest, nisi persona vera, habens animam rationalem & baptizatam, *Gemin. in d. cap. Romana, §. fin. col. ult. circa med. vers. excommunicari vero, & ibi etiam Jo. And. tradit sub n. 9.*
- 231 Secunda Ratio est, quia si Universitas, Capitulum, Collegium, & similes possent excommunicari, Innocentes paterentur pro peccatoribus, quod esse non debet, etenim si huiusmodi excommunicatio referretur ad personam veram, etiam Infans unius diei remaneret excommunicatus, quod non est admittendum, *cap. Romana in Universitatem, de Sent. excomm. in 6. & ibi Joannes Andreas d. numero 9. Covar. var. resolut. lib. 2. cap. 8. numer. 9. vers. fortassis, Gallef. de oblig. Camer. quest. 36. numer. 22. vers. qua practica. Ugolin. de Censur. tab. 2. cap. 26. §. 1. vers. Deinde.*
- 232 Verum si contingat, omnes de Universitate, Consilio, Collegio, vel Capitulo esse culpabiles, & de hoc apparet, tunc potest Sententia excommunicationis fieri contra eos hoc modo, videlicet: Excommunicamus Priores, & omnes alios de Collegio, seu Consilio Civitatis NN. vel Excommunicamus Praepositos, Decanos, & omnes alios de Capitulo Ecclesiae NN. Quam Praxim excommunicandi Universitatem, vel Capitulum, quando omnes sunt culpabiles tradunt Hostien. in Summ. subdit. de Contum. §. fin. vers. ergo si constet. lib. 2. Felin. in cap. dilecti. num. 1. de except. Gallef. de oblig. Camer. d. quest. 36. n. 21. *Ugolin. de Censur. d. tab. 2. cap. 26. §. 2. & §. 4. n. 2. vers. sed ad prestremam questionem.*
- 233 Licet autem Universitas non possit excommunicari, bene tamen potest interdicti, vel suspendi, *cap. Romana, §. fin. de Sent. excomm. in 6. Abb. in cap. bona. numer. 20. de elect. Ugolin. de Censur. tab. 4. cap. 13. & tab. 5. cap. 20. Buratt. decis. 916. num. 1. & ibi Ferentill. littera B. sub num. 6. & seq.*
- 234 Ubi quod suspensio convenit solum Clericis, Interdictum vero etiam Laicis, & sicut suspendi quis potest sine propria culpa, ita etiam interdici pro delicto alterius, *Ugolin. de Censur. d. tab. 4. §. 1. 2. & d. tab. 5. §. 20. §. 2.*
- 235 Inferitur quintò, quod Hæretici & Schismatici, qui sunt ipso iure excommunicati, *cap. novit. de Sent. excomm. Navarr. in cap. ita quorundam. not. 11. numer. 41. & seqq. de jud. Ugolin. de Censur. Pont. reserv. in Bull. Cæn. par. 2. in vers. Nec non Schismaticos. §. 1. numer. 1. & §. 2. numero 1. possunt iterum ad terrorem excommunicari, Card. Tusc. littera E. conclus. 440. prout quotannis excommunicantur in Bulla Cænæ Domini, Navarr. in Summ. cap. 27. num. 55. & num. 57. & in d. cap. orta quorundam, in 11. not. num. 41. & seqq. de jud. Ugolin. de Censur. Pontif. reserv. in Bulla Cæn. par. 2. cap. 1. & in vers. Nec non Schismaticos sub n. 9. Toties tamen reitera-*
- tam excommunicationem unica absolutione tolli posse, cum unica sit excommunicatio, scribit Navarr. in d. cap. quorundam, in 11. not. nu. 41. de jud. & ibi.
- 237 Secundo ad hoc ut quis possit excommunicationis Sententia alligari, vel excommunicatus declarari, requiritur personalis citatio, seu monitio, vel intimatio, *Rom. consil. 482. num. 5. vers. quoad Gallef. de oblig. Camer. q. 36. num. 12. Salust. Tiber. in Praxi lib. 1. cap. 33. num. 3. Papaz. con. ad Rotam decis. 5. numer. 22. de reser. in nov. Rot. decis. 15. in fine. de Sent. excomm. in antiq. & dec. 1. numer. 4. de Fer. in nov. Seraph. decis. 1296. nu. 1. Rota decis. 90. n. 1. par. 1. recent. Buratt. decis. 176. n. 1.*
- 238 Sed primò hoc non procedit, quando quis comparuit saltem per Procuratorem, *Rot. decis. 11. de dol. & contum. in nov. Seraphin. decis. 1296. num. 2.*
- 239 Secundo non procedit, quando quis fuit ab initio causae personaliter citatus, nam tunc si recessit à Curia, potest contra eum procedi per audientiam Contradictarium, *Rot. decis. 7. in fin. de Sent. excomm. in nov. Covar. in relect. cap. Alma mater. par. 1. §. 9. num. 4. vers. secundus, de Sent. excomm. in 6.*
- 240 Tertio non procedit, quando quis fuit male absolutus, agitur de illo reintroducendo, *Rota d. decis. 7. de Sent. excomm. in nov. Covar. in d. c. Alma mater. par. 1. relect. §. 9. numer. 4. vers. quartus.*
- 241 Quarto non procedit, quando citatio, vel monitio venit ad notitiam Citati, & notitia est certa, & indubitata, *Rot. decis. 11. de dol. & contum. in nov. Cassador. decis. 6. num. 11. de caus. pass. & propriet. Covar. in relect. d. cap. Alma mater. par. 1. §. 9. num. 4. vers. Tertius, Seraphin. decis. 1296. n. 1.*
- 242 Quinto non procedit, quando quis latitat, vel ad locum, in quo degit, tutus non patet accessus, nam tunc potest citari domi, dimissa Copia, & per affixionem ad valvas Ecclesiae Cathedralis, *Clem. causam, de elect. Seraph. d. decis. 1296. num. 3. vel si domum non habet, per Edictum publicum, d. Clem. in causam, de elect. Papaz. con. ad Rotam dec. 5. num. 8. & seq. de reser. in nov. Covar. in relect. d. cap. Alma mater. par. 1. §. 9. num. 4. vers. Primus passim, Rota dec. 11. de dol. & cont. in nov.*
- 243 Sexto denique non procedit in Obligato in forma Camerae, qui potest coram A. C. citari domi dimissa Copia, vel per contradictas, vel per diligentias, & successivè per affixionem iuxta suos casus, de quibus supra cap. 2. littera C. & cap. 3. littera D. vers. hoc tamen, & cap. 4. littera E. & ita quotidie observat Praxis.
- 244 Tertio ad hoc ut quis possit excommunicari, requiritur trina monitio, una, cum trino termino dierum distinctè assignato, *cap. Constitutio- nem, de Sent. excomm. in sexto. cap. Sacro, ubi Glos. in verb. competentis de Sententia excommunicationis, Navarr. in Summa, cap. 27. num. 11. Praepos. in cap. cum sit Romana, numer. 28. de Appell. Gallef. de obligat. Camer. quest. 36. numer. 33. Covar. in relect. cap. Alma mater. par. 1. §. 9. numer. 5. ubi*

ubi de communi testatur, de sent. excomm. 253 in 6.

245 Et non solum requiritur d. monitio in excommunicatione, ut supra, sed etiam in suspensione & interdicto, c. reprehensibilis in princ. ubi Gloss. in verb. monitione, de appell. & cap. Statutum, de sent. excomm. in 6, quae quidem monitio trina

246 + seu cum trino termino, debet saltem continere spatium sex dierum, & sic duorum dierum pro quolibet termino, seu pro qualibet monitione, ut probatur in d. c. constitutionem, ibi, aliorum dierum competentia intervalla, Navar. d. c. 27, num. 11.

247 Sed hoc primo non procedit, si necessitas aliter expostulet, d. cap. constitutionem, in fin. de sent. excomm. in 6, Covar. in relect. dicti capit. Alma Mater, par. 7, §. 9, num. 5, de sent. excomm. in 6.

248 Secundò non procedit in contumace notorio, quia tunc alia monitio non requiritur, c. cum sit Romana, §. fin. de appell. c. illud, de Cleric. excomm. in fin. cap. 1, ubi Abb. & alii de jud. Franc. in d. cap. cum sit Romana, §. vult. n. 4, & seq. & ibi Prapost. n. 28, & Dec. n. 75, & seqq. de appell. Covar. in relect. d. c. Alma mater, par. 1, §. 9, de sent. excomm. in 6.

249 Tertiò non procedit in Excommunicatione lata à lege, Canone, vel statuto, quia tunc lex ipsa quotidie monet, & Judex solum declarat, sed bene procedit in excommunicatione lata ab homine, Abb. in cap. cum sit Romana, n. 33, de appell. Covar. in relect. d. cap. Alma mater, par. 1, §. 9, numero 5, versic. Trina monitio, de sent. excomm. in 6.

250 Quartò non procedit, quando periculum esset in mora, cap. Sacro, de sent. excomm. & capit. 256 Constitutionem in fin. de sent. excomm. in 6, Felyn. in d. c. Sacro, n. 4, de sent. excomm. Navar. in Summ. cap. 27, n. 11.

251 Quintò non procedit, quando excommunicatio fertur pro futuris culpis, Innoc. in c. Sacro in princ. & ibi Felyn. nu. 5, de sent. excomm. Abb. in cap. P. & G. n. 4, de offic. & potest. jud. deleg. Navar. in relect. c. cum contingat in caus. §. null. sub nu. 4, & seq. de rescript. Lap. alleg. 72, num. 2, & ibi Mandos. lit. E. ubi de communi testatur, tunc enim dies interpellat pro homine, & Judex est loco monitionis, c. potest. de loc. Felyn. in d. cap. Sacro, num. 5, de sent. excomm. Hostien. in cap. cum P. & G. n. 4, & ibi Joannes And. nu. 3, & seq. de offic. Deleg. Gallef. de oblig. Camer. q. 12, n. Lap. alleg. 73, n. 2, in fin.

252 Dicitur autem tunc ferri Excommunicatio pro futura culpa, quando quis nondum illam admisit, & quando quis non monetur desistere ab aliqua culpa praecedente, vel praesente admitta, sed ob culpam, quae est omnino futura, prout quando aliquis, faciendo debitum, confitetur, ut Judex eum excommunicet, nisi infra certum praefixum terminum satisfecerit Creditori Abb. in d. cap. P. & G. numer. 9, in fin. de offic. Deleg. Gallef. de oblig. Camer. q. 12, num. 6, & seqq. Navar. in relect. d. cap. cum contingat in caus. §. null. sub num. 5, de rescript. Salust. Tiber. in Prax. lib. 1, cap. 33, numero 4, Lap. alleg. 73, numero 2.

Neque huic quotidiana Praxi obstat, quòd per viam pacti non potest aliquis ad poenam excommunicationis obligari, quia procedit quando pactio efficeretur causa immediata obligationis, secus quando pactio non efficitur causa immediata obligationis, sed ipsa contumacia Debitoris vera, vel praesumpta, ut in exemplo supra relato, Gallef. de oblig. Camer. quest. 12, num. 6, tunc enim ob contumaciam, & moram, sine qua Judex ad excommunicationem non procedit, fertur excommunicatio contra Debitorem, Salust. Tiber. d. lib. 1, cap. 33, numero 4.

Neque etiam relevat, quòd pro futuris culpis non est ferenda excommunicatio, praesertim ab homine, cap. Romana, ubi gloss. in verb. futuris, de sent. excomm. in 6, Buratt. decision. 588, numero 3, Quia hoc procedit, quando nulla causa praecessit, secus quando potest dici causam praecessisse, prout quando Debitor sponte factus est debitum, & suscepit in se sententiam Censurarum, tunc enim signanter sub conditione sententia excommunicationis ferri potest, Abb. in d. c. P. & G. numer. 9, in fine, & numero 10, de offic. Deleg. Gallef. de oblig. Camer. quest. 12, numero 11, Salust. Tiber. d. lib. 1, cap. 33, numero 4, & ita passim observat Praxis, & Curia.

255 Et hinc inolevit Stylus Curiae A. Capponendi singulis diebus iudicis à Iudice manum in libro Broliardo nuncupato, videlicet Relaxatio Censurarum.

Nisi infra tempus conventum, dentur literae de consensu, Salust. Tiber. in Prax. lib. 1, c. per tot. & c. 33, n. 5.

Ratio autem huiusmodi appositionis manus est, quia relaxatio harum Censurarum est decretum definitivum, quod debet ferri in scriptis, capit. 1, §. quis, de sent. excomm. in 6, quod procedit etiam in causis summaris, unde ad nullitates tollendas, & obviandum hominum malitiae, Praxis hanc formulam subscriptionis induxit, Salust. Tiber. in Prax. d. lib. 1, cap. 5, per tot.

257 An autem, & quando pro futuris culpis excommunicatio ferri possit, plenius videtur distinguendum, nam aut excommunicatio fertur à lege, Canone, vel Statuto, & tunc ferri potest pro futuris culpis, capitulo Ut Animarum periculis, de Constit. in sexto, cap. à nobis, il primo, de sent. excomm. Gloss. in cap. Romana, in verb. futuris, de sent. excomm. in sexto, quam communiter receptam dicit Covar. in relect. cap. Alma mater, par. 1, §. 10, numero 1, Ugolin. de Censur. tab. 1, cap. 9, §. 5, numer. 1, & seq. Aut + excommunicatio generaliter fertur ab homine pro futuris culpis, & tunc, aut culpa praecessit, vel offensae prius facta est, & tunc potest fieri excommunicatio pro futuris culpis, ne impofterum culpa similis committatur, aut offensae reiteretur, & fiat capit. à nobis il primo, de sent. excomm. in sexto, Ugolin. de censur. dicta tabul. 1, cap. 9, §. 5, numer. 3, versicul. excipitur, Covar. in relect. dict. capit. Alma mater, par. 1, §. 10, numer. 1, versic. sunt tamen, opinentur, ubi quod ultus forensis,

- sis, & praxis, quæ est optima legum interpres, ut istæ excommunicationes generaliter ferri ab homine possint, pro futuris culpis, induxit; aut
 259 ¶ non præcessit culpa, vel offensæ, ut supra, & tunc aut aliqua subest causa rationabilis Excommunicationis ferendæ pro futuris culpis, aut non: si subest, potest ferri ab homine pro eis excommunicatio, d. capit. à nobis, il primo de sentent. excomm. capit. Romana, §. caveant, de sentent. excomm. in 6, Covarr. in relect. d. cap. alma mater par. 1, §. 10, numero 1, vers. sunt tamen, Ogo- lin. de censuris d. tab. 1, cap. 6, §. numer. 3, vers. po- stremo, & in his terminis procedunt etiam tra- dita per Gallef. d. q. 12, numer. 11, & Salust. Tib. d. lib. 1, cap. 33, numer. 4, cum aliis supra allegatis, aut denique nulla præcessit culpa, vel offensæ, vel
 267 ¶ causa rationabilis, & tunc ab homine non po- test ferri excommunicatio pro futuris culpis, & ita procedit text. in cap. Romana. ubi glof. in verb. futuris, de sent. excomm. in 6, & Burat. d. dec. 588, n. 3.
 260 Sexto non procedit in Prælo Regulari ex- communicante suum Religiosum, Lap. alleg. 71, Prælati, nam in istis Prælati Regularibus non servatur juris ordo sicut in secularibus ca. qua-
 269 liter il secundo, de accus. Felin. in ca. Sacro num. 7, de sent. excomm.
 261 Septimo non procedit quando ponitur inter- dictum non ad medelam, sed ad pœnam, c. 2, de const. in 6, c. quamquam de cens. in 6. Navarr. in Summ. c. 7, n. 164, vers. quarto, quod procedit et- iam in suspensione, & excommunicatione, Dec. in ca. reprehensibilis n. 8, de appell.
 262 Octavo non procedit quando excommuni- catio fertur pro defensione jurisdictionis ex- communicantis, Lap. d. alleg. 73, numer. 3, Innoc. in cap. venerabilia n. 3, & seq. de cens. Gemin. in cap. di- lecta nu. 7, vers. quæro an requiratur monitio, & ibi, Jo. Andr. n. 3, & Franc. nu. 2, de sent. excomm. in 6, Felyn. in c. Sacro. n. 6, de sent. excomm. & in c. cum sit Romana nu. 16, de appell. Dec. in c. reprehensibilis numer. 11, de appell. Mandos. ad Lap. d. alleg. 73, sub litera I. Quæ tamen limitatio procedit, quan- do quis procedit extrajudicialiter uti pars, non uti iudex in judicio, juxta text. in d. cap. dilecto, de sent. excomm. in 6, ut DD. præfati satis aperte affir- mant.
 263 Nono non procedit, quando adest prohibitio, vel monitio à jure, vel ab homine alicujus futuri, ne scilicet aliquid fiat, vel quid debitum, vel honestum impleatur, prout quod non fiant Sta- tuta contra libertatem ecclesiasticam, vel facta cassentur, vel quid simile, tunc enim ipsa prohi- bitio deserviet pro monitione, cap. noverit, de sent. excomm. Salust. Tib. in verb. Excommunicatio il primo, n. 12, & n. 13.
 264 Decimo non procedit, quando excommuni- catio fertur pro manifesta offensæ contra præ- sentem, Lap. alleg. 73, n. 3. Add. ad Feder. de Senis cons. 11, nu. 5, in fine, Mandos. ad Lap. post alios quos cumulat d. alleg. 73, sub litera H.
 265 Decimo primo non procedit quando contu- macia, seu delictum est manifestum, prout fa- ctum in præsentia judicis, Fel. in c. Sacro, n. 11, vers. 6, limita de sen. excomm.
 266 Decimo secundo, denique non procedit in

excommunicatione lata vigore obligationis Cameralis in subsidium Juris, nam tunc, expen- dito Mandato executivo Executores faciunt fi- dem, se fecisse diligentias pro illo exequendo, & non potuisse illud realiter, aut personaliter exe- qui, unde productio in actis d. Mandato cum fi- de Executorum à tergo illius, citata parte ad di- cendum contra jura, obtineatur decretum ad- missionis, si, & in quantum. Et successivè citatur pars ad videndum extendi formam Camerae, & se declarari excommunicatum in juris subsidium, & literas declaratorias, & Cedulones decerni, & obtineatur decretum, nisi infra tres, & juxta Praxim superius traditam sub numer. 54. & seqq. Salust. Tiber. in Prax. lib. 1, c. 31, nu. 8, & seqq. Qui ¶ quidem ternarius, seu trium dierum termi- nus, assignari solitus, videtur de stylo inductus loco triæ mentionis, vel unius pro tribus, ad hoc ut validius ad excommunicationis, seu Cen- surarum fulminationem procedi possit, juxta traditam per Gallef. de oblig. Camer. q. 16, nu. 33, & seq. vel loco ¶ monitionis esse potest iudicis præ- ceptum, quod continet in se obligatio Camera- lis, Gallef. de oblig. Camer. q. 2, n. 13.

Tribus verò diebus ¶ prædictis elapsis, cita- tur denuo pars ad videndum relaxari literas de- claratorias alias decretis, & quatenus opus sit de novo decerni, & relaxari, & obtrinetur decre- tum, nisi ad primam, cum intimatione, qua e- xecuta & reproducta, dicta prima die juridica elapsa, expediuntur literæ declaratorie, & Ce- dulones affiguntur, Salust. Tiber. d. cap. 31, n. 9.

270 Ex quibus inferitur, quod licet obligans se in forma Camerae consentiat, se posse pro execu- tione hujusmodi obligationis excommunicari, ut legitur in formula d. obligationis, impressa apud Gallef. de oblig. Cam. in princ. fol. 3, & apud Sa- lust. Tiber. in Prax. lib. 1, fol. 461, nihilominus contra eum non proceditur ad fulminationem Cen- surarum, nisi in primis extenta forma Camerae, juxta stylum Curiae, citata parte, si mitrumen- tum est extra Tribunal A. C. rogatum, etiam si fuerit concessum in mandatum unica, &c. Sa- lust. Tib. in Prax. lib. 1, cap. 34, n. 2, Post. de Manut. obser. 103, numer. 26, & deinde, nisi in juris sub- sidium, & quatenus contra eumdem nec perso- nalis, nec realis executio fieri possit, Pius V. in re- for. Trib. A. C. §. quod si quando, & est ejus Const. 117, inter illa secundum antiquam impress. Paul. V. in re- form. Trib. Urb. sub tit. de A. C. & ejus Tribun. §. minusque, quæ est ejus Const. 71, Universi Agri, Sa- lust. Tiber. in Prax. lib. 1, cap. 39, numer. 8, & seqq. & numer. 13.

271 Et est etiam Sacrosancti Concilii Tridentini dispositio in consensum, ne pro debito, aut pœna pecuniaria, nec in causis Civilibus, nec in Crimi- nalibus quis possit, nisi in subsidium excommuni- cari, Conc. Triad. sess. 25, c. 3, de reform. Navar. in sum. c. 26, n. 10, Rot. dec. 327, n. 5, post. Consil. Farin. leg. 2.

272 Verum diligentia, de quibus supra, ad hoc ut possit ad excommunicationem procedi contra Debitorem obligatum, fieri debent omnino in locis destinatae solutionis, & in quibus venit faci- enda executio, Paul. V. Const. 71, Universi Agri in §. minusque, Salust. Tiber. lib. 1, cap. 32, numer. 8, & seqq. & n. 13, & cap. 33, n. 1.

Cen.

- 273 Censuras autem vigore obligationis Cameralis solus A.C. qui est illarum Iudex privative quoad omnes alios, fulminare potest, sic disponentibus ejus facultatibus, *Paul. V. Constit. 28, Eximia, Zacch. ad Galles. de oblig. Camer. quest. 12. n. 1.*
- 274 Sunt tamen plures personæ, contra quas A.C. non solet vigore obligationis Cameralis fulminare censuras.
- 275 Primò namque Episcopi, & Prælati de stylo Curia non solent excommunicari, sed tantum à Divinis suspendi, vel interdici, prout solet etiam respectus hujusmodi haberi secularibus in dignitate constitutis, qui tamen in forma Cameræ obligati possent excommunicari, cum eorum dignitati, atenta dicta obligatione, & consensu, non fiat injuria, juxta *Galles. de oblig. Camer. q. 36. n. 20. & seq.*
- 276 Cæterum nec in Curia, nec extra, contra Episcopos, Prælatos, ac Officiales Papa, & Magnates ob supremi Principis reverentiam, nisi facto Verbo cum Sanctissimo, & de illius expresso mandato, excommunicationis literæ declaratorie, nec etiam in juris subsidium, conceduntur, *Extravag. cum Matthæus, de hereticis, Salust. Tib. in prax. lib. 1. c. 31. n. 22.*
- 277 Secundò non solent excommunicari mulieres, ut experientia, & praxis rerum magistra docet, ad interpretationem, *ff. de leg.*
- 278 Tertio nec etiam solet ferri excommunicatio contra debitorem pauperem, & miserabilem sine sua culpa effectum, quia non est addenda afflictio afflictis, sed si eorum culpa essent effecti tales, *Salust. Tib. d. lib. 1. c. 33. n. 2. Abb. in c. Odoardus, n. 9. de solut. Galles. de oblig. Cam. q. 36. n. 24. & ibi Zacch. num. 5, Rot. post eundem Zacch. de oblig. Camer. decis. 40. n. 6.*
- 279 Et ratio est, quia in paupere miserabili, qui nihil habet, quod solvat, cessat contumacia, sine qua excommunicatio ferri non solet, *Galles. de oblig. Camer. q. 36. n. 24. Rota post Zacch. ad eundem Galles. decis. 40. n. 6. Burat. dec. 933. n. 2.*
- 280 Quod si inopia non esset ita notoria, & sententia excommunicationis contra inopem ferretur, posset nihilominus uti injusta, probata inopia, revocari, *Galles. d. q. 36. n. 24. quinimò quando excommunicatus est adeo pauper, quod solvere, & satisfacere non potest, est absolvendus ex officio, Cap. à nobis, il secondo, de sent. excomm. Abb. in c. cum homines, de Decim. latè Redoan. de spol. q. 13. n. 42.*
- 281 Quarta infantes, & mentecapti, furiosi, & similes, qui infantibus æquiparantur, l. 1. & l. quod si infans, ff. de rei vind. §. Sed quod diximus inst. de inutil. stipulat. V. ante de nullit. defect. in hab. n. 15. non possunt excommunicari, quia non videtur posse dari casus, in quo ipsi possint valide personam propriam in forma Cameræ obligare, *Galles. de oblig. Camer. d. q. 36. n. 23.*
- 282 Quod si daretur casus, in quo pupillus doli capax posset propriam personam valide obligare, posset etiam vigore hujusmodi obligationis excommunicari, *Galles. d. q. 36. n. 23.*
- 283 Sed furiosus valide obligatus ante furem, adhuc non videtur, fure superveniente, posse pro hujusmodi debito obligatione Camerali

vallato excommunicari, tum quia non debet excommunicari, nisi is, qui facere contemnit id, ad quod tenetur, *Oldr. conf. 277. quod Abbas, per eorum, cum aliis allegatis supra versic. 3. nec etiam.*

284 Tum quia est veluti infans, cui æquiparatur, l. Infans, ff. ad l. Cornel. de Sicar. cum aliis supra allegatis, & quicquid videt, & facit ignorat, *Clar. in §. fin. quest. 60. n. 7. vers. Item quaro.* Tum quia sine dolo, contumacia, vel mora, quorum omnium ipse est incapax, ex præallegatis, non fertur contra aliquem excommunicatio, *Salust. Tib. lib. 1. cap. 33. num. 4. ubi allegat.* Tum denique, quia furiosus satis suo furore torquetur, *Clar. in §. fin. quest. 60. num. 7. vers. Item quaro, & fati infelicitas eum excusat, d. l. Infans, ff. de Sicar. & non debet addi afflictio afflictis, l. Navis, §. cum autem, ff. ad l. Rhod. de jact. c. Licet multum, de censuris, cum similibus.*

285 Operatur autem excommunicatio, inter alios effectus, ut excommunicatus repellatur à limine iudicii, *Cap. Decernimus de sent. excomm. in 6. Rota decis. 275. num. 5. post conf. Farin. lib. 2. Coccin. decis. 425. n. 3. Rota dec. 606. n. 3. par. 2. & dec. 107. n. 5. par. 6. recent.* cum aliis allegatis supra, cap. 8. litera A.

286 Adeò quod illi nec etiam sit concedenda manutentio, *Rota d. dec. 275. n. 3. post conf. Farin. Coccin. d. decis. 425. n. 3. Greg. dec. 64. num. 3. & ibi Beltram. n. 13. Cavalier. dec. 372. n. 2. Rota dec. 514. n. 2. par. 2. & dec. 193. n. 1. par. 5. & dec. 107. n. 5. par. 6. recent.*

287 Potest nihilominus excommunicatus se defendere, *Cap. intelleximus, ubi Antonius de Burr. n. 1. & n. 4. Felyn. n. 4. & seq. Dec. n. 51. de Jud. Gravar. ad Vestr. in prax. lib. 7. c. 1. n. 25. & n. 28. & seq. Ugo. de censur. tab. 2. c. 16. §. 4. n. 1. & seq. & §. 5. n. 1. & §. 6. n. 1. cum aliis allegatis supra, c. 8. litera A. vers. conclusio.*

288 At si sit clericus beneficiatus, & perseveret per annum in excommunicatione potest privari Beneficio, *Cap. rursus, & cap. quicumq. 11. qu. 3. Abb. in cap. 1. num. 24. de Jud. Gravar. ad Vestr. lib. 8. cap. ult. n. 43. M. A. Genuen. in prax. Archiep. c. 26. n. 1. & n. 3.*

289 Quod tamen non procedit, quando quis fuit excommunicatus ob causam pecuniariam, *Abb. in cap. contingit, n. 7. de dol. & cont. cum aliis cumulatim per Gravar. ad Vestr. d. l. 8. c. ult. n. 42. Genuen. in prax. Archiep. c. 26. n. 6. vers. Notandum præterea.*

290 Cæterum ab excommunicatione lata in Curia non datur absolutio, nisi causâ cognita, *Salust. Tiber. in prax. lib. 3. cap. 7. nu. 31. Verall. dec. 2. n. 1. par. 1. Rota decis. 4. in fin. de sent. excomm. in antiq. Seraph. decis. 1164. num. 4. Burat. dec. 146. num. 1. & nisi parito iudicato, Seraph. dec. 432. num. 1. Rota dec. 621. num. 3. par. 2. recent. Burat. dec. 88. n. 5.*

291 Nec etiam de stylo Rotæ à censuris latis in Curia datur absolutio ad cautelam, nisi constet de nullitate, *Put. dec. 36. lib. 1. in correct.*

292 Quo verò ad censuras latis in partibus, commissa in Rota causa appellationis, & nullitatis, semper solet Rota ad cautelam ab illis absolvere, *Mandof. in prax. Signatur. Grat. sub tit. de absolur.*

- solut. ab excommu. vers. absolutio à Rota, *ut dec. 39, lib. 1. in correct.* Rota in Leopoliem. censurarum 27. *Januar. coram R. P. D. Cerro, & idem observatur in Lucia A. C. teste Salust. Tiber. li. 3. cap. 7. nu. 30.*
- 296 Non tamen datur à Rota absolutio, sine commissione speciali, Rota dec. 4. de sent. excomm. in antiq. & dec. 3. num. 3. vers. Item quia, & ibi Papaz. n. 7. de renunc. in nov. & dec. 5. 46. n. 4. par. 2, & dec. 6. 4. 4. n. 3. par. 3. recent. Buratt. dec. 51. n. 6. & dec. 88. n. 4.
- 297 Sed A. C. hac commissione non indiget, quia vigore suarum ordinariarum facultatum absque alia commissione à quibusvis censuris quasvis personas, & loca, etiam Universitates, & Capitula potest, non solum in honorem festivitatum Paschalis, & Natalis D. N. Jesu Christi, & alias cum reincidentia, sed etiam penitus absolvere, *Greg. 14. in const. Ad generis impress. apud Salust. Tib. in prax. lib. 4. Paul. V. const. 28. Eximia, cum aliis supra allegatis p. r. c. i. n. 33.*
- 298 Quæ quidem absolutio in honorem festivitatum Paschalis, & Natalis Domini, cum reincidentia post festa, datur, etiam de stylo Rotæ, *Caput. q. dec. 2. n. 2. p. 1.*
- 299 Absolutus autem cum reincidentia, elapso tempore, per quod absolutus fuit, absque alia declaratione remanet ipso jure, & prout erat antea, excommunicatus, *Dec. cons. 1. 45. per tot.*
- 300 Et sicut absolutus cum reincidentia per aliquod tempus, eo tempore, per quod absolutus fuit, non est excommunicatus, sic etiam excommunicatus sub conditione nisi infra tres, aut decem dies satisfecerit, pendente illo termino excommunicatus non est, *c. prater à il secundo, de appell. ubi quod d. Excommunicationis sententia est conditionalis, Soc. in l. quibus diebus, §. Quidam Titio, n. 9. ff. de cond. & demonstr. Gallef. de oblig. Camer. q. 36. n. 10.*
- 301 Absolutio verò obtemperata vigore Bullæ cruciatæ non juvat nisi post justam satisfactionem & in foro conscientie tantum, *Navar. cons. 51. de sent. excomm. Rota dec. 659. n. 2. p. 4. recent.*
- 302 Operatur tamen hæc absolutio, ut sic absolutus possit suscipere Sacramenta, *Navar. d. cons. 51. n. 2. Rota d. dec. 659. n. 2. p. 4. rec.*
- 303 Petens autem absolvi non fatetur se excommunicatum, quia potest petere ad cautelam, *Rota dec. 5. de except. in antiq. & dec. 534. n. 9. p. 1, & dec. 309. n. 19. p. 7. rec. Beltram. ad Greg. dec. 331. n. 18. ubi quod hoc non procedit, quando ex factio, quod narratur, excommunicatio resultat, & probata remanet.*
- 304 Non omitto, quod petens absolvi à censuris, tenetur præstare cautionem juratoriam de stando, & parendo mandatis Ecclesiæ super illa excommunicatione, *c. ex tenore, cap. Cum desideres, & cap. super eo, de sent. excomm. gloss. in c. qua fronte, in verbo cautione, & ibi DD. de appellat. Staphil. de lit. grat. fol. 157. vers. ult. quoad materiam, Rota dec. 2. de sent. excomm. in nov.*
- 305 Et si primò hoc non procedat in excommunicato ad paris instantiam, quia non paruit iuri, id est, quando excommunicatio lata fuit pro contumacia judiciali, nam tunc cautio jurato-
- ria non sufficit, sed requiritur cum fideiussore, vel pignore, *c. ex parte, il primo, & ibi gloss. in verbo sufficienter, de verb. sig. qua fronte ubi gloss. in verbo cautione, & Butr. n. 15. Abb. n. 17. Prepos. n. 15, & Franc. num. 20. de appell. Elyn. in c. cum contingat, n. 5. vers. 2. declar. de offi. deleg. Staphil. de lit. gra. fol. 157. vers. sed ego distinguem, Rota d. dec. 52. vers. Secus verò de sent. excomm. & post Zach. de oblig. Cam. dec. 115.*
- 306 Secundo non procedit, quando agitur de reficiendis expensis factis occasione huiusmodi contumaciæ, quia tunc etiam requiritur satisfactio, vel fideiussio, aut pignus, *Mil. in verb. Excommunicatus autem, vers. quod autem, Rota d. dec. 2. vers. secus, de sent. excomm. in nov.*
- 307 Tertio non procedit, quando semel absolutus non servavit promissa, nam tunc non absolvitur amplius, nisi dato fideiussore idoneo, ne detur occasio peccandi, *Capit. quæstioni, ubi DD. de appell. cum aliis quos sequitur Prepos. in cap. Qua fronte, num. 15. vers. Limitabitur secundo, de appell.*
- 308 Quarto non procedit, quando dubitatur, quod excommunicatus non sit observaturus iuramentum, *c. Clericus, de cohab. cler. & mulier. Prepos. in d. c. Qua fronte, n. 15. vers. Limitabitur 3, & ibi Franc. n. 20. vers. 3. casus, de appell.*
- 309 Quinto non procedit, quando restituitur possessio, quæ alias fuerat sequestrata, ut in c. 1. in fine, de sequestr. poss. & fruct. nam tunc cautio juratoria non sufficit, sed requiritur cum fideiussore, vel pignore, *gloss. in d. c. 1. in verbo sufficienter, de seq. poss. & fruct. & in d. cap. qua fronte, in verbo sufficienter cautione, & ibi Franc. n. 20. vers. 1, quando, de appell.*
- 310 Sexto non procedit in excommunicato ob manifestam contumaciæ, nam tunc requiritur satisfactio *c. ex parte, il primo, de verb. signif. c. Venerabilibus, §. secus, de sent. excomm. in 6. gloss. in d. cap. ex parte, in verbo pro contumacia de verb. signif. Mil. in verbo excommunicatio pro manifesta offensa, Prepos. in cap. qua fronte, num. 15. vers. Limitabitur 4, & ibi Franc. num. 20. de appell. secus si crimen principaliter non sit contra hominem, sed contra Deum, Franc. in d. cap. Qua fronte, n. 23, & ibi Prepos. n. 15. vers. unde pro solutione, de appell.*
- 311 Septimò non procedit in excommunicato ob manifestam offensam, seu crimen, quod principaliter respicit hominem, seu partem adversam; nam nec eo casu aliqua cautio est sufficiens, sed requiritur satisfactio, *c. ex parte, il primo, de verb. signif. d. c. Venerabilibus, §. secus, de sent. excomm. in 6. gloss. in d. cap. ex parte, in verbo pro contumacia de verb. signif. Mil. in verbo excommunicatio pro manifesta offensa, Prepos. in cap. qua fronte, num. 15. vers. Limitabitur 4, & ibi Franc. num. 20. de appell. secus si crimen principaliter non sit contra hominem, sed contra Deum, Franc. in d. cap. Qua fronte, n. 23, & ibi Prepos. n. 15. vers. unde pro solutione, de appell.*
- 312 Subdit tamen glossa in d. cap. ex parte, il primo, in verbo pro contumacia, vers. quid si aliquis, quod quando quis est pauper, ita ut satisfacere non valeat, poterit præstare cautionem de satisfaciendo, cum pervenerit ad pinguiorum fortunam, *Cap. Odo arduus de solut. et si non potest cautionem præstare, tunc juret, & præstet quam potest.*
- 313 Ex quibus primò inferitur confusè, & contra textum

textum in d. cap. ex parte, & d. cap. Venerabilibus, §. Secus, locutum fuisse Straphil. de lit. Grat. fol. 157 vers. sed ego distinguere, dum ait, quod pro crimine manifeste debetur sufficiens cautio, iuxta tradita per Gloss. in d. cap. ex parte, in verb. sufficiens, quæ ait sufficientem esse cautionem, si pigora, vel fideiussores dentur; nam d. Gloss. ibi loquitur iuxta primum casum ipsius text. quem glossat, videlicet, quando quis fuit excommunicatus pro contumacia tantum, ut ibi ex text. junct. a d. Gloss. clare patet; at in secundo casu quando quis excommunicatur pro manifesta offensa, Gloss. ibi in verb. Pro contumacia, ait, quod hic talis non debet absolvi nisi satisfaciatur, cum constet de maleficio suo, & quidem si aliàs dixisset Glossa, dixisset contra textum in d. cap. ex parte, in verb. In secundo, ubi expresse deciditur, quod si offensa est manifesta, requiritur satisfactio.

314 Inferitur secundo, quod Oran. in decis. 115. n. 6. post Zacch. de oblig. Camer. dum dicit, quod quando quis fuit excommunicatus pro manifesta offensa, id est pro crimine, debet præstare cautionem fideiussoriam, sicut quando quis fuit excommunicatus pro contumacia judiciali, ut possit absolvi, ut ibidem num. 2. & seqq. videtur etiam confundi; nam Gloss. quam ad id allegat, in d. cap. ex parte, in verbo Pro contumacia, de verb. signif. expresse dicit, quod ad hoc ut excommunicatus pro manifesta offensa possit absolvi, requiritur satisfactio, & quod cautio cum fideiussione tantum sufficeret, quando quis esset adeo pauper, ut satisfacere non posset, Cap. Odoardus, de solut. nisi illud Orani dictum ad hunc ultimam casum debitoris pauperis tantum restringatur.

315 Octavo non procedit, quando quis fuit excommunicatus ob debitum vigore privilegii obligationis Cameralis; nam si creditum est clarum, & liquidum, quis non absolvitur, nisi satisfaciatur, licet aliquando per mensem, cum reincidentia, vel in honorem festivitatum, cum reincidentia post festa, & credito adeo claro, & liquido non existente, ad beneplacitum, absque alia cautione, absolvatur; parte tamen semper citata, ut quotidie observat praxis, & ob id licet de jure excommunicatus non absolvatur, nisi data cautione de stando juri, quando quis fuit excommunicatus ob contumaciam judicialem, vel ob delictum, hoc tamen non adaptari ad casum, in quo quis fuit excommunicatus pro debito vigore privilegii obligationis Cameralis, respondit Rota d. decis. 115, num. 7. post Zacch. de oblig. Camer.

316 Non denique non procedit, quando quis fuit excommunicatus virtute obligationis Cameralis pro debito omnino illiquido, non justificato; nam, cum tunc excommunicatio sit ipso jure nulla, non requiritur alia cautio, quinimo nec etiam est necessaria absolutio, Rota d. decis. 115, num. 9. & seq. post Zacch. de obligat. Camer.

317 Adeo quod nec etiam sufficeret nova productio iurum in actis pro justificatione dicti crediti illiquidi: quia censuræ debent ex eisdem, non autem ex novis deductis, justificari, Rota

post Zacch. de obligat. Camer. d. decis. 115, num. 11. Buratt. dec. 760. num. 11. Ferentill. ad Buratt. dec. 451. n. 15.

E De cautione in forma depositi cum obligatione de solvendo ad omne mandatum Domini dictum est supra, sub litera B. vers. Videtur nihilominus, num. 182, & seqq. Sed ibi dicta procedunt in materia sequestri, cæterum quando agitur de executione personalis, non relaxatur debitor, nisi soluto debito, vel data cautione in forma depositi, de solvendo ad omne Judicis mandatum, quod potius quam de jure, cum deponere non sit solvere, ex inveterato stylo Tribunalis A.C. procedere, testatur Salust. Tib. lib. 1, c. 4.

F Illustriss. D. Carcerum Præses, qui est unus ex Rever. Cam. A. Clericis, unâ cum aliis carcerum Visitationibus, sacram Visitationem repræsentat, solentque ad eum, ut plurimum causæ carceratorum ab eadem sacra Visitatione remitti, cujus jurisdictionis per relaxationem carcerati à carceribus expirat, adeo quod non potest amplius in cognitione causæ principalis se intromittere, sed merita sunt à suo Judice cognoscenda, Paul. V. in reformat. Tribunal. Urb. sub titulo de facult. Visitationis carcer. §. Præses, quæ est dicta ejus Const. 71. Universi agri.

320 Habent autem Visitatores carcerum facultatem relaxandi debitores à carceribus ex infra scriptis causis.

Primo, concedendo dilationem data cautione, possunt relaxare debitores, qui in carceribus quotidie efficiunt minus solvendo, dum extra carceres facilius modum solvendi reperiret, dummodo creditor sit ditior, & ære alieno non oneratus.

Secundo debitorum carentem pecuniis, qui tamen habet bona sufficientia pro satisfactione creditoris, dummodo consentiat ex tunc subhastationi, indicet bona, & det cautionem de se repræsentando in casu impedimenti, vel non sufficientia, sed si bona non sufficientia, nec velit cedere bonis debitor, non possunt illum relaxare, nisi de omnium creditorum consensu. Idemque servatur, si est clarum, quod debitor non possit satisfacere, nisi ex sudore vultus sui.

Tertio, quando bene cautum est creditori per executionem realem.

Quarto debitorem infirmum, & pauperem, nisi creditor ei ministrat alimenta, & medicamenta, data tamen cautione, si illam habes, si minus, juratoria cautione præstita, de se repræsentando sub pœna debiti.

Quinto debitorem pauperem, cui creditor non aequè pauper, non subministrat alimenta, prout sibi sunt mandatum.

Sexto mulieres honestas pro debito civili, etiam publico, captas.

Septimo debitorem suspectum de fuga, data cautione de se repræsentando sub pœna debiti.

Octavo debitorem, qui, servatis servandis, cessit bonis.

Nono debitorem nulliter, & indebitè captum, quando de hujusmodi nullitate manifestè apparet.

Decimo

- Decimo debitorem, qui ex natura debiti de jure non tenetur, nisi in quantum facere potest, cum nec etiam tunc carcerari potuisset, & executio sit hoc casu dirigenda contra bona.
- In quibus plurimum tribuitur DD. Visitatorum arbitrio, Paul. V. in d. Reform. Tribun. Urb. sub tit. de facult. Visitatorum carc. qua est dicta eius 330 Constit. 71. Universi agri.
- 321 Persona autem, quae de jure non tenetur, nisi in quantum facere possunt, ac deducto ne egeant, sunt
- Primo locius, maxime si sit omnium bonorum, l. Verum, in princ. & §. 1. ff. pro Soc. l. sunt qui, ubi glos. in verb. accipiendus, & Bart. in prima oppositione, ff. de re jud.
- 322 Sed hoc non procedit, primo quando quis negat se locium, vel dolose veritatur, l. sed hoc, §. quod autem, ff. de re jud. l. sunt qui, ubi glos. in verb. re, ff. de re jud.
- Non procedit secundo in fidejussore, nec in heredem locii d. l. Verum, in princ. ff. pro socio.
- 323 Secundo patronus, parona, liberique eorum, & parentes, l. Patronus, ff. de re jud.
- Sed hoc non procedit, quando jus patronatus fuit amissum, Glos. in d. l. Patronatus, in verbo Patronatus, ff. de re jud.
- 324 Tercio parentes in infinitum a filiis, seu, liberis conventi, l. sunt qui, in fine l. Patronus, ubi glos. in verbo Parentes, & l. inter eos, §. sed & si cum parte, ff. de re jud.
- Quarto miles in expeditione existens, l. Item miles, ff. de re jud. Genuin. in prax. c. 3. n. 1.
- 325 Quinto maritus pro quibuscumque contrahentibus ab uxore in iudicio conventus, l. Non tantum, ff. de re jud.
- Sexto uxor a marito pro quovis contractu in iudicio conventa, ut servetur aequalitas, d. l. Non tantum, in fine, ff. de re jud.
- 326 Septimo focer a nuru in iudicio conventus, l. sicut autem, in princ. ubi glos. & Bart. ff. de re jud.
- Octavo locer conventus a genero pro dote constante matrimonio, l. sed hoc ita, in princ. ff. de re jud. Gail. observ. 87. num. 6. lib. 2. Ant. dec. March. 18.
- Sed hoc non procedit, quando focer convenitur a genere soluto matrimonio, l. sicut autem, §. sed an in iudicio, l. sed hoc ita, ubi Bart. ff. de re iudic.
- 327 Nono filii ejusdem matrimonii heredes viri, si conventi fuerint pro restitutione dotis, l. etiam in princ. ff. solut. matr. Glos. in l. si cum procuratore, in verb. Insolidum, & ibi Bart. nu. 3. ff. de re iud.
- Sed hoc non procedit in filiis ex alio matrimonio dicti mariti heredibus, Glos. in l. si cum procuratore, in verbo Insolidum, & ibi Bart. n. 3. ff. de re iud.
- Secundo non procedit in heredem non suo, l. & si fidejussor, §. si maritus, ubi glos. in verb. Heredem, ff. de re iud.
- 328 Decimo, Procurator, vel defensor mariti, l. cum procurator, ubi Bart. n. 1. & seq. ff. de re jud.
- Sed hoc non procedit marito mortuo, nam tunc fiet condemnatio insolidum, d. l. si cum procuratore, ff. de re jud.
- Decimo-primo fidejussor Socii, vel patroni, aut alterius, qui non condemnatur, nisi in quantum facere potest, si quasi defensor locii, aut alterius ex praedictis iudicium susceperit, l. Verum, in princ. ubi glos. in verbo conveniuntur, ff. pro soc.
- Est autem defendere, id facere, quod D. in litem faceret, & cavere idonee, nec debet durior conditio procuratoris fieri, quam sit Domini, praeterquam in satiscando, l. sed, & ha. persona, §. defendere, ff. de proc. l. Minor. 25. annis, §. Quoniam, ff. eod. tit. & ob id etiam defensor mariti in amplius quam facere potest, non est condemnandus, d. l. Minor. §. quoniam, ff. de proc. cum aliis supra alleg. vers. procurator, n. 226.
- 331 Decimo-secundo fidejussor eius, qui non tenetur, nisi in quantum facere potest, quando principalis comparer, suscipiendo in se iudicium, opponit exceptionem ex persona sua, l. Idemque, §. generaliter, in fine, ff. mand. Alberic. in l. Est fidejussor, circa med. vers. sed ad hoc, & ibi Bart. n. 2. ff. de re jud.
- Sed hoc non procedit, quando principalis non suscipit in se iudicium, nisi fidejussor illud in se suscipiat, defensor, ut supra, quia regulariter fidejussor condemnatur insolidum, & insolidum repetit, l. Nescimus, & l. Est fidejussor, ubi Bart. n. 1. ff. de re jud.
- 332 Decimo-tercio Clericus, Genuin. in prax. c. 3. n. 1. Ricc. dec. 20. n. 2. par. 2.
- 333 Decimo-quarto ille, qui ex causa donationis convenitur, non tenetur, nisi in quantum facere potest, & deducto ne egeat, verum etiam insolens are alieno deducto, l. inter eos, §. is quos, ff. de re jud.
- Per textum autem in d. l. inter eos, §. is quos, ff. de re jud. alias de Anno 1618. in conclusionibus, quas publice in almo Gymnasio Pisano discutendas proposui, defendebam, donationem omnium bonorum praesentium, & futurorum valere, quia, si donator non tenetur, nisi in quantum facere potest, & deducto ne egeat aliquid ei remanet, de quo potuerit testari, & invenire de facili heredem, & ob id d. donatio non est contra bonos mores, cum non auferat liberam testandi facultatem, & dicunt tenentes communiter contrarium.
- Et licet exadverso diceretur, implicare contradictionem, quod valeat donatio omnium bonorum praesentium, & futurorum, & quod omnia bona non sint tradenda donatario.
- Replicabam negando implicationem contradictionis; nam conclusio, an donatio omnium bonorum praesentium, & futurorum valeat, disputatur in eo sensu, & terminis, hoc est, an sit ipso Jure nulla, vel valida, & communis est opinio, quod non valet, hoc est quod sit nulla, unde non implicat contradictionem affirmare contra communem, quod d. donatio valeat, hoc est, non sit nulla, & quod nihilominus donatori aliquid sit relinquendum, ac si illud sibi ab initio, quando donavit, expresse reservasset, cum non teneatur, nisi deducto ne egeat, & nisi in quantum facere potest, ac proinde obiectum implicationis contradictionis remanet verbale.
- Ut

- Utrumque tamen hæc ratio vera sit in judi-
 cando à communi non recedere non audeam, sicut
 335 regulariter à communi non esse recedendum
 per textum in l. prima, vers. Crebrior apud veteres
 est opinio ff. de offic. Quest. & alia jura, quæ ad id
 congestit Andr. Barbat. ad Alex. cons. 55, Perse-
 ctus, n. 27. in fin. lib. 4. Alex. cons. 12. Attentus, in fin.
 lib. 3. Roman. cons. 239. nu. 2. vers. quicquid, Aliat.
 præsumpt. 51. reg. 1. n. 2. Ant. Mar. Corat. de com-
 mun. opin. in præfat. n. 38. & tit. 9. n. 3.
- 336 Decimo quinto, maritus conventus ab uxore
 pro dote, l. Non tantum, l. sicut, l. Patronus, &
 l. Fidejussor, §. si maritus, ff. de re jud. l. Maritum, ff.
 solut. matr. §. Item si de dote instit. de act. Rota in
 Recanaten. separationis thori 26. Feb. 1625. coram
 bon. mem. Pirouano.
- 337 Sed hoc primo non procedit, quando mari-
 tus dolo fecit, quominus facere posset, l. Verum,
 §. Tempus, ff. pro soc. l. etiam, §. Licet, ff. soluto
 matr. l. unica, §. Cum autem. C. de rei uxore.
 act. Gloss. in l. sunt qui, in verbo ferè, ff. de re
 jud.
- 338 Quæ quidem fallentia habet locum non so-
 lum in marito, sed etiam in omnibus aliis præ-
 dictis privilegiatis, qui non tenentur, nisi in quan-
 tum facere possunt, text. est, in l. Verum, §. Tem-
 pus, vers. quod, & in ceteris, ff. pro soc. &
 merito, quia non est dignus beneficio, qui
 339 mentitur in eo, quod est causa beneficii,
 l. Sed hoc 12, §. Quod autem, ubi Bart. ff. de re
 jud.
- 340 Secundo non procedit, quando maritus fuit
 ingratus erga uxorem, prout quando illius vitæ
 iniuriatus fuit, Rota in Romana separationis tho-
 ri 14. Martij 1635. coram bon. mem. D. Merlino pos-
 tea Decano ubi quod id admittit etiam Rota in fa-
 men. separationis thori 4. Julij 1633. coram bon.
 mem. Coccin. Decano, quæ est decis. 231. n. 11. & seqq.
 par 6. recent.
- 341 Quæ etiam fallentia videtur in omnibus
 aliis privilegiatis antedictis locum habere, per
 regulam generalem, quam in materia ingratitu-
 dinis constituit Jafon. in §. Sed est qui, num. 5.
 versiculo prædicta intellige vera, Institut. de act. ubi
 342 quod ingratus amittit beneficium, deducto,
 ne egeat, sicut perdit alimenta: & Jafon. se-
 quita est Rota dicta decis. 231. num. 11. & seqq.
 par 6. recentior. nam ingratitudo perimit etiam
 id, quod habetur de jure naturæ, §. Aliud
 quoque, capitulum, & §. si verò contigerit, versu-
 culo justum autem, in Authen. ut cum. de appellat.
 cognosc.
- 343 Tercio non procedit, quando uxor est æquæ
 pauper, Franch. decision. 489 in fine, par. 3. Rota
 in dicta Romana separationis thori 14. Martij
 1635. coram bon. mem. Dom. Merlino, postea De-
 cano.
- 344 Sic etiam pauper potest in carceribus detine-
 ri ab æquæ paupere, licet ei non præstet ali-
 menta, quæ pauperi regulariter debentur, sic
 disponente Reform. Tribunal. Urb. sub tit. de sa-
 cultat. Visitat. carcer. quæ est Paul. V. Const. 71. Uni-
 versis agri.
- 345 Quarto non procedit in hærede mariti, nam

regulariter beneficium earum personarum, quæ
 non tenentur nisi deducto ne egeant, & nisi in
 quantum facere possunt, non transit ad eorum
 hæredes, l. Sciendum, & l. Nescimus in princ. vers.
 & sicut, ff. de re jud. l. verum, in princ. ff. pro soc.
 nisi sint filii ejusdem matrimonii hæredes vi-
 ri, qui conventi pro dotis restitutione gaudent
 privilegio ex allegatis supra, vers. 9. Filii, num.
 327.

346 Senex autem septuagenarius, quamvis non
 habeat hujusmodi beneficium, ne teneatur, nisi
 in quantum facere potest, pro debito tamen ci-
 vili non potest capi personaliter, Anchar. consil.
 336. n. 2. vers. Hupremissis, Caypan. ad Statut. Me-
 diol. cap. 243. litera B in verb. Majores sexaginta, n.
 7. Ojaseb. decis. 123. n. 3. in fine.

Et propterea Principes solent eorum rescrip-
 to gratioso eximere personas septuagenario-
 rum, quod passim conceditur in Signatura Gra-
 tiæ per sanctissimos Pontifices, cum clausula ta-
 men, facta assignatione bonorum, & præstato con-
 sensu illorum subbassationi, ut in specie fuit re-
 scriptum 7. Decembris 1643. per sel. mem. Urbanum
 Ottavum in una Beneventana pro Bartholomeo
 de Tassis, & per sanctissimum D. N. Innocentio
 am Decimum, 4. Aprilis 1645. in una Anconitana
 pro Ludovico Fatiolo, proponente R. P. D. à Valle,
 prout alias passim similiter servatum fuit, & serva-
 tur.

G In executione primo capiuntur mobilia, &
 347 semoventia, Secundo loco immobilia, l. divo
 Pio, §. in venditione, ubi Gloss. & DD. ff. de re jud.
 Fenzon. ad Statut. urb. libro primo, cap. 193. numer.
 quinto Tercio verò loco capiuntur nomina
 debitorum, dicta l. à divo Pio, §. In venditione,
 Galgagnet. ad Statut. urb. libro primo, cap. 195.
 num. 40. & num. 50. Quarto loco sunt ex-
 cutienda bona fidejussoris, ex allegatis per
 Fenzon. ad Statut. urb. dicto cap. 193. numero se-
 ptimo, & seqq. Ultimo loco capitur persona
 debitoris, per Gloss. in l. 3. §. Tutores, ubi Bart.
 ff. de susp. Tut. Galles. de obligat. Camer. quasi. 15.
 num. 2. Fenzon. ad Statut. urb. lib. 1. cap. 193. n. 3. &
 seqq. ubi de communi, & magis communi tes-
 tantes allegat.

348 Sed hoc non procedit, quando quis est
 obligatus in forma Cameræ, vel Guarantigæ,
 nam tunc potest incipi à captura
 personæ, etiam nulla facta discussione bo-
 norum, & fieri etiam executio realis, &
 personalis unico contextu, Salust. Tiber. in
 prax. lib. 1. cap. 41. num. 3. & seq. Galgagnet.
 ad Statut. urb. lib. 1. cap. 82. num. 50. & seq. Zaccb.
 ad Galles. de obligat. Camer. quasi. 15. num. 7. & nu.
 11. prout nec etiam requiritur, hoc casu aliqua
 excusatio confidejussorum, Rota post Zaccb. de
 obligat. Camer. decis. 118. num. 5. & num. 7. Quin-
 imò in obligatione Camerali admittitur va-
 riatio contra coobligatos de uno ad alium, de
 principali ad fidejussorem, de re ad rem, & de
 persona ad rem, ex allegatis supra cap. 1. in fine,
 vers. Ceterum.

349 Ex urbanitate tamen, & modestia executio personalis non fit contra Prælatos, Barones, & viros illustres, ac mulieres honestas, licet obligatio Cameralis contra omnes indifferenter gaudeat ꝑ privilegio præfato, *Salust. Tib. d. lib. 1, cap. 4. n. 4. Zacch. ad Galles. de oblig. Camer. qu. 15. n. 8.*

351 Ceterum, executione facta, præsumitur pro illa, quod fuerit ritè, & rectè facta, *Lab ea, in sequendo responso, ff. de prob. surd. decis. 106. Rota decis. 293. num. 6. par. 1. recent.* nam actus ꝑ semper præsumitur factus eo modo, quo validè fieri potuit, & debuit, & quod præcesserint omnia, quæ erant necessaria, & opportuna, l. cum in testamento, §. hac verba, ubi Bald. & alii, ff. de iter. instit. Aym. cons. 52. num. 2. vers. Similiter, & num. 3.

352 Crescent. decis. 4. num. 1. & dec. 6. post med. vers. tamen ad validitatem, de præsumpt. Mant. dec. 352. num. 11. Greg. dec. 282. num. 7. & ꝑ regula est generalis, quod semper in dubio sumenda est interpretatio pro validitate actus, l. Quoties la secunda, ff. de reb. dub. Aym. cons. 284. nu. 6. Seraph. decis. 627. nu. 10. Rota decis. 44. n. 6. & dec. 373. n. 2. par. 1. divers. adeo quod neganti validitatem executionis, incumbat onus probandi, *Rot. dec. 293. n. 7. par. 1. recent.*

354 In casu tamen, in quo constaret de bono jure, & ob id, si non esset facta executio, esset omnino facienda, debet sustineri, etiam si esset nulla, ad evitandos circuitus, & parcendum sumptibus, & expensis litigantium, *Glos. in l. si finita, in princ. in verb. Liberetur, ubi Ang. num. 1. dicit, le pluries ita practicasse, & Alex. n. 6. & seqq. & alii, ff. de damn. infect. Dec. cons. 449. n. 66. & seqq. Verall. decis. 250. n. 10. in fin. par. 1. Pur. decis. 177. n. 1. & seq. lib. 1. in correct. Seraphin. decis. 878. n. 2. & in terminis executionis nullæ factæ contra Tertium in casu, quo constabat ex alia parte de bono jure, quia ille erat etiam in forma Camere obligatus, executionem factam esse sustinendam, fuit decisum in Romana ususfructus 4. Julij 1632. coram bon. mem. Pirouano.*

355 Hoc tamen procedit in vi compulsiva, prout si iudex non ritè processit ad executionem, & quis ab eo ita compulsus metu pænæ solvit, juxta tradita per Rip. in l. naturaliter, §. nihil commune, n. 74. ff. de acquir. poss. non autem in vi expulsiua, prout quando fuit capta possessio vigore sententiæ nullæ, cum præsentia Judicis, & satellitum, juxta tradita per Seraph. decis. 732. num. 6. quia tunc licet constaret de bono jure, spoliatus est ante omnia restituendus, *Pur. dicta decis. 177. num. 1, lib. 1. in correct.* nisi constaret notoriè per sententiam de non jure spoliati, quia tunc non restitueretur, *Pur. d. decis. 177. n. 2.*

356 Secundò procedit, secundum opinionem, *Glos. Ang. & sequacium*, non autem secundum opinionem Casterensis, qui vult quod iudex unico contextu revocet executionem nullam, & illam incontinenti, vel ex intervallo, servatis servandis, de novo concedat, *Seraphinus dicta decis. 878. n. 2. vers. quod si.*

Verum, si constet de bono jure, & quod executio est omnino facienda, & quod parti nulla competit defensio, hæc opinio Caster. ad nihil aliud videtur servire, nisi ad protrahendas lites, & ambas partes in expensis, gravandas, ut sæpè experientia rerum magistra docuit.

358 Executio autem regulariter in bonis per Tertium possessis fieri non potest, nec procedi contra illum executivè, *Zacch. de obligat. Camer. quest. 5. num. 36. Rota in Romana Census, 6. Martii 1645. coram R. P. D. Peutingero*, sed contra eum agendum est vià ordinariâ, *Cavaler. decis. 62, num. 4. & seq. & decis. 131. num. 1. cum aliis allegatis supra, cap. 6. litera l. vers. Nec potest.*

359 Sed hoc primò non procedit, quando Tertius injultè possidet, *Cavaler. d. decis. 62, nu. 4. & n. 7.*

360 Secundò non procedit, quando bona fuerunt in Tertium alienata lite pendente, *Salust. Tib. in prax. lib. 2. ap. 34. num. 7. Cavaler. d. dec. 131. n. 2.*

Verum in hoc recurrendum est ad distinctionem magistratalem supra traditam d. cap. 6. litera l. vers. sed in hac materia, nam ibi plene fuit dictum, an & quando possit nec ne contra Tertium procedi vià executivâ, vel agendum sit vià ordinariâ.

361 Denique potest observari, quod debitor, omni remedio destitutus, potest personalem, & realem executionem evitare, si habet pecunias in promptu, tradendo illas Executori, nam per hujusmodi pecuniæ consignationem cessat utraque executio, ut advertit etiam *Salust. Tib. d. l. 1. cap. 4. num. 9.*

SUMMARIUM CAP. XV.

- 1 Citatio ad videndum mandari consignari Curatori pignora, quæ olim erant in usu, & eius formula, & processus.
- 2 Citatio ad videndum consignari pignora, videtur recessisse ab aula, & juare.
- 3 Citatio ad videndum mandari subbastari pignora, & eius formula, & processus.
- 4 Mandatum de subbastando, & eius formula.
- 5 Curator, ad quem spectat recipere, & adnotare tres oblationes à tergo mandati de subbastando, & conficere cedulam subbastationis.
- 6 Si subbastanda sunt stabilia, affiguntur Edicta ad valvas Depositionaria, & in aliis locis publicis.
- 7 Edictum pro subbastando stabilibus, & eius formula.
- 8 Si bona subbastanda sunt in partibus, debent affigi Edicta etiam in locis, in quibus extant dicta bona.
- 9 Cedula subbastationis, quæ fit à cursore, quid continere debeat.
- 10 Cedula subbastationis, & eius formula.